

Reo-Bankowned Properties

From San Jose to Sacramento
JASSI GILL Broker/Owner
Ph:510-304-9292
Refinance Now
@ZERO COST
Call Sukhi Gill:510-207-9067
CA DRE Lic.#01180969

Jassi Gill
CA DRE#00966763

Ad Space Available
Call 847-359-0746

ਓਬਾਮਾ ਕੇਅਰ
ਦੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ ਹੈ

November 1 to January 31
ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਭਰਨ ਲਈ ਮਿਲੇ
ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਮਾਨ
ਫੋਨ: 510-797-7989
Email: duabba1@gmail.com

License# OC70672
Certified Agent

Sixteenth Year of Publication **ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਐਡੀਸ਼ਨ** **Price 50¢**

ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Email: punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Punjab Times, Vol 16, Issue 51, December 19, 2015 **20451 N Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074** **Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388**

ਅਬੋਹਰ ਕਾਂਡ ਨੇ ਸਦਭਾਵਨਾ
ਰੈਲੀਆਂ ਰੋਲੀਆਂ

ਚੰਨੂ ਬੱਸ ਹਾਦਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵੱਜੀਆਂ ਸੱਟਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ): ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰ ਦੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਘਿਰ ਗਈ ਹੈ। ਅਬੋਹਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਉਤੇ ਦੋ ਦਲਿਤ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਵੱਢਣ ਅਤੇ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਦੀ ਬੱਸ ਬੱਲੇ ਆ ਕੇ ਮਾਰੀ ਗਈ 12 ਸਾਲਾ ਬੱਚੀ ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਘੜੀਸਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ 'ਰਾਜ ਨਹੀਂ, ਸੇਵਾ' ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲੋਕ ਰੋਹ ਦੀ ਗੂੰਜ ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਗੁਲਾਮ ਨਬੀ ਆਜ਼ਾਦ ਨੇ ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਰਾਜ ਹੈ ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੈ। ਉਧਰ, ਅਬੋਹਰ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਏ.ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਅਪਰਾਧ) ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਗ੍ਰਹਿ) ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤਲਬ ਕਰ ਲਿਆ।

ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਬੋਹਰ ਵਿਚ

ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਕਸੂਤੇ ਫਸੇ ਬਾਦਲ

ਤਰਨਤਾਰਨ: ਅਬੋਹਰ ਕਾਂਡ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਰਾਂ ਸੁਭਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ। ਅਬੋਹਰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਸੀ.ਐਮ. ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਸਤ ਹੋਰ ਗਰਮਾ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਦਲ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਦਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਵੱਢੇ ਗਏ, ਉਥੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦਾ ਅਕਸਰ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ

ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਭੀਮ ਟਾਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਜੰਟਾ ਅਜੇ ਵੀ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਰੈਲੀ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਮਘੀ
ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਯੁੱਧ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਪਿਤਾ ਮਘਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਰੈਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਹੋਂਦ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜੁਟ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਹਲਕੇ ਬਠਿੰਡੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੱਥਰ ਰੰਗ ਵਿਚ 'ਪੰਜਾਬ ਏਜੰਡਾ' ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਕੀਤੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸੇ ਦਿਨ ਅਕਾਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਜੱਦੀ ਹਲਕੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਿਆਂ 2017 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹੈਟ੍ਰਿਕ ਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਬਠਿੰਡਾ-ਗੋਨਿਆਣਾ ਰੋਡ ਉਤੇ ਪਰਲਜ਼ ਕਲੋਨੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਬਦਲਾਅ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਮਾਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਮਗਰੋਂ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਗੁਟਕੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਏਜੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰਾਜ ਆਉਣ 'ਤੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਉਤੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਚੈਨਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਆਖਿਆ

ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਅੱਖ ਪੇਂਡੂ
ਵੋਟ ਬੈਂਕ 'ਤੇ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਲਾਉਣਗੇ। ਬਠਿੰਡਾ ਰੈਲੀ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕਿਆ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਜਾਣਨਗੇ। ਬਠਿੰਡਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਪੁੱਜੇ ਕਿਸਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦਿਖਾਈ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਸਾਨੀ ਏਜੰਡਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕੁਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਬਾਦਲ ਰਾਜ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਸੌ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਯਾਦ ਰਹੇ, 23 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਕਰ ਕੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਠਿੰਡੇ ਵਿਚ ਇਸੇ ਥਾਂ ਰੈਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਜੱਦੀ ਹਲਕੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਬਠਿੰਡਾ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

We Do Real Estate in
Bay Area & Central Valley
We do loans anywhere
in California

Cell: 408-816-0408
Tel: 209-918-6464
Fax: 866-594-4680
email: realtoramanhunda@gmail.com

AMAN S. HUNDAL
Broker/Realtor/MBA
BRE# 01839828
NMLS# 162808
16 Corning Ave, Ste. 230, Milpitas, CA 92035
3819 Northern Oak Dr., Ceres, CA 95307
CDPE, SFR *LAR 2010, 2011, 2012 Masters Club
Masters Emerald Award 2010, 2011

Rajni SWEETS & CATERING
Presents
PARADISE BALLROOMS
banquet hall & event center

ਹਰ ਮੌਕੇ ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ, ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ, ਜਨਮਦਿਨ, ਪਾਰਟੀ ਲਈ
200 ਤੋਂ 1000 ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਹਾਲ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਹੈ।

SERVICES INCLUDE

- CATERING
- SILVERWARE
- CHINAWARE
- DECORATED HALL
- LINEN
- SEVERAL BAR OPTIONS
- SECURITY
- WAIT STAFF
- FULL SETUP INCLUDING TABLE CLOTH, NAPKINS, CHAIRS ETC.

PARADISE BALLROOMS
4100 Peralta Blvd. Fremont, CA 94536
(510) 900-6319
info@paradiseballrooms.com
www.paradiseballrooms.com

Law Office of
Manpreet S. Gahra

>ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ
>ਫੈਮਿਲੀ ਲਾਅ
>ਬਿਜਨਸ ਲਾਅ

Criminal Defense (DUI, simple battery, domestic violence, immigration post-conviction relief)

Manpreet S. Gahra
Attorney At Law

Berkeley Office
2161 Shattuck Ave., 304, Berkeley
Ph:510-841-4582 **Fax:510-217-6847**

Sacramento Office
Call For Appointment
Ph:916-924-1617
Email: manpreet@gahralaw.com

ਕਿਰਾਏ ਵਿਚ ਅਜਾਈਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ
ਡਾਲਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਲਾਉ
ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਸਤੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ
ਆਪਣਾ ਘਰ ਲੈਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ

ਆਪਣਾ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ
ਵੇਚਣ ਵਾਸਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਓ ਤੇ ਫਿਰ ਖਰੀਦੋ

Duplex, Four Plax ਅਤੇ Apartment Building
ਵਿਚ Investment ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ ਜੀ

ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 510-689-4625

JAGDEV SINGH
Realtor
CalBre #01423409
42820 Albrae, St.,
Fremont, CA 94538

Anu Attorney Professional Law Group, PLLC.

*More than 25 years of experience *Internationally Awarded-Extraordinary ability
*Served as Legal Advisor to Govt. of India, Embassy of India, Washington, DC

Anu Peshawaria
Attorney at Law
Licensed to practice
Immigration in all 50 states.
More than 20 year experience in
US immigration & Indian law

US IMMIGRATION

*Green Cards (Investor, Employment)
*E-2 investor Visa, L1 (Intra Company)
*Family Green Card, Fiancee Visa
*Deportation Defense, VAWA, U Visa
*Asylum, Appeals, Ninth Circuit Court
*H1B, Computer Engineers, Cooks, Teachers, Students,
Doctors, Nurses, Physical Therapist

ਪੰਜਾਬੀ,
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ,
ਹਿੰਦੀ ਤੇ
ਉਰਦੂ ਵਿਚ
ਗੱਲ ਕਰੋ

ਹੁਣ ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਵੀ
ਦਫਤਰ ਖੁਲ੍ਹ ਚੁਕਾ ਹੈ

Contact numbers:

Seattle, WA

Ph: 206-774-0907

Fremont, California

Ph: 510-353-0102

Cell Phone 510-299-1907

Toll free: 1-866-586-6297

anu@anuattorney.com

www.anuattorney.com

FAMILY LAW (Only In WA)

*Divorce *Annulment
*International Custody

INCORPORATIONS

(Only In WA)

*International Contracts, Mergers
*Attorney Supreme Court of India

46560 Fremont Blvd., STE#205, Fremont, CA 94538

801 Pine Street, Suite 7H, Seattle, WA 98101

Offices: Seattle, WA *Fremont, CA *UK *Canada *India

Evening
Appointments
Available

REGULAR

2099

Diesel EC Unleaded

8.88 2.09

GAS SIGN MESSAGE BOARD

Box & Channel Letters SIGNS

We Install any where in California

ELECTRIC
SIGN
COMPANY

Call For More Info:

1-661-586-5080

HIGH QUALITY PICTURE

HD TVI, SDI, IP

We install anywhere in California
NEW TREND IN SECURITY SYSTEM
ULTRA HIGH DEFINITION
MOTORIZED LENS

Call Sukhpal for your next security solution purchase

2 YEAR WARRANTY

Vista
CCTV TECHNOLOGY
SOLUTION PROVIDER COMPANY

661-586-5080

commvision@sbcglobal.net

ਫਰਜ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ ਕਸੂਤੇ ਘਿਰੇ ਬਾਦਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਬਰਖਾਸਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਨੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਸੂਤਾ ਫਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਝ, ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੱਲਾ ਛੁਡਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਹੀ ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਧਰ, ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਰਕੁਨ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ‘ਤੇ ਉਗਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੀ ਉਚੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਕਾਬਲੇਗੋਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ 1997 ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਹੋਏ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਦਲ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ‘ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਸਫ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਚੈਨੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਬਾਦਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਾਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕਾਬਲੇਗੋਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼

ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਵਿਚ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੇ ਦੌਰ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਘਾਣ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹਰਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਮੀਤ ਪਿੰਕੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਿੰਕੀ ਵੱਲੋਂ ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਸੁਮੇਧ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਸੈਕਟਰ 26 ਥਾਣੇ ਦੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਦੇ ਪੀ.ਐਸ.ਓ. ਓਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਤੇ ਅਮਨਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਸਕੋਡਾ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਲਾਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਢੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਿੰਕੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਇਕਸਾਫ ਨੇ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ

ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਾੜੇ ਦੌਰ ਦੌਰਾਨ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਵਾਰਸਾਂ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

ਸਿੱਖਾਂ ‘ਤੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਹਿੰਮ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ‘ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ‘ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 72 ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ.ਕੇ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 45000 ਆਫ ਲਾਈਨ ਤੇ 27000 ਆਨ ਲਾਈਨ ਦਸਤਖਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ‘ਤੇ ਰਕਾਬਗੰਜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ 28 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਘੁੱਗੀ, ਸੁਨੀਲ ਪਾਲ, ਅਦਾਕਾਰ

ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਓ.ਪੀ. ਰਾਠੌਰ, ਚਰਚ ਆਫ ਨਾਰਥ ਇੰਡੀਆ ਸਮੇਤ ਕਈ ਉੱਘੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ 5000 ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ‘ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਸੁਪਨਮਈ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਸੁਪਨਮਈ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹਰੀਕਤ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਦੋਵਾਂ ਉਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀਕੇ ਛੰਡ ਵਿਖੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰੀਕੇ ਉਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਛੰਡ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿ ਬਿਆਸ ਤੇ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਥਾਂ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਇਥੇ ਸੜਕ ਤੇ ਝੀਲ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਲਾਨੀ ਇਥੋਂ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਣ। ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਪੰਜਾਬ ਹੈਰੀਟੇਜ਼ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਪਰਮੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਲ ਬੱਸਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

‘ਆਪ’ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਟੀਮੇਟਮ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਢੇ ਜ਼ਬਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਕ ਹਫਤੇ ਦਾ ਅਲਟੀਮੇਟਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ‘ਆਪ’ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਹੁਣ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ‘ਆਪ’ ਦੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ ਲਊ ਕਰਵਾਈ ‘ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮਾਹੌਲ ਤਣਾਅ ਭਰਿਆ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ।

‘ਆਪ’ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ‘ਆਪ’ ਦੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਉਪਰ ਫੀਸ ਪਾ ਕੇ ਜਿਥੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਆਗੂ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਛੱਡਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਫਿਲੌਰ ਵਿਖੇ ‘ਆਪ’ ਦੇ ਦੋ ਆਗੂਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਦਲਾਂ ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਰੈਲੀਆਂ ਦੀ ਨੌਟੋਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੇਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਆਗੂ ਟਿਕਟ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ‘ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਫਿਲਹਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮਨੀ ਚੋਣ ਦੇ

ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼

ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਖਿਲਾਫ ਕੱਢੀ ਸਾਈਕਲ ਰੈਲੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: 1984 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿਚ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਾਈਟਲਰ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨੇਤਾ ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਸਾਈਕਲ ਰੈਲੀ ਕੱਢੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੈਲੀ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤੇ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਰੈਲੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਮੌਕੇ ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਟਾਈਟਲਰ ਨੂੰ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਦੇ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਾਈਟਲਰ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਈ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੈਪਟਨ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਦੱਸਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਆਪਣੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਕੌਮ ਕੋਲੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ।

ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣੇ ਸੁਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ ਦਾ ਹੁਣ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ

ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਚਰਨਜੀਤ ਚੰਨੀ ਬਣੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਾਂਗਰਸ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦਾ ਨੇਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਪੱਛਮੀ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਆਸੂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦਾ ਉਪ ਆਗੂ ਤੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਨਵਤੇਜ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੂੰ ਚੀਫ ਵਿਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਆਸੂ ਨੂੰ ਉਪ ਆਗੂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੁਆਬਾ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਚੀਮਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦਾ ਚੀਫ ਵਿਧ ਬਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ-ਚੌੜਾ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਕੋਲੋਂ ਅਸਤੀਫੇ ਲੈ ਲਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਵਾ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦਕਿ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦਾ ਨੇਤਾ ਬਣਨ

ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਆਗੂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਚੰਨੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਹਾਈਕਮਾਨ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਧਾਇਕ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਸੁੰਚ ਨੂੰ ਪਛਾਤਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਹੇ।

ਉਂਜ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆਂ ਪੌਣੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜਾਖੜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦਾ ਨੇਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਨ।

ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਡਾਢਾ ਨਿਕਲਿਆ ‘ਦਬੰਗ’

ਮੁੰਬਈ: ਫੁਟਪਾਥ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ‘ਤੇ ਕਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ 13 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅ-ਪੋਚ ਅੱਗੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬੋਣੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ 13 ਸਾਲ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲੀ, ਪਰ ਫੁਟਪਾਥ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ‘ਤੇ ਗੱਡੀ ਕਿਸ ਨੇ ਚਾੜ੍ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਚੱਲ ਸਕਿਆ।

ਹੈਰਾਨਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਆਰ. ਜੋਸ਼ੀ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸ਼ਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਲਮਾਨ ਉਹ ਟੋਯੋਟਾ ਲੈਂਡ ਕਰੂਜ਼ਰ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਆਏ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਫੁਟਪਾਥ ਉੱਤੇ ਸੁੱਤਾ

ਬੰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤਰਾਸ਼ਾ ਪੱਖ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਗੱਡੀ ਦਾ ਟਾਇਰ ਹਾਦਸੇ ਕਾਰਨ ਫਟਿਆ ਜਾਂ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਜਸਟਿਸ ਜੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਲਮਾਨ ਦੇ ਬਾਡੀ ਗਾਰਡ ਰਵਿੰਦਰ ਪਾਟਿਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ

ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਸਲਮਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੁੱਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਦੀ ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਅਦ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਬਾਮੁਸ਼ੱਕਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਾਲ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ

13 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਦੋਸ਼ੀ?

ਮੁੰਬਈ: ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਹਿੱਟ ਐਂਡ ਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚੋਂ ਭਰੀ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਕਿਉਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸਲਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰ ਕੌਣ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਡਰਾਇਵਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਦਸੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਚਰਚਾ ਛਿੱਤੀ ਸੀ ਸਲਮਾਨ ਨੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਡਰਾਇਵਰ ਨੇ 13 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 13 ਸਾਲ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਝੁਰਦਿਆਂ ਇਹੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 13 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।

ਨੇ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸਮੇਤ ਅੱਠ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਸਲਾਘਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਲੇਰਾਨਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਮੀਰ-ਗਰੀਬ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਣਾ ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਦਾ ਕਸੂਰ ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਦੀ ਨਾਅਹਿਲੀਅਤ ਉੱਤੇ ਮੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਨਿਆਇਕ ਲੜਾਈ ਲੜਨੀ ਕਿੰਨੀ ਔਖੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ

ਤਹਿਕੀਕਾਤ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਤੇ ਕੋਤਾਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੋਰ-ਮੋਰੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਜਿਥੇ ਸਲਮਾਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਉਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਜੂਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ‘ਸੰਜੀਦਗੀ’ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਿਆ

ਰਿਆਧ: ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਨਗਰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਪਰਚਮ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਗਰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਦਰਸਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਲਮਾ ਬਿੰਤ ਹਿਜ਼ਬ ਅਲ-ਉਤਬੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਮੱਕਾ ਦੀ ਮਦਰੱਕਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿਚ ਮੱਲੂ ਮਾਰੀ ਹੈ।

ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਉਸਾਮਾ ਅਲ-ਬਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤ ਮਰਦਾਂ ਤੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧੂੜ ਚਟਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਦਾਹ ਵਿਚ ਲਾਮਾ ਅਲ-ਸੁਲੇਮਾਨ, ਅਲ-ਜਾਅਫ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਹਿਨੁਫ ਅਲ-ਹਾਜ਼ਮੀ, ਤਾਬੁਕ ਵਿਚ ਮੋਨਾ ਅਲ-ਅਮੇਰੀ ਤੇ ਫਦੀਲਾ ਅਲ-ਅਤਾਵੀ ਨੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਮੁਲਕ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਿਰਫ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਰਦਾਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕੁੱਲ 6440 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ 900

ਔਰਤਾਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਸਨ। ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਰਦ ਵੋਟਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਿਆਂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਕਈ ਮਹਿਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨ ਅਬਦੁੱਲਾ ਨੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 2015 ਤੋਂ ਵੋਟਿੰਗ ਅਮਲ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਣਗੀਆਂ।

ਜਪਾਨ ਲਾਏਗਾ ਮੋਦੀ ਦੀ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਨੂੰ ਧੱਕਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਪਾਨੀ ਹਮਰੂਤਬਾ ਸਿੱਜੇ ਐਬੇ ਵਿਚਾਲੇ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਡੀਲ ਫਾਈਨਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਮੁੰਬਈ ਤੋਂ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਚਾਲੇ ਦੌੜੇਗੀ। 503 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਬੇ ਮੁੰਬਈ-ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਰੂਟ ‘ਤੇ 300 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਦੌੜਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਜਪਾਨ ਨੇ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ 90 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਪਾਨ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਜੀਕਾ ਮੁਤਾਬਕ ਮੁੰਬਈ-ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਚਾਲੇ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 98 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਪਾਨ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਕਰਜ਼ ਨਾਲ ਰਿਆਇਤਾਂ ਵੀ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਮੁੰਬਈ-ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਰੂਟ ‘ਤੇ ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਸਾਲ 2024 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਚਲਾਉਣ ਉੱਤੇ ਮੁੰਬਈ ਤੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਚਾਲੇ ਸੱਤ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਮਹਿਜ਼ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ।

‘ਮੇਕ ਇਨ ਇੰਡੀਆ’ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਲਈ ਜਪਾਨ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 12 ਅਰਬ ਡਾਲਰਾਂ ਦਾ ਫੰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜਪਾਨੀ ਕੰਪਨੀਆਂ

ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਵੱਲੋਂ ਜਪਾਨੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਜਪਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਈਵਾਲ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜਪਾਨੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਦਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਇਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਵਿਖੇ ਜਪਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ਿੰਜੀ ਅਬੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਬਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਦਕਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਦੁਪਾਸਤ ਸਬੰਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਮਗਰੋਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ ਫੌਜੀ ਪਰਮਾਣੂ ਸਹਿਯੋਗ ਸਮਝੌਤੇ ‘ਤੇ ਸਹੀ ਪਾਈ।

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਪਾਨ ਨੇ ‘ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਅਪਸਾਰ ਸੰਧੀ’ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਬੁਲੇਟ ਟਰੇਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ

ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੰਬਈ-ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਚਾਲੇ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਰੇਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ‘ਭਾਰਤ ਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿਜ਼ਨ 2025’ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮਾਰਚ 2016 ਤੋਂ ਜਪਾਨੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਪਹੁੰਚਣ ਉੱਤੇ ਵੀਜ਼ਾ’ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਹਿੰਦ-ਪਾਕਿ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਨਾਇਕ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜਹਾਨੋਂ ਰੁਖਸਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਿੱਖ ਲਾਈਟ ਇਨਫੈਂਟਰੀ ਦੇ ਜਾਂਬਾਜ਼ ਜਵਾਨ ਰਹੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਸੰਤ ਸਿੰਘ (94) ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। 1965 ਵਿਚ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਓ.ਪੀ. ਹਿੱਲ ਉੱਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਉਹ 1971 ਦੀ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਨਾਇਕ ਰਹੇ। ਦੋ ਵਾਰ ਮਹਾਵੀਰ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਸਨ। ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਪੰਜਗਰਾਈਂ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਵਸ ਗਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਸਤਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੀ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਨੂੰ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਬਾਤੌਰ ਸਿਪਾਹੀ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ 1973 ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ 2002 ਤੋਂ 2006 ਤੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਚ ਕੌਂਸਲਰ ਵੀ ਰਹੇ ਤੇ ਟਿਊਬਵੈਲ ਬੋਰਿੰਗ ਵਿਚ ਘਪਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। 1971 ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ

ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕੈਕਟਸ ਲਿਲੀ ਦੀ ਡਟ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਹਾਵੀਰ ਚੱਕਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਈਸਟਰਨ ਫਰੰਟ ਦੇ ਇਕ ਸੈਕਟਰ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੇਮਨਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਧੋਪੁਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਬਟਾਲੀਅਨ 38 ਮੀਲ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਚੱਲੀ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਫੌਜ ਨੂੰ

ਚਾਰ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਨਾਇਕ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ, 1947-48 ਇੰਡੋ-ਪਾਕਿ ਵਾਰ, 1962 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਚੀਨ ਜੰਗ ਵਿਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਇਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਜੇ ਮਹਾਵੀਰ ਚੱਕਰ ਤੇ ਪਰਮਵੀਰ ਚੱਕਰ ਲਈ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। 1971 ਵਿਚ ਈਸਟ ਪਾਕਿਸਤਾਨ (ਹੁਣ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼) ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤੀ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਦਲ ਇਕ ਗੁਰੀਲਾ ਫੋਰਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਤੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਾਰ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਬਣਿਆ।

ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਢਾਕਾ ਤੱਕ ਮਾਰਚ ਕਰਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਪਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਸਾਇੰਸ ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਜ਼ ਮੰਤਰੀ ਜੋ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਰਪ ਭਾਵੇਂ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

‘ਯੂਕੇ-ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਤੇ ਕਾਢ ਵਰ੍ਹਾ 2016’ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਪੁੱਜੇ ਸ੍ਰੀ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਖਾਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਣ ਕਿ ਉਥੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ

ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਬਰਤਾਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਲਕ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਥੇ ਕੰਮ ਲਈ ਰੁਕੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਏਗਾ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਯੂਕੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਇੰਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੋਜ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ 10 ਲੱਖ ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਵਧ ਕੇ 20 ਕਰੋੜ ਪੌਂਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

Punjab Times

Established in 2000
16th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018

Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388

Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:

Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh

Our Columnists

Ashok Bhaura
Tarlochan Singh Dupalpur
Baljit Basi
Major Kular

California:

Shiara Dhindsa
Photographer
661-703-6664

Bay Area

Charanjit Singh Pannu
408-608-4961

Sacramento

Gurbarinder Singh Raja
916-533-2678

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 100 ਡਾਲਰ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the articles published in the columns of Punjab Times are that of their writers, and it is not implied that Punjab Times endorses them.

Sameway Punjab Times does not necessarily endorses the claims made in the advertisements published in Punjab Times.

All disputes subject to Chicago jurisdiction.

ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਖਿਲਾਫ 'ਸਰੋਂ ਸੱਤਿਆਗ੍ਰਹਿ' ਦਾ ਐਲਾਨ

ਜਲੰਧਰ: ਦੁਆਬਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਅਨੁਵੰਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੋਧੀ (ਜੀ.ਐਮ.) ਸਰੋਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤੀ ਖਿਲਾਫ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ 'ਸਰੋਂ ਸੱਤਿਆਗ੍ਰਹਿ' ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦੇ ਫੀਲਡ ਟਰਾਇਲ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫਸਲ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੋਂ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜੀ.ਐਮ. ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਮਹਿਤਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਿਹਤ ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਰੋਂ ਦਾ ਬੀਜ ਆਏ ਸੀਜ਼ਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰੋਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਸੋਧੀ ਸਰੋਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਈ

ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਉਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣਗੇ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਫਾਰਮਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ, ਖੇਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦੀ ਖੇਤੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਉਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣਗੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਫੀਲਡ ਟਰਾਇਲਾਂ ਵਿਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਸਾਇਣਕ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਉਤੇ ਛਿੜਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਦੀਨਾਸ਼ਕ ਜ਼ਹਿਰ ਕਾਰਨ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ

ਅਬੋਹਰ ਕਾਂਡ ਨੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਰੋਲੀਆਂ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਰੰਜਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਇਕ ਔਰਤ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਚੰਨੂ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਨੇਤਾ ਡਿੱਪੀ ਢਿੱਲੋਂ ਦੀ ਬੱਸ ਬੱਲੇ ਆ ਕੇ ਮਰੀ 12 ਸਾਲਾ ਲੜਕੀ ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਧਰਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਕੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਸੜਕ ਉਤੇ ਘੜੀਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 500 ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜਨਾਂ ਹਵਾਈ ਫਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕੀਤਾ।

ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੇ ਨਿੱਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਸਾਲ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਮੋਗਾ

ਵਿਚ ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਔਰਬਿਟ ਬੱਸ ਵਿਚੋਂ ਬੱਲੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕਾਫੀ ਲੋਕ ਰੋਹ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 2007 ਤੋਂ ਸੱਤਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਦਿਨ ਦੁੱਗਣੀ ਤੇ ਰਾਤ ਚੌਗੁਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਹਿੱਸਾ-ਪੱਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 230 ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨੌਂ ਵਾਰ ਸੱਤਾ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਨੂੰਹ ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਤਾ ਸੁੱਖ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ

ਤਕਰੀਬਨ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲਣ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਸਰੂਪ ਲੋਪ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲੀ ਵਿਚੋਂ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵੀ ਮਨਫੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੱਤਾ 'ਤੇ 25 ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਖਿਲਾਫ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਲੋਕ ਰੋਹ ਪਿੱਛੋਂ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹਵਾ ਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਾਤੀ ਸਥਿਤੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਨਾਮੋਸ਼ੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਉਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਦਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਛੇਤੀ ਪਈ ਸੀ।

ਰੈਲੀ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਮਘੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੀ ਰੈਲੀ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਟਿੱਲ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਰੈਲੀ ਲਈ ਬੱਸਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਉਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੈਲੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਮਿੰਨੀ ਬੱਸਾਂ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 30 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬੱਸਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਵਿਚ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਪਹਿਲੇ ਦੋਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਥਾਪੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤੀਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀਆਂ ਰੈਲੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਆਦਮੀ

ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਨੇ ਵੀ ਰੈਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿਚ ਰੋਸ ਵਿਖਾਏ ਸਿਆਸੀ ਪਿਤ

ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੋਸ ਵਿਕਾਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਖੇਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਬਠਿੰਡਾ: ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੇਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਖੇਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਉਮੇਂਦਰ ਦੱਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੀ.ਐਮ. ਤਕਨੀਕ ਜਿਥੇ ਸਾਡਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਵਿਚ ਵੀ ਮੋਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਬਰਦਸਤੀ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਗ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੁਰਾਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜੀ.ਐਮ. ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਖੇਤੀ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਖਿਲਾਫ ਵਿੱਢੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀ.ਐਮ. ਫਸਲ ਦੇ ਟਰਾਇਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਬਕਾਇਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਜੀ.ਐਮ. ਸਰੋਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਾਂਗਰਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ 'ਆਪ'

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਟੱਕਰ ਭਾਵੇਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚਾਲੇ ਰਹੇਗੀ, ਪਰ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਰੋਲ 'ਆਪ' ਹੀ ਨਿਭਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਆਪਣੀ ਰਣਨੀਤੀ 'ਆਪ' ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਤੈਅ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ 'ਆਪ' ਨੇ ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ 'ਆਪ' ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੁਲਬੁਲਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਆਪ' ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਹੁਣ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਣ ਮਗਰੋਂ ਕੈਪਟਨ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ 'ਆਪ' ਦਾ ਅਸਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਵੀ 'ਆਪ' ਤੋਂ ਹੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ 'ਆਪ' ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵੋਟ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਵਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਇਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ-ਮਿਣਤੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ 2012 ਵਿਚ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ. ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਾਂਗਰਸ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਚੋਣ ਲੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਪਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ

ਜਸਟਿਸ ਕਾਟਜੂ ਨੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਬਾਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਾਰਨ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਾਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਾਰਕੰਡੇ ਕਾਟਜੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਬੋਤਮ ਖਾਲਸਾ ਇਕੱਤਰਤਾ ਦੌਰਾਨ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਦੋਸ਼-ਧਰੋਹ ਦੇ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਆਕਾਵਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਚੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਮਲੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕਾਟਜੂ ਨੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਉਤੇ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ

ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਗੀਰ ਬਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰਾਜਾਸ਼ਾਹੀ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਖੁਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਬੇਟਾ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਨੂੰਹ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਹੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਬੈਠਿਆ ਹੈ।

ਕਾਟਜੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਿਜਨੈਸ ਦਾ ਹੀ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਆਸਤ ਛੱਡ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਸੱਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ।

ਕਾਟਜੂ ਨੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ਾ, ਕੇਬਲ, ਰੇਤ-ਬਜਰੀ ਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮਾਫੀਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਬਲ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ, ਰੇਤ-ਬਜਰੀ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ 'ਚ ਅਨਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਣਗੇ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣਾਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਹੀ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਸਕਣਗੇ। ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕੇਗਾ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 10ਵੀਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 8ਵੀਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ 5ਵੀਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਘਰ ਪਖਾਨਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਬਜਟ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸੋਧ ਐਕਟ 2015 ਤਹਿਤ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਸਾਖਰਤਾ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੁਝ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਹਰਿਆਣਾ ਪੈਟਰਨ?

ਸੰਗਰੂਰ: ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹਰਿਆਣਾ ਪੈਟਰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਇਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੀ ਅੱਗੇ ਆਉਣ। ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਟਾਲ ਗਏ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਰਪੰਚ ਵੰਡਣਗੇ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਉਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 2016 ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫਰਵਰੀ 2016 ਵਿਚ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 10 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਜਾਇਆ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਤਾਰੀਕ ਤੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵੰਡਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ 500 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਗੇ।

Matrimonial

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Looking for Sikh girl for a US born clean shaven, handsome Sikh boy, 38 years 6', MBA, running his own business. Please Contact, Ph: 513-546-7246

Suitable match for handsome Nai boy, 27 years, 5'-9", BBA (convent), Industrialist, family now in USA, marriage possible in USA/Canada. Contact: 646-318-1589

24 ਘੰਟੇ
ਸੱਤੇ ਦਿਨ
ਸੁਣੋ

Listen on :
Radio Sets (CA, WA, NV)

Dial in

832-551-5029 or 605-475-6868

Android & iPhone App

www.PunjabiRadioUSA.com

Ph: 408-272-5200

Golden State Realty

9912 Kapalua Ln., Elk Grove, CA 95624

Please Contact For
Commercial
or
Residential
Needs

Sohanpreet (Sam) Chahal
CA Lic. 01504071
Realtor/CEO
CRE Group Inc.
Multi Million Dollar Producers
2009 to 2014

ਅਸੀਂ ਲੋਨ ਲੈਣ ਵਿਚ
ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Call: Sohanpreet 'Sam' Chahal

Ph: 916-612-5773

email: samchahal@hotmail.com

Serving all over California

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 35 ਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ
ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/
ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ
ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ
ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell: 916-502-7733

Yuba City Ph: 530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਬਾਦਲ ਨੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਡੁੱਬਦੀ ਕਿਸਾਨੀ ਦਾ ਵਾਸਤਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖੇਤੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮੋਢੀ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੰਭੀਰ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭਾਰ ਕਾਰਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲ 52438 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਨਤਕ ਸੈਕਟਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ 38700 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ 13738 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਤੁਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਗੈਰ ਵਿੱਤੀ ਵਸੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਚੁੱਕਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਭਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਡਾ. ਐਮ.ਐਸ. ਸਵਾਮੀਨਾਥਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਬਣਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਨਦਾਤੇ ਨੂੰ ਮੰਗਤਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਰਗੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਾਗਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਦ, ਕੀੜੇਮਾਰ

ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 252 ਕਰੋੜ ਦਾ ਝਟਕਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 980 ਕਰੋੜ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚੋਂ 252 ਕਰੋੜ 'ਤੇ ਕਾਟਾ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਉਪਾਧਿਆਏ ਗ੍ਰਾਮ ਜੋਤੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਮਿਲਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜੁਲਾਈ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ 60 ਫੀਸਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਬਾਧਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਇਸ ਕੱਟ ਨੇ ਸੁਖਬੀਰ ਨੂੰ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦਵਾਈਆਂ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤੇ ਕਿਰਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਲ-2014 ਅਤੇ 15 ਦੀ ਸਾਉਣੀ ਵਿਚ ਸੌਂਕੇ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਲ 2014-15 ਦੌਰਾਨ ਹਾਤੁੰ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਬੇਮੌਸਮੀ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਕਪਾਹ ਦੀ ਫਸਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਛੋਟੀ ਤੇ ਦਰਮਿਆਨੀ ਕਿਸਾਨੀ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਦਿਹਾਤੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੰਡ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਮਾਰ ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਲੀ ਬੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ।

ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕੁਟਾਪਾ

ਕੀਵ: ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ। ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਹੱਥੋ-ਪਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੰਸਦ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅੰਦਰ ਆਏ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਸਰਨ ਯਾਤਸੇਨ ਯੂਕ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ।

ਯੂਰਪ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਸਰਨ ਯਾਤਸੇਨ ਯੂਕ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਸਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਬੀ.ਪੀ.ਪੀ. ਦਾ ਇਕ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਆਲੇਗ ਬਰਨੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ

ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਤੇ ਥੱਲੇ ਡੇਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਹੱਥੋ-ਪਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕਈ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਜ਼ਖਮੀ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀ.ਪੀ.ਪੀ. ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੁਖੀ ਯੂਰੀ ਨੇ ਸਪੀਕਰ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਡੀਆ ਵੀ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਥੋ-ਪਾਈ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਜੁੜਨਗੀਆਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਵਾਈ ਕੰਪਨੀਆਂ

ਰਾਜਾਸਾਂਸੀ: ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਨਾਮਵਰ ਹਵਾਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਵਾਈ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦਰਮਿਆਨ ਉਡਾਣ ਮਈ 2016 ਤੋਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡਰੀਮਲਾਈਨਰ ਸਕੂਟੀ 737-ਏ ਨਾਮ ਦੀ ਇਸ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 375 ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਉਡਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਡਾਣ ਵਿਚ ਬਿਜਨਸ ਕਲਾਸ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿਚ 40 ਫੀਸਦੀ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਉਡਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਖਣੀ ਏਸ਼ੀਆ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ 160 ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਉਡਾਣ ਨਾਲ ਇਸ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਰੋਣਕਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਡਾਣ ਹਫਤੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਦਿਨ ਚੱਲਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਲ 2016 ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਹਵਾਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਪਰ ਤੋਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਮਲੂਕਾ ਦੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ 'ਜਰਨੈਲ' ਸਨਮਾਨਤ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਦੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਵੱਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਖ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਕਦ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹਮੀਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ ਸਨ ਜਦ ਉਹ ਬਠਿੰਡਾ ਰੈਲੀ ਸਬੰਧੀ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹਮੀਰਗੜ੍ਹ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮਲੂਕਾ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਲੂਕਾ ਦੀ ਯੂਥ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲਸਾ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਗੱਦਾਫੀ ਦਾ ਲੜਕਾ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿਚੋਂ ਆਜ਼ਾਦ

ਝਿਪੋਲੀ: ਲੀਬੀਆ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਮੁਅੱਮਰ ਗੱਦਾਫੀ ਦੇ ਲੜਕੇ ਹਨੀਬਲ ਨੂੰ ਲਿਬਨਾਨ ਵਿਚ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਨੀਬਲ ਨੂੰ ਇਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਗੱਦਾਫੀ ਦੇ ਇਸ 40 ਸਾਲਾ ਲੜਕੇ ਨੂੰ 2012 ਵਿਚ ਓਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਰਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁਅੱਮਰ ਗੱਦਾਫੀ ਦਾ 2011 ਵਿਚ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨੇ ਤਖਤਾ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਗੱਦਾਫੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਿਜਲੀ ਪੱਖੋਂ ਗੱਲੀਂ-ਬਾਤੀਂ ਹੀ ਸਰਪਲੱਸ ਬਣਿਆ ਪੰਜਾਬ

ਬਠਿੰਡਾ: ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵਿਚ ਸਰਪਲੱਸ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਠੰਢ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਵਰਕੌਮ ਭਾਤੇ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਬੁੱਤਾ ਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪਾਵਰਕੌਮ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 900 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਰਮਲ 1960 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਲ 2015-16 ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ 51,268 ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟ ਹੈ ਪਰ ਸੂਬੇ ਕੋਲ 53,864 ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਚਾਲੂ ਮਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ 2597 ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟ ਸਰਪਲੱਸ ਬਿਜਲੀ ਹੈ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਲ 2014-15 ਦੌਰਾਨ 485 ਮਿਲੀਅਨ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਐਤਕੀਂ ਪੀਕ ਸੀਜ਼ਨ ਸਮੇਂ 13.1 ਫੀਸਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕਮੀ ਰਹੀ। ਪਾਵਰਕੌਮ ਆਪਣੇ ਤਾਪ ਬਿਜਲੀ ਘਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ

ਬਰਮਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਬਰਮਲਾਂ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਸਮਰੱਥਾ 4690 ਮੈਗਾਵਾਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 2060 ਮੈਗਾਵਾਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤਾਪ ਬਿਜਲੀ ਘਰਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਚਾਲੂ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਚ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਬਰਮਲ ਤੋਂ 2988 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਰਮਲ ਤੋਂ 2450 ਮੈਗਾਵਾਟ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੋਈ। ਬਠਿੰਡਾ ਬਰਮਲ ਨੇ 1114 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 737 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਰੋਪੜ ਬਰਮਲ ਨੇ 4154 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 3218 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤਾਪ ਬਿਜਲੀ ਘਰ ਦਾ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 4563 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ 4597 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੋਈ। ਸਾਲ 2014-15 ਦੌਰਾਨ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਰਮਲ ਤੋਂ 1441 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 1522 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਰਾਜਪੁਰਾ ਬਰਮਲ 1320 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਪਾਵਰਕੌਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ 1340 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟ

ਨਵੇਂ ਟਿਊਬਵੈਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1.63 ਲੱਖ ਨਵੇਂ ਟਿਊਬਵੈਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਐਨ.ਜੀ.ਟੀ.) ਵੱਲੋਂ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਰੋਕ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਾਵਰਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਨਵੀਂ ਟਿਊਬਵੈਲ ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ 400 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸਬਸਿਡੀ ਦਾ ਹੋਰ ਭਾਰ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਏਕੜ ਤੱਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਿਊਬਵੈਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

614 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦੀ ਥਾਂ 630 ਮੈਗਾਵਾਟ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਵਰਕੌਮ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਜੁਆਇੰਟ ਫੋਰਮ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਕਰਮ ਚੰਦ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਗਾਨੇ ਬਰਮਲਾਂ

ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦਣ ਨਾਲ ਸੂਬਾ ਸਰਪਲੱਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਰਮਲ ਲਗਾ ਕੇ ਬਿਜਲੀ ਵਾਧੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦਾਅਵੇ ਸੱਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੁੜੈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਐਵਾਰਡ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਬੁੜੈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਇਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਵਸ (10 ਦਸੰਬਰ) ਮੌਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 'ਟਿੱਕਾ ਟਿੱਕਾ ਇੰਡੀਆ ਐਵਾਰਡ' ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਤੇ ਲੇਖਣੀ ਲਈ ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਵਾਰਤਕ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਮਾਡਲ ਜੇਲ੍ਹ ਬੁੜੈਲ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ 'ਦਿ ਸਟੋਰੀ ਆਫ ਅਵੇਕਨਿੰਗ ਆਫ ਮਾਈ ਸੋਲ' ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਾਰਡ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਮਾਡਲ ਜੇਲ੍ਹ ਬੁੜੈਲ ਵਿਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਬੇ.ਏ ਅਤੇ ਐਮ. ਏ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਿਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਦਿੱਲੀ ਸਕੱਤਰੇਤ 'ਤੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਛਾਪਿਆਂ ਨੇ ਤਕਰਾਰ ਵਧਾਇਆ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ (ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.) ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲੈ ਗਈ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗਲਵਾਰੀ ਦੇਰ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਅਤੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਾਲੇ ਨਵੀਂ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਛਾਪੇ ਇਸ ਛਾਪੇ ਬਾਰੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪੇ ਸੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਸੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਛਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹਨ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਵੰਗਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੋਦੀ ਸਿਆਸੀ ਪਿਤ ਵਿਚ 'ਆਪ' ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਛੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਮਨੋਰੋਗੀ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਛਾਪੇ ਸੀ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਫਾਈਲ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸੀ ਜੇਤਲੀ ਇਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਤਰਜਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ 14 ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ 2.4 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਸਣੇ 16 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਹੇਤੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ 9.5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਸੀ ਮੋਦੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸੀ ਜੇਤਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਸੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਿਤ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ।

ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਚ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿੰਦਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਡਿਆਗੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਚ ਦੇਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਮਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਾਰਾਂ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਟੇਡੀਅਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦੇ ਲੜਾਕੂ ਦਸਤੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਉਣ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਅਮਨਪਸੰਦ ਕੌਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਕਰ

ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਸੀ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫਿਰਕੂ ਭਾਵਨਾ ਭਾਰੂ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਵੱਲੋਂ ਲੜਾਕੂ ਦਸਤੇ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਉਣ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਫੌਜ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਮੋਦੀ ਦਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੌਰਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਸਭਾ 'ਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਉਥੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰਕ ਸੰਮੇਲਨ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਮੇਤ ਤਮਾਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੇਲੇ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਬੋਹਰ ਕਾਂਡ ਖਿਲਾਫ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਦੁਵੱਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਵਿਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮੁੱਦੇ ਕਾਰ ਕੇ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਪੱਧਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕੀ।

ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਗੱਡੀ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੇਚ ਕੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛਾ ਨੇ ਲੰਘੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗਿਰਵੀ ਕਰ ਕੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 325 ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਵੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਕਰੀਬ 1800 ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹਾਲੇ ਪੁੱਛਾ ਸਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਗਮਾਡਾ ਮੁਹਾਲੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਨੇ ਨਚੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਮਾਡਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ 31 ਮਾਰਚ 2015 ਤੱਕ ਅਦਾਰੇ ਸਿਰ 2303 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 517 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੇ ਹਨ। ਗਮਾਡਾ ਨੇ ਕਰੀਬ 7 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਗਿਰਵੀ ਕਰ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸਿੰਜਾਈ ਮਹਿਕਮੇ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਰੀਬ 185 ਕਰੋੜ ਦੀ ਵੇਚ ਗਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਣ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 510 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਚੁੱਕ ਵੇਚੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕਰੀਬ ਇਕ ਵਰ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੇ 44 ਸੰਪਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਹਨ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਠਿੰਡਾ ਹੁਣ ਤੱਕ 114 ਕਰੋੜ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵੇਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦੋ ਕਰੋੜ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵੇਚੀ ਹੈ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ ਪਰਸਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਫ਼ਸਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਰੇਟ ਘੱਟ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ 30 ਫੀਸਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਧਰੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਆਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਨਾਵਾ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚਾਟੀਵਿੰਡ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 124 ਏ. ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਵਾਈ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਨਾਵਾ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਤੌਰ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ

ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸੀਖਾਂ ਪਿਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚਾਟੀਵਿੰਡ ਬਾਣੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਗੂਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਰਵਾਸੀ ਸਿੱਖ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕਮਾਲ ਬਣੀ ਕਮਾਲ !

ਐਚ ਡੀ ਅਤੇ ਆਈ ਪੀ
ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ
ਪੀ ਓ ਐਸ ਅਤੇ ਕੈਸ਼ ਰਜਿਸਟਰ
ਲਈ ਇੰਟਰਫੇਸ ਉਪਲਬਧ ਹੈ

Upgrade your Security
Cameras to High Definition at
very reasonable prices

For a Free Demo of our new HD
Cameras

Please Contact us: Balbir S Sidhu

209-495-3905 (Cell)

www.dvrnlimited.com

Toll Free (888) 233-4566

DVRnlimited Inc.

Installation
Available

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਾ ਕੇ ਥੱਕ ਚੁਕੇ ਹੋ?
ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਦੇਖੋ

Gurdeep Singh Sandhu

Homeopathic Practitioner/Consultant
DHMS-Gold Medalist, BAMS, MDEh.- India
1188 E Santa Clara St., San Jose, CA 95116

Well Experienced as:

Director, Principal, Professor and Chief Medical Officer
in Medical Colleges and Hospitals of Punjab (India)
Practice Under State of California Act SB 577

Ph:(408) 687-1899

(408) 729-6691

Fax:(408)292-6200

Toll Free: 1-877-OK-HOME (1-877-654-6636)

Homeopathic
natural
medicines
supply

Gurdeep Singh Sandhu

EX Member:

The California Homeopathic Society
National Center For Homeopathy- USA

Email: Homeomdicine@yahoo.com

Website: www.Homeopathyatoz.com

ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖੋਹਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

ਜਲੰਧਰ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਲਾਗਲੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਸਾਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। 70 ਹਜ਼ਾਰ ਏਕੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਖੋਹੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹ ਸੂਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ ਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ 10 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਰੋਪੜ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਲੰਧਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਤਰਨਤਾਰਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਚ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਂਦੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੱਡ-ਭੰਨਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਵਸੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਬਾਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜਾਬ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ/ਪ੍ਰੋਵਿਨਸ਼ਨ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੇਠ ਹੈ।

ਨਿਕਾਸੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਂਜ ਹੀ ਘੱਟ ਉਪਜਾਊ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਹੜ੍ਹ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਬਦਲਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਲੁੱਟੇ-ਪੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਿਆਵਾਂ ਲਾਗੇ

ਵਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਇਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਏਕੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੀ ਹੈ।

ਨਿਕਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਬਾਦਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੋਹਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2007 ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦਿਆਂ ਹੀ 26.9.2007 ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 2000 ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਉੱਪਰ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੱਕ ਮਾਲਕੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਹੱਕ ਮਾਲਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਉੱਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ

ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਸਾਨ-ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭਾਰ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਾਨ ਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ 2000 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੌਰਾਨ 3954 ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ 2972 ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਂਤ ਤੇ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਹੀ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀ। ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2012-2013 ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਦੌਰਾਨ ਹਰੇਕ ਕਿਸਾਨ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿਰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ

ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਔਸਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2000 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਔਸਤਨ 636 ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਕੇ 750 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲਵਾ ਖਿੱਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਕਪਾਹ ਪੱਟੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਕੇਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ

ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਰਲਗੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬਣੇਗਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਿੱਖ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹਿਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਿੱਖ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ' ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਰਵਾਸੀ ਅਰਬਪਤੀ ਤੇ ਹੋਟਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਛਤਵਾਲ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਤਾਲਮੇਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਛਤਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਇਕ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ (ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਢੇ ਛੇ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪੰਦਰਾਂ-ਸੱਲਾਂ ਕਰੋੜ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ

ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਇਸ 'ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਿੱਖ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ' ਨੂੰ 4ਡੀ ਐਕਸ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਤਕਨੀਕ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਛਤਵਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਫਲਸਫ਼ੇ, ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਮਿਲੇਗੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਬਹੁਭਾਸ਼ੀ ਕੇਂਦਰ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਣੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ। ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ.ਕੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਜੀਟਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ, ਪ੍ਰਮਾਣਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਵਿਰਸੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ 2017 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲੱਚ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਗਤ ਅੱਗੇ ਇਸ ਅਜੂਬੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸ੍ਰੀ ਛਤਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਟੌਤੀ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀਜ਼ਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਈ.ਟੀ. ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਸ ਵੀਜ਼ੇ ਦਾ ਕਾਫੀ ਵਿਰੋਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਨੇ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਬਿਲ ਨਿਲਸਨ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜੇਫ ਸੇਸ਼ਨਸ ਨੇ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ 15 ਹਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਸੈਨੇਟਰ ਅਨੁਸਾਰ ਆਈ.ਟੀ. ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇ। ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫੀ ਘਟੇਗੀ। ਫਿਲਹਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਹਰ ਸਾਲ 85 ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਚ-1ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ, ਤਕਨੀਕ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਈ.ਟੀ. ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਐਚ-1 ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੋਦੀ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਓਬਾਮਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਜੱਜ ਜਾਹਨ ਕੋਇਲਟਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਅੱਧ ਜਨਵਰੀ 2016 ਤੱਕ ਮੁਢਲੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਵੇ ਤੇ ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 29 ਫਰਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਦੇ ਵੀਜ਼ੇ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਸਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਨਾਕੇਬੰਦੀ ਕਾਰਨ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ਨੇਪਾਲ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ: ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਤੇ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਨਾਕੇਬੰਦੀ ਕਾਰਨ ਨੇਪਾਲ ਵਿਚ ਖੁਰਾਕ ਸਮੱਗਰੀ ਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕਾਫੀ ਵਧ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੰਯੁਕਤ

ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰੋਂ ਖੁਰਾਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁਕਤ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਸ਼ਵ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (ਡਬਲਯੂ.ਐਫ.ਪੀ.) ਨੇ ਨਿਪਾਲ ਵਿਚ

ਖੁਰਾਕ ਵਸਤਾਂ ਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਭਾਰੀ ਕਮੀ 'ਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖੁਰਾਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਏਸ਼ੀਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਦੇ ਲਈ ਡਬਲਯੂ.ਐਫ.ਪੀ. ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਡੇਵਿਡ ਕਾਟਰਡ ਨੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਿਹਾ ਤੇ ਖੁਰਾਕ ਵਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੁਰਾਕ ਵਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਰਾਹ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਡੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ ਹੁਣ ਯੋਗ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਦੇਵ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਉਤਾਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਤਪਾਦ ਐਮ.ਐਸ.ਜੀ. ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਸਿੰਘ ਇੰਸਾ ਖੁਦ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਂਡ ਅੰਬੈਸਡਰ ਹੋਣਗੇ। ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਜੀ. ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਆਰਗੈਨਿਕ ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ।

ਓਬਾਮਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਸਤਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਵਿਸ਼ਵ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਇਕ ਆਨ ਲਾਈਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰਚ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਤੇ ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 'ਸਿੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਖ ਆਜ਼ਾਦੀ' ਮਾਰਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਤਖਤੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਤੇ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ

ਹਵਾਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਰਹੇਗੀ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਥਾਪੇ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਕੈਮਰੇ ਲਾਏ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਿੱਛੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਹਵਾਰਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਕੈਮਰੇ ਲਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨੂੰ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਾਲੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਉੱਪਰ ਇਕ ਲੱਖ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਬੀਬੀ ਹਰਬੀਰ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਸੁਰਗਵਾਸ

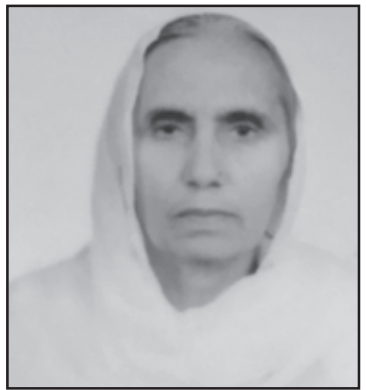
ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ (ਬਿਊਰੋ): ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੱਖਰ ਦੀ ਸੱਸ ਮਾਤਾ ਬੀਬੀ ਹਰਬੀਰ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ (89) ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ ਵਿਖੇ ਹੋਈ, ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵ-ਭਿੰਨੀਆਂ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਬੀਬੀ ਹਰਬੀਰ ਕੌਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪਿੰਡ ਬਿਧੀਪੁਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਆ ਵਸੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਸਦਾ-ਰਸਦਾ ਵਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਸਟਾ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਸੀਈਓ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਦਮਾ, ਮਾਤਾ ਸੁਰਗਵਾਸ

ਬੇਕਰਜ਼ਫੀਲਡ (ਬਿਊਰੋ): ਵਿਸਟਾ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਸੀਈਓ ਸ. ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗਹਿਰਾ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਬੀਬੀ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ (ਸੁਪਤਨੀ ਸਵ: ਸੂਬੇਦਾਰ ਮੇਜਰ ਭਜਨ ਸਿੰਘ) ਲੰਘੀ ਪਹਿਲੀ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ।

ਬੀਬੀ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ 85 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਬੇਟੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਤੇ ਭਰਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਗਏ। ਸ. ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਫੋਨ 661-586-5080 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੋਗਿੰਦਰ ਉਜਾਗਰ ਨਮਿਤ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭਾ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਤੇ ਫਾਊਂਡਰ ਮੈਂਬਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਉਜਾਗਰ ਨਮਿਤ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਰਿਓਲਿੰਡਾ 'ਚ ਪਾਏ ਗਏ। ਉਪਰੰਤ ਭਾਈ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਥੇ ਵਲੋਂ ਵੈਰਾਗਮਈ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਹੀਂ ਭਾਈ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜੱਸੀ ਬੰਗਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਉਜਾਗਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਉਜਾਗਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ 'ਚ ਮੋਹਰੀ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਕਾਜਲਾ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ।

ਸ੍ਰੀ ਉਜਾਗਰ ਦੇ ਸਾਂਝੂ ਪਰਮਜੀਤ ਭੁੱਟਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੂਹੀ ਲਾਲ, ਭਰਾ ਚਾਰਲੀ ਉਜਾਗਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧੀਰੂ ਸਿੰਘ, ਜੈਕ ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਸਮਾਗਮ 'ਚ ਪੁੱਜੇ ਕੁਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲ (ਬਲਾਕ ਸਮਿਤੀ ਮੈਂਬਰ ਔਤ) ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੇ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਉਜਾਗਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਹੇਤੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਸੀ, ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਉਜਾਗਰ ਦਾ ਜਨਮ ਫਿਜ਼ੀ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਫਿਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਮਰੀਕਾ ਆਣ ਵਸੇ ਸਨ।

ਪੱਤਰਕਾਰ ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ

ਫਰਿਜ਼ਨੋ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਦੀ ਟੀਮ ਦੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ਇਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਲਤੇਜ

ਇਥੇ ਪਾਰਸ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗੁਣ-ਗਾਇਨ ਕਰਨਾ। ਅਗਰ ਸੱਚ ਲਿਖਣ ਜਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਡਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕਰਾਜ ਉਪਰ ਵਡਾ ਧੱਬਾ ਹੈ।

ਫਰਿਜ਼ਨੋ 'ਚ ਪੱਤਰਕਾਰ ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕ

ਪੰਨੂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਲੋਂ ਕਬਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹਦੇ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹ ਰਵੱਈਏ ਲਈ ਕਰਤੋਂ ਹੱਥੀ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਅਪਨਾ ਕੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਸੱਚ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਹੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ

ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਲਤੇਜ ਪੰਨੂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜਕਰਨਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਬਚਿਤਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ, ਰਣਜੀਤ ਗਿੱਲ, ਗੁਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਬਾਗੜੀ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲ ਮੁੰਡੀ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਰਮਾਕਾਂਤ ਡਾਬਰ, ਪ੍ਰਭਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਟੇਜ ਸੰਚਾਲਨ ਰੇਡੀਓ ਹੋਸਟ ਗੁਰਦੀਪ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਿੱਖਸ ਵਲੋਂ ਚੇਨਈ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ

ਚੇਨਈ: ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਿੱਖਸ ਵਲੋਂ ਚੇਨਈ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਉਚੇਚਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਚੇਨਈ ਰਿਲੀਫ ਐਫਰਟ' ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰਹੇ, ਜਬਰਦਸਤ ਬਰਸਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ 600 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 18 ਲੱਖ ਲੋਕ ਉਜੜ ਗਏ ਹਨ।

ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਿੱਖਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਲੰਗਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ 800 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸ. ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਮੁੱਚਾ ਕਾਰਜ ਅਰੁਣਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਰਸਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਾਨੀ ਸੱਜਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਮਦਦ ਨਾਲ

ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

WEBSITE - DHOLRADIO.CO

DHOL RADIO

ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ

REQUEST SONG
MUSIC 24/7

LISTEN ON PHONE

Application For Android and iPhone - Dhol Radio

LIVE CALLS → USA 951-824-6365

skype - DHOLRADIO.ORG

LISTEN BY CALL → USA 702-489-0211

Sukhpal Gill
10 pm to 12 am (IST)

Puran singh waraich
2:30 pm to 4 pm (IST)

ਗਲੋਬਲ ਮਲਟੀ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਲੈਬਰੋਪ

ਪਿਛਲੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ

ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਥੱਲੇ

SAME DAY ਲਾਇਸੰਸ ਪਲੇਟ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।	ਹੁਣ ਅਸੀਂ DPF Cleaning ਅਤੇ Baking ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।	STOCKTON ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ALIGNMENT SHOP • 3 Axle Alignment \$199 • Trailer Alignment \$150
--	---	--

Special Price for Truck Wash Grand Opening • 8 Drive Tires For \$3300 Kelly KDA • Two Steer Tire Michelin \$1150 Including Balancing (22.5 LP)

ਗਲੋਬਲ ਮਲਟੀ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੀ ਨਵੀਂ ਲੋਕੇਸ਼ਨ STOCKTON ਵਿਚ HIGHWAY 4 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਦੀਕ
1950 E Miner Ave.
Stockton, CA 95205

Ph: 209.547.9210

FAX: 209.547.9211

www.gfbontime.com, raj@gfbontime.com

REPAIR SHOP

ਟਰੱਕ ਤੇ ਟਰੇਲਰ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ Oil Change, Brakes, Engine Work, Tune Up, Transmission & Clutch ਆਦਿ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ Truck Alignment ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 50 ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ-ਭੁੱਲ੍ਹੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਟਰੱਕ-ਟਰੇਲਰ Wash ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

TEL: 209.547.9210

FAX: 209.547.9211

REGISTRATION SERVICES

ਟਰੱਕਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਜਿਵੇਂ IFTA, CA#, MCP, 2290, ICC, BOC III, NM & Kentucky Permit, DOT Fuel Tax, Corporation Filling ਅਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਲੇਟਾਂ Same Day Service ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪਲੇਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ DOT Compliance, DOT Audit ਵਿਚ ਵੀ ਟਰੱਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

TEL: 209.982.9996

FAX: 209.982.9997

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 19 ਦਸੰਬਰ 2015

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨੈਣ-ਨਕਸ਼

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਮੁੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਜਿਉਂ ਦੀਆਂ ਤਿਉਂ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਅਜੇ ਪਹਿਲੇ ਝਟਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੰਭਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀ ਤਫਸੀਲ ਦੱਸ ਕੇ, ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਾਸਮਖਾਸ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਜੂਝ ਰਹੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਚੜ੍ਹਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਾਦਲ, ਸਿਰਸਾ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬੀੜਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਰ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਨੂੰ ਖਾੜਕੂਆਂ ਨੂੰ ਫੜਾਉਣ ਤੇ ਮਰਵਾਉਣ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਮੇਧ ਸੈਣੀ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਵਾਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਹ ਲੜੀ ਕਦੀ ਟੁੱਟੀ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਲੜੀ ਵਿਚ ਹੁਣ ਦੋ ਹੋਰ ਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਇਕ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਡਿੱਪੀ ਢਿੱਲੋਂ ਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ। ਦੋਵੇਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਨੇੜਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਔਰਬਿਟ ਬੱਸ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਖਿਲਾਫ ਰੋਹ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਉਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਮਦਾਦ ਡਿੱਪੀ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੱਸ ਕੰਪਨੀ ਨਿਊ ਦੀਪ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਕਾਰਿੰਦਿਆਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਗੂਆਂ ਉਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸੇ ਬੱਸ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੱਸ ਨੇ ਇਕ ਨੰਨ੍ਹੀ ਬੱਚੀ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਫ ਖਾਤਰ ਧਰਨਾ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਧੂਹ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਆਗੂ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਨੇ 2012 ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਬੋਹਰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਭਾਜਪਾ ਕੋਲੋਂ ਟਿਕਟ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲੜੀ, ਪਰ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਹੱਥੋਂ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਇਸ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਬਾਅਦ ਡੋਡਾ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਨੇੜਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅੱਜ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਸੀ, ਸਮਾਜਕ, ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪੱਖ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੂਹ ਵੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਪੰਜਾਬ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਦਸ ਸਾਲ ਹੋ ਚੱਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਦਿਨ-ਮਹੀਨਾ-ਸਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਣਾ ਜਦੋਂ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਤੱਦੀਆਂ ਜੱਗ-ਜ਼ਾਹਿਰ ਨਾ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਫੈਡਰਲ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਦਲ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਸਿਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੋ ਨਿਘਾਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਲੋਕ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹੀ ਰੋਹ ਅਤੇ ਰੋਸ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਵੇਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਇਕ ਮੌਕਾ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਵੋਟ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਗਿੱਝੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਕਸਰ ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਮੌਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਚਲਾ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਬਟੋਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਉਹ ਦੌਰ ਪਾਰ ਕਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਬਾਦਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉੱਜ, ਹੁਣ ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲਵੇਗਾ ਕੌਣ! ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਬਠਿੰਡਾ ਵਾਲੀ ਇਕੋ ਹੀ ਰੈਲੀ ਨਾਲ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ 'ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ' ਦਾ ਤਕੜਾ ਤੋੜ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਹੀ ਚਿਹਰੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿਸਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਪਟਨ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿਚ ਵੱਟੇ ਪਾਏ ਸਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਤੋਂ ਆਸ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਆਪੋ-ਪਾਪੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਗਰਮਖਿਆਲ ਧਿਰਾਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਠੁੱਕ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਰੜਕਣੇ ਹੀ ਹਟ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ (ਬਸਪਾ) ਦੀ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਿਆਸਤ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੱਬੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਚਿਰਾਂ ਦਾ ਸਲੂਬਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਹਾਲ ਟੁਣਕਵੀਂ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੋਲਿਹਾਜ਼

‘ਕੈਟ’ ਦੀਆਂ ਨਸ਼ਤਰਾਂ

ਸੁਣੀ ਨਹੀਂ ਅਪੀਲ-ਦਲੀਲ ਕੋਈ, ਵਾਂਗ ਜਮਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਰਹੇ। ਪਤਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬੇ-ਪਛਾਣ ਕਹਿ ਕੇ, ਨਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟਦੇ ਰਹੇ। ਫੜ-ਫੜ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਬੇਦੋਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ, ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਲੁੱਟਦੇ ਰਹੇ। ‘ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗੇ’ ਆਖ ਕੇ ਆਏ ‘ਨੀਲੇ’, ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਖਮਾਂ 'ਤੇ ਲੂਣ ਹੀ ਭੁੱਕਦੇ ਰਹੇ। ਹਰ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀ ਕੇ, ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਜੋਕਾਂ ਨਾ ਰੱਜੀਆਂ ਨੇ। ਸੁਣ ਕੇ ਦਾਸਤਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ‘ਕੈਟ’ ਮੂੰਹੋਂ, ਰਿਸਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿਚ ਨਸ਼ਤਰਾਂ ਵੱਜੀਆਂ ਨੇ।

ਪਿੰਕੀ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਅਤੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਰੋਜ਼ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਉਤੇ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸੇਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਘਰ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੇ-ਸਨੇਹੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ-ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਵਕਤ ਮੌਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਈ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉਤੇ ਢੇਇਆ ਹੈ। ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਬਾਬਤ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਹਾਦਸੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਕਤਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੁਬਾ ਸਰਕਾਰ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਅਕਾਰਬ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਨਾਂ ਨਾਕਸ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਬਦਇੱਤਜ਼ਾਮੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਜਾਨੀ-ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਫ਼ੌਰੀ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੜ੍ਹਾਂ,

ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ

ਫੋਨ: +91-97811-21873

ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲਾਂ ਵਰਗੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰੁਝਾਨਾਂ ਬਾਬਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਪੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕੁਦਰਤੀ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਜਾਨੀ-ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਬਤ ਪੜਚੋਲ ਵਿਚ ਇਹ ਤੱਥ ਅਹਿਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀਆਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ; ਅਗਾਊਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਇੱਤਜ਼ਾਮ ਸੀ; ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਿੰਨੇ ਪੁਖ਼ਤਾ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਤਜ਼ਾਮੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਤਜ਼ਾਮੀਆਂ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਸੂਰਵਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੁਆਲ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਆਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜੁਆਬਤਲਬੀ ਦਾ ਹੈ।

ਚੰਨੂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੜਕ ਹੇਠ ਆ ਕੇ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੜਕ ਉਤੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਨੀ-ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਡਿੱਪੀ ਢਿੱਲੋਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਆਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕਰੀਬੀਆਂ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਦੇ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਯੋਜਨਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ। ਨਿਊ ਦੀਪ ਕੰਪਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਮੋਗੇ ਵਿਚ ਔਰਬਿਟ ਬੱਸ ਵਿਚ ਹੋਏ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਊ ਦੀਪ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਕਰਿੰਦੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜ ਮਈ ਨੂੰ 29 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉਤੇ ਇਰਾਦਾ ਕਤਲ ਦੇ ਪਰਚੇ ਦਰਜ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਮੂਹ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੁਆਬੀ ਬਿਆਨ ਹਰਦੀਪ ਢਿੱਲੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਨਿਖੇੜਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਸਰਕਾਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ। ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਨੇਤਤਾ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜੇ ਹਨ ਜਾਂ ਔਰਬਿਟ ਬੱਸ ਦੇ ਮਾਲਕ

ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਨੇਤਤਾ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜੇ ਸਨ। ਹਰਦੀਪ ਢਿੱਲੋਂ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੇਤਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇਤਛਾਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਚੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ‘ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਯੂਨੀਅਨ’ ਨੇ 15 ਮਈ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਇਸ ਹੜਤਾਲ ਬਾਬਤ ਹਰਦੀਪ ਢਿੱਲੋਂ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਛਪਿਆ ਸੀ, “ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਛੇਤਛਾਤ ਜਾਂ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦਾ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।”

ਚੰਨੂ ਵਿਚ ਸੜਕ ਹੇਠ ਆ ਕੇ ਮਾਰੀ ਗਈ ਕੁੜੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪ ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਖਾਲੀ ਖੋਖਿਆਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉਤੇ ਛਪੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਧੂਹ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੂਹ ਨੇ ਲਿਜਾਣ ਨਾਲ ਸੜਕ ਉਤੇ ਪਏ ਖੂਨ ਦੇ ਦਾਗ਼ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਛਾਪੀਆਂ ਹਨ। ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਹ ਵੀ ਛਪੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬੱਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੁਕਤਸਰ ਦਾ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜ-ਭਾਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਬਠਿੰਡੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਸੰਤ ਗਰਗ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵੀਂ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਤਰਤੀਬ ਉਭਰਦੀ ਹੈ। ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦੀ ਬੱਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਬਾਬਤ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਤੂਲਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੱਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ, ਹੁਕਮਰਾਨ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ, ਬੱਸ ਮਾਲਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਦੇ ਹਨ। ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜੱਗ-ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਵਾਮ ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਯੂਬ ਖ਼ਿਗੋਡ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲੱਠਮਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਖੇੜਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੜੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਿੰਕੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਾਫ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਫ਼ਸਰ ਆਪਣੇ ਬੇਵਰਦੀ ਅਤੇ ਬਾਵਰਦੀ ਗਰੋਹ ਪਾਲਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੱਚੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਟਾਂ-ਖੋਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਾਣੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੱਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕੜੀ ਵਿਚ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ, ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਚੀ

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਵਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਥਾਣਿਆਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਯੋਜਨਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਚੇਅਰਮੈਨੀ ਇਸੇ ਕੜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਬਲਾਕ ਸਮਿਤੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਮਿਤੀਆਂ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਹ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਿਆਸੀ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੋ ਕੰਮ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਤਨਖ਼ਾਹ ਲਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕੰਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਯੋਜਨਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਰਕਾਰੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਅਤੇ ਅਮਲੇ-ਫੈਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ (ਦੁਰ)ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੇਮੁਹਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪ-ਹੁਦਰੇਪਣ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਸਿਆਸੀ ਕਤਲ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਦੇ ਹਨ? ਦਰਅਸਲ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠੀ ਫੈਲੀ ਬੁਰਫ਼ਾਗਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਬਾਕੀ ਆਵਾਮ ਉਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਬਲ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਖੋ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਵਿਉਂਤ ਵਜੋਂ ਪਰਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੋ ਵਿਉਂਤ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਘੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਕੀ ਵਰਗਿਆਂ ਨੇ ਮੁਖ਼ਬਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣੇ, ਕਾਤਲ ਬਣੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸੇ ਆਦਮਖੋਰੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦਸਾ ਬਣ ਗਏ। ਕੁਝ ਦੀਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਵਰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਵਰਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ‘ਮਾਣ’ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਕੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਕੁਝ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈ ਕੇ ਗੁੰਮਨਾਮ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ‘ਆਨੰਦ’ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਖਰ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਜਾਂ ਸੁਮੇਧ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਸੇ ਵਿਉਂਤ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਪਾਲਿਕਾ, ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ, ਮੀਡੀਆ, ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਜਕ-ਧਾਰਮਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਸੱਚ ਦਾ ਨਾਮ ਖੋਫ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?

ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਆਸੀ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਿਚ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਬਦਲ ਕੇ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ, ਉਹ ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ‘ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ’ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਰੀਕੇਬਾਜ਼ੀ ਕੱਢੀ, ਪਰ ਨਵੀਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਪਿੰਕੀ ਨੂੰ ਰਾਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਿੰਕੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਸੁਮੇਧ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਤੱਕ ਸਭ ਪੁਰਜੇ ਹਨ। ਪੁਰਜਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲੋੜ ਅਤੇ ਅਹਿਮੀਅਤ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੁਮਾਇਸ਼ੀ ਪੁਰਜਿਆਂ ਅਤੇ ਅਣਸਰਦੇ ਪੁਰਜਿਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਫ਼ਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਅਣਸਰਦੇ ਪੁਰਜੇ ਮਹਿੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਖੇ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ ‘ਤੇ)

ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰ

ਅਗਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਅਜੇ ਸਵਾ ਸਾਲ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੋਟ ਬਟੋਰ ਖ਼ਸਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਚੋਣ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਦ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਰੈਲੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਇਕੱਠਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਾ ਕੇ ਹਰ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਠ ਅਵਾਮ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਨ ਤੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਅਗਲੀ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬਣੇਗੀ। ਅਸਲ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉਪਰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤ-ਚੇਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਬਾਦਲ ਆਪਣੀ ਸਿਆਸੀ ਵਾਜਬੀਅਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਹਰਬਾ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਰਗਾੜੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠੇ ਰੋਹ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: +91-94634-74342

ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਭਵਿੱਖ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਵਾ ਲੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਣ, ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ, ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵਧਾਉਣ, ਮੁਫ਼ਤ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰਾਉਣ, ਵਗੈਰਾ ਦੇ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਆਪਣੇ ਖ਼ਾਸ ਮਹਾਂ-ਗੱਪੀ ਅੰਦਾਜ਼ 'ਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਦਿਵਾਲੀਆਪਣ ਉਪਰ ਹੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵਿਗੜਿਆ ਅਕਸ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ' ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ੀ ਇਕੱਠ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਖ਼ਲਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ 'ਅਮਨ' ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਮੋਗਾ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਨਕੋਦਰ ਵਿਚ 'ਸਦਭਾਵਨਾ' ਰੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜ਼ੋਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਟਿਆਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਸਦਭਾਵਨਾ' ਰੈਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਜੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਕੀਕੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਤੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ।

ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਕਮਾਨ/ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦਾ ਗੁਣਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਪਰ ਪੈਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਵੀ 15 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਗੜ੍ਹ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋੜ ਰੈਲੀ ਕਰ ਕੇ 'ਬਦਲਾਓ ਲਹਿਰ' ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ

ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਮਹਾਂਰਬੀ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਅੰਦਰ ਬਾਦਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾਗ਼ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਖੱਬੀ ਧਿਰ ਤੇ ਹੋਰ 'ਹਮਖਿਆਲ' ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ 'ਮਹਾਂ-ਗੱਠਜੋੜ' ਦੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਬੇਹਯਾ ਬੁਰਫ਼ਾਗਰਦ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅੱਕੇ-ਸੜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਭਰਵੀਂ ਹਮਾਇਤ ਮਿਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗੱਠਜੋੜ ਭਾਈਵਾਲ, ਭਗਵਾਂ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਵੀ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰੀ ਆਪਣਾ ਸਿਆਸੀ ਆਧਾਰ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚ ਜੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਲੋਂ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਅਤੇ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ, ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਬਿਆਨ, ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇ ਮੰਚ ਉਪਰ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨਾਲ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਹਸਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਤਿੜਕਣ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੂਬਾਈ ਆਗੂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਉਧੇੜ-ਅਮਲ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵਕਤ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਰ ਬਾਦਲ ਦਲ ਦੀ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਗੱਠਜੋੜ ਸਮੀਕਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਜੂਨੀਅਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 'ਮੁੱਖਧਾਰਾ' ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਅਹਿਮ ਧਿਰ ਬਣ ਕੇ ਉੱਭਰੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਨੇ ਵੀ 15 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣਾ 'ਐਕਸ਼ਨ' ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਕੇ-ਸੜੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਉਭਾਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਿਆਸੀ ਤਕੜਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਵੀ ਜਮਹੂਰੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼ਖਸੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ

ਸਟਾਰ-ਸਿਆਸਤ ਫ਼ੈਸਲਾਕੁਨ ਹੈ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਥੇਬੰਦਕ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਬੱਝਵੀਂ ਟੱਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਮ ਰੌਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚੋਣ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਆਸੀ ਮੂਰਛਾ ਹੰਢਾਅ

ਰਹੀ ਬਸਪਾ ਨੇ ਵੀ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਸਰਗਰਮੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਆਪਣੇ ਬੇਜਾਨ ਜਥੇਬੰਦਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲਾ ਕੇ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਚਾਰਾਜੋਈ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਤੇ ਧੂਹ-ਪਾਊ ਸੰਜੀਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਸਲੋਂ ਹੀ ਨਦਾਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਚਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਜਤਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਲੋਕਮੁਖੀ ਪਹੁੰਚ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਵਾਮੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਤੇ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਦਮ ਤੇ ਜਜ਼ਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਕਸਲੀ ਗਰੁੱਪ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਫੌਰੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਜੁਝਾਰੂ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਸੰਜੀਦਾ ਧਿਰ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਦਲਾਓ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕੇ ਬਦਲਾਓ ਲਈ ਤਾਘਦੇ ਅਵਾਮ

ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸਿਆਸੀ ਲਾਮਬੰਦੀ ਵਾਲਾ ਮੰਚ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਹੇ।

ਗਰਮਖਿਆਲ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵੀ ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਸਿਆਸੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਦਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਹਾਲੀਆ 'ਸਰਬਤ ਖ਼ਾਲਸਾ' ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਭਵਿੱਖ-ਨਕਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀ 'ਪੰਥਕ' ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਇਕਜੁੱਟ ਮੰਚ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। 'ਸਰਬਤ ਖ਼ਾਲਸਾ' ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕ 'ਪੰਥਕ' ਮੁੱਦਿਆਂ

ਨਾਲੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਾਲੇ ਮਤਿਆਂ ਉਪਰ ਵਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਜੋ ਅਵਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲ ਦਰਮਿਆਨ ਡੂੰਘੇ ਪਾੜੇ ਦੇ ਸੂਚਕ ਸਨ। 'ਸਰਬਤ ਖ਼ਾਲਸਾ' ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਅਤੇ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਧੜਿਆਂ ਵਲੋਂ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਉਠੇ ਵਿਆਪਕ ਅਵਾਮੀ ਰੋਸ ਤੇ ਰੋਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਆਸੀ ਰਸੂਖ਼ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੋਤੇ ਏਜੰਡੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਹ ਹਕੂਮਤੀ ਧੌਕਸਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਜਬਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਨਿੰਗਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਰਵਾਈ-ਸੋਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਨਵੇਂ ਥਾਪੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਜਾਬਰ ਹਮਲਾ ਵਿੱਚ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੀਆਂ ਹਮਾਇਤੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਮਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਲੋਂ ਰੈਲੀਆਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਵੱਡੇ ਸਿਆਸੀ ਖ਼ਲਾਅ

ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਨਿਰੀ ਸਿਆਸੀ ਤੋਹਮਤਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਇਥੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਹੀ ਗ਼ੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਵਲੋਂ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਕਾਰਨ ਸਮੁੱਚਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਕਦਰ ਡੂੰਘੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਹਿ-ਦਿਲੋਂ ਪਾਬੰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਕਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ' ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਸਲ ਲੋਕ ਮੁੱਦਿਆਂ, ਮੰਗਾਂ-ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਵਾਮੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰ ਕੇ ਨਿਰਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਨਾਕਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਸੀ ਵਕਅਤ ਤੇ ਵਾਜਬੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਭਲੀਭਾਂਤ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੇ ਦੇਸੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ, ਸਨਅਤ, ਵਿਆਪਕ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹੇ ਘੇਰ ਸੰਕਟ ਦਾ ਫੌਰੀ ਹੱਲ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪੱਖੀ, ਅਖੌਤੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਦੇ-ਟੁੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਲਾਤੀਨੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਲਕ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਮਾਫ਼ੀਆ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ-ਪੁਲਿਸ-ਤਸਕਰਾਂ ਦੇ ਗੱਠਜੋੜ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਅਗਲਾ ਸਵਾ ਸਾਲ ਸਿਆਸੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਸੀ ਹਲਚਲ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਗੱਠਜੋੜ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ/ਹੋਵੇਗਾ, ਐਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਚੌਤਰਫ਼ੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਵਕਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੈਨੇਜ' ਕਰ ਕੇ ਫੋਕੀ ਉਮੀਦ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਦੇ ਭਵਿੱਖ-ਨਕਸ਼ੇ ਤਹਿਤ ਨਿੰਗਰ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸੀ ਲਹਿਰ ਦਰਕਾਰ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ: ਕੱਲ੍ਹ, ਅੱਜ ਤੇ ਭਲਕ

ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਘੱਟ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸਿੱਖ ਪਾਰਟੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਬਿਖੜੇ ਪੈਂਡੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। 14 ਦਸੰਬਰ 1920 ਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਜਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਟਕਸਾਲੀ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੋਚ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ

ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਉਭਾਰ ਅੱਜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਨਿਘਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਵੱਖਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਚੁਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਸਕਣ ਕਾਰਨ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅੰਤਰਿਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜਮਾਤ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਅੱਜ ਪੰਥ ਦੇ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਦਾਸ਼ੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਹਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੋਕ ਰੋਹ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ

ਪੁਰਾਣੀ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਵੱਡੀਆਂ ਚਣੌਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਗਏ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤਕ ਨੌਂ ਵਾਰ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਈ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪ੍ਰੌੜ੍ਹ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਸੀ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸੀ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦੀ ਹਾਲਾਂ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਟਮੋਚਨ ਵਜੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਖ਼ਾਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਣਗੇ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਲਈ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੈ। ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਚੱਥਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦੇ ਬੇ-ਮੁਹਾਰੇ ਇਕੱਠ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਡੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ 'ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ' ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਖੁਰਦੀ ਸਾਖ ਅਤੇ ਨਿਰਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਏ ਕਾਡਰ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹਾਲੇ ਤਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸੁਨੇਹੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਹਨ।

ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲੀਆਂ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਦੀਆਂ

ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ 'ਤੇ ਖਰੇ ਨਾ ਉਤਰ ਸਕਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਹੈ। ਜੇ ਲਾਵੇ ਨੂੰ ਲਾਵੇ ਨਾਲ ਹੀ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਖਿੱਤੇ ਮੱਥੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੇਤੋਂ ਦੀ ਕਾਲਾਬਾਜ਼ਾਰੀ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ, ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਸੂਖਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਅਣਖੀ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਾਟ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ/ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਚਾਲੇ ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਹੈ। ਰੈਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਕੇ ਹੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਗ਼ਰੀਬਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹਵਾਈ ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈੱਸ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਥਾਂਵੇਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਚਾਹੇ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਇਲਾਜ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਦਾ

ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਖੁਰਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ, ਰਸੂਖਵਾਨਾਂ ਹੱਥ ਸਿਮਟੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਤੰਦ ਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕਰੇਗੀ।

ਚੋਣ ਵਰ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲੁਭਾਵਣੇ ਐਲਾਨ ਤੇ ਵਾਅਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘੁਲਦੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਲੂਮ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਅੱਜ ਉਹੀ ਉਸ ਆਸ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪੰਥ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਤਕ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੰਗਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਜਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਤੇ ਟਕਸਾਲੀ ਵਰਕਰ ਹੀ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ, ਚਾਵਾਂ ਤੇ ਮਲਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਪਾਰਟੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਨਜ਼ਾਕਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਆਪਾ ਪੜਚੋਲ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਖੁਰ ਰਹੇ ਵਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦਿਖਾਉਣਗੇ।

ਪਿੰਕੀ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਅਤੇ ਸੜਕ...

(ਪਿਛਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਵੇਲੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ੀ ਪੁਰਜੇ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਧੂਹ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਕੇ ਪਿੰਕੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁਖਬਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ, ਹਲਕਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੀ ਪਿੰਕੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿਆਸਤ, ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜ ਪਾਲਿਕਾ, ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਵਾਲੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਜਾਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜੇ ਖੌਫ਼ਜ਼ਦਾ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਬੂਹੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਣ, ਇਹ ਟੋਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਧੂਹੀ ਗਈ ਲਾਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕਿੰਨਾ ਖੋਰਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਖੋਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਹੈ? ਜੇ ਮਕਤੂਲਾ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖੋਰਾ ਧੂਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਥੋਂ ਕੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਪੰਜਾਬ

ਪੰਜਾਬ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਰਚਨਾਕਾਰ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਟੱਟ ਲੜੀ ਹੈ। ਅਜੋਕਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਨਿਘਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਹੀਰੇ ਮਨੁੱਖ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆਈ ਨਹੀਂ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਨੌਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਕ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਇਕ ਤਾਬਦਾਰ ਹਨ।

ਡਾ. ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਮੰਨਿਆ-ਪ੍ਰਮੰਨਿਆ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਰਸੀਆ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵੀ। ਸਮਰੱਥਾ ਏਨੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਣ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ
ਫੋਨ: 0091-11425-02364

ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ। ਕਾਬਲੀਅਤ ਵੱਡੀ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਛੋਟੇ! ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਕਵੀਸ਼ਰਾਂ ਦਾ ਕਰਨੈਲ ਤਾਂ ਸੀ ਹੀ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਹਾਲਤ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਪਿਛਲਖੁਰਤਾ ਦਾ ਕੋਟੜ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਭਵਿੱਖਮੁਖੀ, ਲੋਕ-ਹਿਤੈਸ਼ੀ, ਅੰਗੇਵਧੂ ਸੋਚ ਦਾ ਪਾਰਸ ਬਣ ਕੇ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਵਚਨ ਉਪਾਰਜ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ। ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਦਿਆਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਦੀਵੇ ਬਾਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਚਨੁ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ, ਜੋ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਸਮਰਾਟ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਉ-ਅ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਕੰਵਲ-ਫੁੱਲ ਸਾਹਿਤ-ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਚਾਂਦੀ-ਰੰਗਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਤੁਰੇ ਅਨੇਕ ਸਾਹਿਤ-ਯਾਤਰੀ ਹਫ਼-ਹੱਥ ਗਏ ਪਰ ਉਹਦੀ ਪੁਲਾਖ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਲੰਮੀ ਹੈ।

ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਦਰਦਾਨ ਤੇ ਰਖਵਾਲਾ ਸੀ, ਸੱਚੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਥੇਦਾਰ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਉਹਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਕਥਨ 'ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਮੋਹੜੀਗੱਡ' ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਮਸਤ-ਮਲੰਗ ਫੱਕਰ ਸੁਭਾਅ! ਦਿਲ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਜੇਬ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ! ਲੁਧਿਆਣੇ ਮੈਂ ਇਕ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ

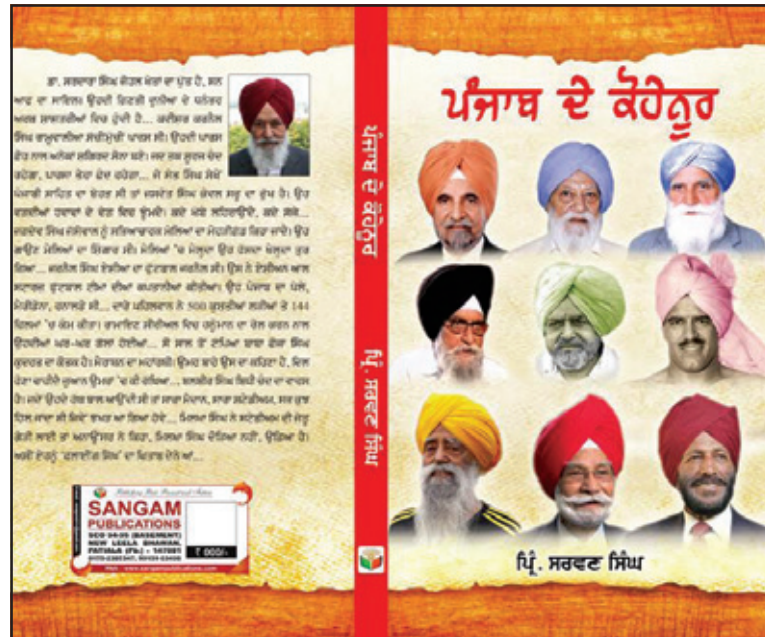
ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਤਾਂ ਆਬਦੇ ਚੇਲੇ-ਬਾਲਕੇ ਨਿੰਦਰ ਘੁਗਿਆਣਵੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, “ਭੁੱਲਰ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਵੇਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਬੰਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਈਂ, ਆਪਾਂ ‘ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪੁਰਸਕਾਰ’ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਆਦਰ-ਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।” ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ-ਜੜੀ ਤਸਵੀਰ, ਲੋਈ, ਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਤੇ ਇਕਵੰਜਾ ਸੌ ਰੁਪਏ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਲੋਈ ਤਹਿ ਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਕਿ ਬੋਲਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?” ਮੇਰੇ ਟੈਕਸੀ ਦੱਸਿਆਂ ਹੱਥ ਫੇਰ ਜੈਕਟ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾ ਲਿਆ, “ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀਓ ਖਾਸੇ ਪੈਸੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਨੇ!” ਮੈਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਹੱਥ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਦਿਲਦਾਰ ਬੰਦਾ ਸੀ ਆਪਣਾ ਜੱਸੋਵਾਲ!

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਦੀ ਫੁੱਟਬਾਲ ਦੀ ਦਹਾਕਾ ਲੰਮੀ ਜਰਨੈਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਮੈਡਲ ਮਿਲੇ ਤੋਂ ਪੰਨ ਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਗੋਲਡ-ਮੈਡਲ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੀਹਦੇ ਪੈਰ ਦੇ ਹੁਲਾਰੇ ਨਾਲ ਅੰਬਰ ਵੱਲ ਉਡੀ ਬਾਲ ਨੂੰ ਜੱਗ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਹੋ ਵੇਖਦਾ ਪਰ ਜੀਹਨੇ ਆਪਣੀ ਹਉਂ ਬਾਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਅੰਬਰੀ ਚਾੜ੍ਹਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪੱਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜੀ ਰਖਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਮਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਓਲੰਪਿਕ ਜਾਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੈਚ ਖੇਡ ਕੇ ਪਿੰਡ ਮੁੜਦਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਟੀਮ ਵਿਚ ਜਲ ਵਿਚ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ ਇਉਂ ਰਲ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਦੀ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸਾਧਾਰਨ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋਵੇ!

ਜੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਦਿਉ। ਇਕ-ਤਿਹਾਈ ਸਦੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਸੈਂਕੜੇ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਲੜ ਕੇ ਉਹ ਮੁਰਾਤਬਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋਕ ਆਖਦੇ, ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਧਰਲਾ ਆ ਗਿਆ ਦਾਰਾ ਪਹਿਲਵਾਨ! ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪਲੇਸ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਡੇਢ ਸੌ ਫਿਲਮਾਂ ਕਰ ਲੈਣ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਛਲਕਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹੋ “ਜੜੀ-ਸੜੀ ਉਦਾਰਾ ਜੀ” ਰਿਹਾ। ਰੁਪਨਗਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਫਤ ਦੀਆਂ ਜੋ ਇਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਮਿਸਾਲਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋਹਰੀ। ਉਹਦੀ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕੀ। ਫਿਲਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੀ-ਉਰਦੂ ਬੋਲਦਾ ਦੇਖ ਉਹਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹਿੰਦੀ-ਉਰਦੂ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਸਤਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਲਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ

ਤਾਂ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਹਿੰਦੀ-ਉਰਦੂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀ ਉਸਤਾਦ ਹਿੰਦੀ-ਉਰਦੂ ਭੁੱਲ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ!

ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਇਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੋਲਾ-ਭਾਲਾ, ਜਜ਼ਬਾਤੀ, ਵਲ-ਛਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਫੱਕਰ-ਫਕੀਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੈ ਜੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਣਨੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਸਦੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਮੈਰਾਬਨੀ ਦੌੜਾਕ

ਹੋਵੇ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਮੀਲ ਤੁਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਹਿਣ ਦਾ ਜੇਰਾ ਕੌਣ ਕਰੇ! ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤੀ ਕਰਨੀ ਉਹਤੋਂ ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਦੇ ਦਲਿੱਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਕੀ ਦਾ ਕਰਾਮਾਤੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਇਕ ਕ੍ਰਿਕਟੀਏ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕੀ ਵਜੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ। ਹੁਣ ਟੀਮਾਂ ਇਕ ਗੋਲ ਮਾਰ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। 1952 ਦੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਸੈਮੀਫਾਈਨਲ ਦੇ 9 ਵਿਚੋਂ 8 ਅਤੇ ਫਾਈਨਲ ਦੇ 6 ਵਿਚੋਂ 5 ਗੋਲ ਜਿਸ ਇਕੱਲੇ ਦੀ ਹਾਕੀ ਨਾਲ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੈ ਮਾਣਮੱਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ।

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ੀਰੇ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਗੌਰਵ-ਗਾਥਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ

ਜੁੜੇ ਅਨੇਕ ਕਿੱਸੇ ਤੇ ਟੋਟਕੇ ਉਹਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਘਾਲਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵੀ। ਅਖੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਿਲਖਿਆ, ਜੇ ਔਹ ਬੱਤੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ ਕੇ ਛੇਤੀ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਸੇਰ ਦੁੱਧ ਇਨਾਮ। ਬੱਤੀ ਟਰੱਕ ਦੀ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਰੁਕਿਆ, ਬੱਤੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ ਕੇ ਮਿਲਖਾ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਅ ਬੋਲਿਆ, ਲਿਆ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਤ! ਫਿਲਮ ‘ਭਾਗ ਮਿਲਖਾ ਭਾਗ’ ਦੇ ਨਾਂ ਵਾਂਗ

ਉਹਦਾ ਜੀਵਨ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਗੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਬੇਹੱਦ ਹਰਮਨਪਿਆਰਤਾ ਮਿਲਖੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਾਹਦੀ ਭਰਦੀ ਹੈ।

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਉਹਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵੀ ਇਸੇ ਲਈ ਚਿਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਰਦਾ ਤਰਦਾ, ਸਤਹੀ ਨਾਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ। ਉਹ ਦੋਸਤੀ ਗੰਢਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਲ੍ਹਣਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸਤ ਦਾ ਘਰ ਉਹਦਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਉਹਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਾਝੇ ਗੁਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦੇਖੋ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਊ-ਸਨਿਮਰ! ਜਿੰਨੇ ਮੱਤ ਦੇ ਉਚੇ, ਓਨੇ ਮਨ ਦੇ ਨੀਵੇਂ! ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਰਖੇ, ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਰੇ-ਗੌਰੇ ਸੱਚੇ ਸਿੱਖ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ

ਵਾਸਤੇ “ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ” ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਚਲਨ-ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਖਰੀ ਕਸਵੱਟੀ ਮਿਥ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਦੀ ਹਉਂ ਦੀ ਹੁਮਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੂਰ ਸਰਕਣ ਵਾਸਤੇ ਆਖੇ, ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਡੇਰੇ ਵਾਲੀ ਮੇਰ ਦੀ ਮਹਿਕ ਉਹਦੇ ਹੋਰ ਗੋਡੇ-ਮੁੱਢ ਲੱਗ ਕੇ ਬੈਠਣ ਵਾਸਤੇ ਸੈਣਤਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਗੱਲ ਹੋਰ। ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਿਰਮਲਤਾ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਵੀ ਨਿਰਮਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਗਹਿਰ-ਗੰਧਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਿੱਸਣ ਵਾਲੀ ਉਜਲੀ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਗੰਧਲੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪਿੜ ਵੀ ਹੁਣ ਖਾਸਾ ਗੰਧਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਲੰਮੇ ਵਾਹ ਵਿਚ ਨਾ ਮੈਂ ਕਦੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿਦਕ-ਸੰਤੁਲਨ ਡੋਲਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਦੀ ਉਹਦਾ ਸਹਿਜ-ਸੰਤੋਖ ਉਖੜਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ-ਚੁਗਲੀ ਉਹਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ!

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਦੀ ਗੱਲ ਚੱਲਿਆਂ ਮੇਰੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਉਭਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੜ੍ਹਕਾ-ਵਹਾਉ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਵਾਹੀ, ਬੀਜੀ, ਗੋਡੀ, ਸਿੰਜੀ ਤੇ ਸਮੇਟੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਣਕ ਦੇ ਵੱਡੇ, ਉਚੇ ਬੋਹਲ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਮੁਸਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਕਣਕ ਵਾਂਗ ਉਹਦੀ ਨਵੀਂ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਹੁਣ ਹਰ ਸਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਵਣ ਪੁੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੋਹਨੂਰ’ ਇਸੇ ਪੁਸਤਕ-ਲੜੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੋਰੇ-ਫੇਰੇ ਵਾਲਾ ਲੇਖਕ ਹੈ। ਇਹ ਤੋਰਾ-ਫੇਰਾ ਉਹਦੀ ਜੀਵਨ-ਜਾਚ ਤੇ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਮੁੱਢ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਤੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੱਕ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਸਕੂਲ-ਕਾਲਜ ਬਦਲ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਉਮਰੇ ਵੀ ਉਹ ਇਕ ਛਿਮਾਰੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਦੂਜੀ ਛਿਮਾਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਰੇ-ਫੇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਤੋਰੇ-ਫੇਰੇ ਬਣਾਈ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ-ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਸਾਹਿਤਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਤੇ ਖੇਡ ਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ-ਨਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇਸ ਖੇਡ-ਮੇਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੱਦਿਆ ਸੀ, ਉਥੇ ਹਫ਼ਤਾ ਲਾ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਤੋਰਾ-ਫੇਰਾ ਉਹਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਨੁਭਵ ਵਹਿਣ-ਵਗਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਰਹਿੰਦੀ ਉਹਦੀ ਕਲਮ ਵਾਸਤੇ ਅਮੁੱਕ ਆਧਾਰ-ਸਮਗਰੀ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਹਨੂਰ ਹੀਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਠਕ ਵਾਸਤੇ ਓਪਰਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਪਣਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਹੋਰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਕਰੇਗੀ। ਆਸ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿਚੋਂ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਅਨੇਕ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਜਲ-ਜਲੌਅ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ!

ਗੱਲ ਸਾਲ 1978 ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਅਧਿਆਪਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸਾਥੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ

ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

ਕੰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਲਗਪਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ 10 ਕੁ ਜਣੇ ਜਿੰਨਾ ਵਿਚ ਦੋ ਕੁ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ, ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨਚਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ- “ਸਰ ਰੁਕੋ, ਸਿਵਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਗਾਈਏ।” ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿਵਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੱਗੇ ਨਲਕੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ। ਕੁਝ ਸਾਥੀ ਹਲਕੀਆਂ-ਫੁਲਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ‘ਤੇ ਆ ਗਏ। ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟਿੱਚਰ ਮਖੌਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।

ਫੁਰਸਤ ਦੇ ਪਲਾਂ ਕਰ ਕੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਰਿਸ਼ਟ-ਪੁਸ਼ਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਸਰ! ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਿਵੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਅੱਧੀ

ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਿਵਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਭੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਲਾਵੇ, ਇਹ ਭੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।”

ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਆਖੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਜੋ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਮੈਂ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲਗਾਓ ਸ਼ਰਤ।” ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੂਤ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੜੀ ਜ਼ਿੰਦ ਕਰ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤ ਲੱਗ ਗਈ। ਫਿਰ ਗੱਲ ਆ ਗਈ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕਿੱਲੇ ਦੀ ਜੋ ਸਿਵਿਆਂ ਵਿਚ ਗੱਡਣਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਸਿਵਿਆਂ ਦੀ ਬਾਹਰ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਈ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਲੱਕੜ ਮਿਲ ਗਈ। ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਗੱਡਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਠੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਥੋੜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਟ ਭਾਲ ਲਈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦਾ ਨੇੜ-ਤੇੜ ਸੀ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਰਾਤ ਚੰਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਇੰਨਾ ਕੁ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਉਥੋਂ ਸਿਵੇ 50-

ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਦੇ ਭੂਤ ਦਾ ਸਹਿਮ

ਸਿਵਿਆਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਕੱਚੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੱਚਾ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਇਦ ਥਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਪੋਲਾ ਸੀ। ਹਾਲੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਟ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਕੁ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਕੇ ਉੱਠਣ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਨਾ ਗਿਆ। ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ।

60 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ‘ਤੇ ਹੀ ਸਨ। ਕਿੱਲਾ ਅਤੇ ਇੱਟ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਾਥੀ ਸਿਵਿਆਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਪੂਰਾ ਸੰਨਾਟਾ ਸੀ। ਸਿਵਿਆਂ ਦੀ ਪੱਕੀ

ਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਕੱਚੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੱਚਾ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਇਦ ਥਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਪੋਲਾ ਸੀ। ਹਾਲੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਟ ਨਾਲ ਤਿੰਨ

ਕੁ ਸੱਟਾਂ ਹੀ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਕੇ ਉੱਠਣ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਨਾ ਗਿਆ। ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਚਾਂਗਰਾਂ ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ। ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਉਣ ‘ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਭੱਜ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਭੂਤਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਉਹ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ, “ਬਚਾਓ! ਬਚਾਓ! ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ!” ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਡਰ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਹੌਸਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਕੋਲ ਸਿਵਿਆਂ ਵਿਚ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਕੇ ਸ਼ਰਤ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਬੇਧਿਆਨੀ ਵਿਚ ਤੋੜ ਪਾਏ ਚਾਦਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਖਿਲਰੀ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਹੀ ਕਿੱਲਾ ਗੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਲਾ ਪੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਦਰੇ ਦਾ ਲੜ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਲੱਗਣ ‘ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਵਿਚ ਜਾਨ ਆ ਗਈ ਤੇ ਡਰ-ਭਉ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਵਡੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਰ, ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਹੋਰ

‘ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ’ ਕਿ ਬਤੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਮਿਲਣ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ‘ਮਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ’ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ‘ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ’ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ‘ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ’ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਓਥੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਏਨੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਕੁ ਇਸ ਵਾਰ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਸਾਡਾ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ’। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੱਲੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਪਰ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੀ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਭੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੇਸ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬੜਾ ਠੋਸ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਘੰਟੇ ਵੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਾ ਗੁਜ਼ਾਰਨੇ ਪਏ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਸਾ ਪੱਲੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਵਕੀਲ ਏਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਸਿਰੇ ਉਤੇ ਸੀ, ਇਹ ਖਬਰਾਂ ਮਿਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਕਿ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅੱਜ ਆਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਡੀਆ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚ ਬੈਠਾ ਕਿ ਅੱਜ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੇ ਛੁੱਟ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ।

ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਲਫਜ਼ ‘ਸਾਹਿਬ-ਹੈਸੀਅਤ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਸਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ‘ਸਾਹਿਬ-ਗੁਰਬਤ’ ਲਫਜ਼ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਉਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਹੰਢਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਭੁਗਤਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭੁਗਤਣੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਬਪੁਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਲਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਲਮ ਨਗਰੀ ਖਤੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਗਰੀਬ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਉਚੇਰਾ ਸੱਦ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਤੰਗ ਉਡਾਈ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਮਨਾਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ

ਸਲਮਾਨ ਦੀ ਗੱਡੀ ਹੇਠ ਆ ਗਏ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਪ ਕੱਟੀ ਪਤੰਗ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਹਸਤੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪੈਸੇ-ਧੋਲੇ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰ ਲੁਕਾਉਣ ਜੋਗੀ ਛੱਤ ਵੀ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਫੁੱਟਪਾਥ ‘ਤੇ ਸੌ ਕੇ ਸਲਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰ ਹੇਠ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਣੀ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ-ਹੈਸੀਅਤ ਹੈ ਤੇ ਸਾਹਿਬ-ਹੈਸੀਅਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਛੁੱਟ ਜਾਣਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅਲੋਕਾਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬੀਬੀ ਜੈਲਲਿਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉਤੇ ਬੈਠੀ ਰਾਜ ਮਾਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਮਾਣ ਕੇ ਪਾਸੇ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਗਿਣਨੇ ਔਖੇ ਹੋ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈ ਕੇ ਬੀਬੀ ਨੇ ਉਪਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬੀਬੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੜੀ, ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਿੱਤਦੇ ਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਗੂ ਚੁਣ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਗਵਰਨਰ ਬੀਬੀ ਫਾਤਿਮਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਜੱਜ ਰਹਿ ਚੁੱਕੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਜੈਲਲਿਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋ ਗਈ। ਸੁਣਵਾਈ ਪਿੱਛੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣਾ

ਗਲਤ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ ਗਵਰਨਰ ਬੀਬੀ ਫਾਤਿਮਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਗਈ। ਬੀਬੀ ਜੈਲਲਿਤਾ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਪਨੀਰਸੇਲਵਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਉਪਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕਹਾਣੀ ਏਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਬੀਬੀ ਜੈਲਲਿਤਾ ਉਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਨਾਲ ਦੇ ਕਰਨਾਟਕਾ ਰਾਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬੀਬੀ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੜ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਉਹੋ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ, ਓਸੇ ਪਨੀਰਸੇਲਵਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਨੀਰਸੇਲਵਮ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਏਨਾ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਰੋਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣਨੀ ਔਖੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਪਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚੋਂ ਬੀਬੀ ਜੈਲਲਿਤਾ ਬਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਈ ਜੈਲਲਿਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧਾਈ ਦਾ ਫੋਨ ਓਸੇ ਦਾ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਓਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਵੀ ਰੋਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੀਸਰਾ ਕੇਸ ਵੇਖ ਲਈਏ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਲੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਅਮਰੀਕਾ ਬੈਠੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਲੇ

ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਨਾਹ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਅੱਖ ਕੈਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝੀ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਾਜਪਾਈ ਸਰਕਾਰ ਆਈ ਤਾਂ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸੀ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਮਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਏਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਸਭਕੇ ਕੰਢੇ ਖੜੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਡਰਾਈਵਰ ਵੱਲੋਂ ਟਰੱਕ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਣ ਦੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਆਸ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੱਜ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾ ਬਣਿਆ, ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਹੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੀ, ਮੁਖੀ ਬਣੇ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ ਲਈ ਮੌਜਾ ਵਾਲੇ ਭੱਤੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਲਾ ਪੈਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚੇਅਰਮੈਨੀ ਛੱਡਣੀ ਪਈ। ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਨਾਲ ਤੋਲ ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਇਹੋ ਸੋਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਾਹਿਬ-ਹੈਸੀਅਤ ਹਨ ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੋਝੀ ਸੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੂਨ ਹੰਢਾਉਣ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਭੁਗਤਣ ਵਾਸਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ।

ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਉਤੇ ਪੱਟੀ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

■ ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਬੱਝੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀ। ਰਿਆਸਤੀ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਜੱਜ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਕੀਲ ਲਿਆ ਕੇ ਪੈਰਵੀ ਕਰਾਈ। ਵਕੀਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਕਈ ਕੁਝ ਬੋਲੀ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਦੇਖ ਭਾਈ ਸੱਜਣਾ, ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲ ਲੈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਈ, ਪਰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮੈਂ ਪਤਾ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਕਤਲ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੈਂ ਹੈ ਨਹੀਂ।’ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਕੀਲ ਤੇ ਲੇਖਕ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੁਣ ਵੀ ਕਦੇ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

Prince's Barber Shop

37477 Fremont Blvd, suite C, Fremont, CA 94536

Men & Children's Hair Cut

- *Threading
- *Men's Facials
- *Custom Designing
- *Line-ups
- *Custom Text
- *Hair Coler
- *Shave &
- *Head Massage

ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ 13 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ

Business hours:
Mon thru Thursday 9am to 8pm
Friday, Sat- Sunday- 9am to 7pm
(Tuesday Closed)

Cell: (510)-677-9942
Shop: (510)-505-9605

www.princebarbershop.com

Flat Rate Funding Group

Are you tired of waiting to get paid
on your outstanding freight invoices?

Get your \$\$\$ now!

Call Goldy Dhillon 734-444-9625

sales@flatratefunding.com

At Flat Rate Funding Group, we offer the lowest
fixed factoring rate in the transportation industry-

1.5%!

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਰੇਟ ਇਨਵਾਇਸਾਂ
ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਅੱਜ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਲਓ

ਫਲੈਟ ਰੇਟ ਫੰਡਿੰਗ ਗਰੁਪ ਵਲੋਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ
ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਰਾਂ
ਉਤੇ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਗੋਲਡੀ ਢਿਲੋਂ, ਫੋਨ: 734-444-9625

We also guarantee The
Best Fuel Discount
\$.20 off per gallon at
all Flying J and Pilot
stations!

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮੁੜ ਭਖਿਆ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਸਲਾ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਆਈ.ਐਸ. ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਅਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਚਿੰਤਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਾਨ ਬਰਡੀਨੋ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ 13 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ 9/11 ਦੇ ਹਮਲੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਸਲੀ ਹਮਲੇ ਵਧੇ ਹਨ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖ ਕੰਪੇਨ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮੂਲ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇਸ

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਨਫਰਤੀ ਨਾਅਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਨਿੰਦਾ

ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੁਲਾਸੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ 'ਲਰਨਿੰਗ ਟੂ ਡਰਾਈਵ' ਨਾਂ ਦੀ ਫਿਲਮ ਵੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ

ਦਰਿਆਇਲੀ 'ਤੇ ਚਾਨਣ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤਾਜ਼ਾ ਹਮਲੇ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਜਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜ ਅਗਸਤ 2012 ਨੂੰ ਵਿਸਕੋਨਸਿਨ ਦੇ ਓਕ ਕਰੀਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ

ਲੰਡਨ ਵਿਚ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ 236 ਨਸਲੀ ਹਮਲੇ

ਲੰਡਨ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਇਸਲਾਮਿਕ ਫੌਬਿਕ ਜੁਰਮਾਂ (ਮੁਸਲਿਮ ਸਮਝ ਕੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ) ਵਿਚ 70 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ 26 ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੱਖ ਵੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲੋਂ ਫਰੀਡਮ ਆਫ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2013-14 ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਧਰਮ ਤੇ ਨਸਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 229 ਹਮਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਬੀਤੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਤੱਕ 236 ਸਿੱਖ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਸਿੱਖ ਇਸਲਾਮਿਕ ਫੌਬਿਕ ਜੁਰਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ।

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਦੇ ਬੁਏਨਾ ਪਾਰਕ ਸਥਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਧਾਂ ਉੱਪਰ ਇਸਲਾਮਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਆਈ.ਐਸ.ਐਸ. ਖਿਲਾਫ ਲਿਖੇ ਨਾਅਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸਖਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ।

ਇਕ ਅਮਰੀਕੀ ਹਮਲਾਵਰ ਵੱਲੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਲਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਸ ਨਫਰਤ ਦੀ ਸਿਖਰ ਸੀ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਇੰਦਰਜੋਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਫਰਤੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਨ ਬਰਨਾਰਡੀਨੋ ਕਤਲੇਆਮ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭੱਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਤੇ 'ਇਸਲਾਮ' ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਗਏ।

ਮੁਫਤ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਮੁਫਤ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਤੈਅ ਕਰਦਿਆਂ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਤੇ ਸੁਖਾਲੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਟਾਰੀ ਤੇ ਮਜੀਠਾ ਹਲਕਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਨਾਂਦੇਤ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਤੇ ਮੋਤ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਚਾਰ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਮੋਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ

ਤੇ ਰੋਪੜ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਅੱਠ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ, ਜੰਡਿਆਲਾ ਤੇ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਜੰਡਿਆਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 11 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ, ਸਮਾਣਾ ਤੇ ਨਾਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 15 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ, ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਚੂੜੀਆਂ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਬਟਾਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 18 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ 22 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ, ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਹਲਕੇ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਬਿਆਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 25 ਜਨਵਰੀ ਤੇ ਭੁਲੱਥ ਹਲਕੇ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ 25 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਢਿੱਲਵਾਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਨਾਂਦੇਤ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਚੱਲੇਗੀ।

ਵਾਰਾਨਸੀ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਮਾਲਵਾ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ 18 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਦੁਆਬਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਜਲੰਧਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 20 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਚੱਲੇਗੀ। ਅਜਮੇਰ ਸ਼ਰੀਫ ਜਾਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 27 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਂ ਅੱਗੇ 'ਸ੍ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਜੁੜਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਹਿਰ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਸਾਲ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ 350 ਵਰ੍ਹੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 9ਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਵੱਲੋਂ 1665 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ 1699 ਵਿਚ 10ਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1999 ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ 300 ਵਰ੍ਹੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਥੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਵਿਰਾਸਤ-ਏ-ਖਾਲਸਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਬੁਲਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਾਲ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਈ.ਐਸ. ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਗਦਾਦੀ ਤੇ ਟ੍ਰੰਪ ਵੀ 'ਟਾਈਮ' ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਿਜ਼ਨਸ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਟਾਈਮ' ਨੇ ਇਸ ਸਾਲ 'ਪਰਸਨ ਆਫ ਦਾ ਈਅਰ' ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ. ਦਾ ਮੁਖੀ ਅੱਬੂ ਬਕਰ ਅੱਲ ਬਗਦਾਦੀ ਵੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੇ '2015 ਪਰਸਨ ਆਫ ਦਾ ਈਅਰ' ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ 58 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੁਖੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਅੰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਗੁਗਲ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਸੀਈਓ ਸੁੰਦਰ ਪਿਚਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਹੁਣ ਅੱਠ ਨਾਮ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਆਈ.ਐਸ. ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਗਦਾਦੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਐਸ. ਦੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਰਾਕ ਤੇ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ

ਐਂਜਲਾ ਮਰਕਲ ਬਣੀ 'ਟਾਈਮ' 'ਪਰਸਨ ਆਫ ਦਾ ਯੀਅਰ'

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਨਾਮੀ 'ਟਾਈਮ' ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਜਰਮਨ ਚਾਂਸਲਰ ਐਂਜਲਾ ਮਰਕਲ ਨੂੰ 'ਪਰਸਨ ਆਫ ਦਾ ਯੀਅਰ' ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੇ ਇਸ ਚੋਣ ਲਈ ਪਰਵਾਸੀ ਸੰਕਟ ਤੇ ਗ੍ਰੀਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਸੰਕਟ ਦੇ ਹੱਲ ਵਿਚ ਮਰਕਲ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਸੰਪਾਦਕ ਨੈਸੀ ਗਿਬਸ ਨੇ ਨੈਤਿਕ ਕਰਤੱਵ ਲਈ ਐਂਜਲਾ ਮਰਕਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ।

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਗਦਾਦੀ ਇਕ ਚਰਚਿਤ ਚਿਹਰਾ ਹੈ।

ਮੁੰਬਈ: ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਜੀਆ ਖਾਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਸੂਰਜ ਪੰਚੋਲੀ ਨੇ ਜੀਆ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਲੀਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਖਿਚਾਈ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀਆ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿਚ ਜੀਆ ਨੇ ਸੂਰਜ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਖਿਲਾਫੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਤੜਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਜੀਆ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ।

ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜੇ ਲੱਗਣਗੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਬੁੱਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ ਨੇੜੇ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੌਕਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ 14 ਬੁੱਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਛੇ ਸਿੱਖਾਂ, ਚਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ, ਦੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਦੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਬੁੱਤ ਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਨਰਲ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ, ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਅਟਾਰੀ ਵਾਲਾ, ਅਕਾਲੀ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ, ਫਕੀਰ ਅਜੀਜ਼ੁਦੀਨ, ਜਨਰਲ ਦੀਵਾਨ ਮੋਹਕਮ ਚੰਦ, ਦੀਵਾਨ ਸਾਮਨ ਮੱਲ, ਫਕੀਰ ਨੂਰਦੀਨ, ਜਨਰਲ ਐਲਰਟ, ਸਰਦਾਰ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ, ਪੀ.ਬੀ. ਐਬਟਾਬਿਲ ਤੇ ਜਨਰਲ ਜੇ.ਬੀ. ਵਿੰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਲਈ

ਕਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏਗਾ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਪਲਾਜ਼ਾ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਏਗਾ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਥੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਆਏ ਹਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਲਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਖੁਦ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਡੇਢ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਸਮੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੰਮ ਸੁਸਤ ਰਫਤਾਰ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੀ ਬੇਸਮੈਂਟ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ

ਬਾਹਰ ਬਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਵੱਡੀ ਗੈਲਰੀ ਵੀ

ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ।

ਦੌਰਾਨ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੀ ਰਾਇ

ਬਣਾਈ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਘਰਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਡੀਲ ਅਤੇ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਉਤੇ ਲੋਨ ਲੈ ਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ

Golden State Realty

Real Estate and Loans Under One Roof

ਪਿਛਲੇ 28 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਜਨਸ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਸਮੂਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ

Real/Short Sale Specialist

We can sell your house in short sale at no cost to you.

Selling Homes from Gilroy to Sacramento, CA

Call us before visiting any model homes to save big time.

**JUST
SOLD**

1. 4709 Valencia Way
Union City, CA 94587
2. 3313 Oak Bluff Ct.,
Dublin, CA 94568
3. 816 Climbing Rose Ct.
Hayward, CA 94544
4. 32526 Endeavour way
Union City, CA 94587
5. 916 Brook Way
Gilroy, CA 95020

6. 4205 Lunar Way
Union City, CA 94587
7. 4124 Polaris Ave.,
Union City, CA 94587
8. 4105 Pluto Way,
Union City, CA 94587
9. 49077 Tomahawk Pl
Fremont, CA 94539
10. 3155 Courthouse Drive,
Union City, CA 94587

11. 2781 Determine Drive
Atwater, CA 95301
12. 105 Machado Ct.,
Tracy, CA 95376
13. 2622 Daniel Hansen Way,
Tracy, CA 95377
14. 1849 Girard Dr.,
Milpitas, CA 95035
15. 29180 Marshbrook Dr.,
Hayward CA 94545

Market is hot. Do not wait any more to buy home of your dreams. There are multiple offer situations on all under market homes. Act now before it is too late. Master of winners in multiple offer situation is waiting for your call.

**Selling new and old Homes
from San Jose to Sacramento**

**Fremont Office:
86 Pilgrim Loop
Fremont CA 94539
Tel:510-440-9292, Fax:510-656-8941**

**Cell: 510-304-9292
Cell:408-666-8279**

Jaswinder Gill M.Sc (PAU)
CA BRE# 00966763
Broker/Owner/Notary

**Grand Master Award Winner
2012, 2013 & 2014**

Commercial Unit
9912 Kapalua Ln.,
Elk Grove, CA 95624
Tel:916-612-5773, Fax:916-393-2586

**E-mail: jassi@jassigill.com or
Visit us @ www.jassigill.com
for hot listings**

Refinance Now

Call Sukhi Gill DHMS, Loan Broker

@ 510-207-9067

CA BRE Lic.#01180969
NMLS# 352095

15 & 30 Yr Fixed Rates Are Still Better!!!

5/1, 7/1 ARM are also attractive Refinance Now At Zero Cost

ਫਿਰਕੂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਧਣ ਨਾਲ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਚੁਲਾਂ ਹਿੱਲੀਆਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਤਣਾਅ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ-2015 ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ 31 ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਸਾਲ ਪੁਲਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ 1997 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੀ ਪਰ ਇਸ ਸਾਲ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਿਰੁੱਧ

7816 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 8792 ਸੀ। ਉਂਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ 18 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 2,33,507 ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੁਲਿਸ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1,28,605 ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਦੰਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਾਲ 2000 ਵਿਚ 29, 2007 ਵਿਚ 20 ਤੇ 2011 ਵਿਚ 21 ਆਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਸਾਰੇ ਅੰਕੜੇ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1998 ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 2000 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਘਟੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 7930 ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਪੱਖੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹੀਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਸ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ 576 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 615 ਸੀ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਕੇ ਇਕੋ ਦਮ 29 ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 1999 ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਈ ਸੀ।

ਸਾਲ 2001 ਵਿਚ ਅੱਠ, 2002 ਵਿਚ ਛੇ, 2003 ਵਿਚ ਸੱਤ, 2004 ਵਿਚ 12, 2005 ਵਿਚ 14, 2006 ਵਿਚ 11, 2008 ਵਿਚ 12, 2009 ਵਿਚ ਛੇ, 2010 ਵਿਚ 13, 2012 ਵਿਚ 11, 2013 ਵਿਚ 14 ਅਤੇ 2014 ਵਿਚ ਸੱਤ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਦੰਗਿਆਂ ਦੇ ਅੱਜ ਤੱਕ 225 ਕੇਸ ਆਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 31 ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਬਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ

1554 ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 113 ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 130 ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਇਕ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 2005 ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਤੇ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 1608 ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਚਾਲੂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਅੱਧੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਸਾਲ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਦੰਗਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਧੇਰੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਰਹੇਗੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਅੱਖ

5-6 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੋਏਗਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਮੇਲਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੰਮੇਲਨ 5-6 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 23-24 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਰਅਸਲ, ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਕਰਕੇ ਸੰਮੇਲਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਤੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਦਿਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੁੱਜਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਲੋਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਪੈਂਤੜਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਨਤਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁੱਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਨਾਖਤ ਮੁਹਿੰਮ ਮਗਰੋਂ ਪੁਲਿਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਰਾਜਸ਼ਟਰ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਨੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਤਾ ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਏ.ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਲਾਅ ਐਂਡ ਆਰਡਰ) ਤਰਫੋਂ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ.ਜ਼. ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਥਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਥਾਣਾ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਅਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਰੋਸ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਤਕਾਉਣ ਲਈ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਥਾਣਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ.ਜ਼. ਨੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੱਕੀ

ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਰੁਧ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਨਤਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ 80 ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਹਿਸੀਲ ਕੇਂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਫੂਕੇ ਗਏ। ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ 'ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕੂ ਬਿੱਲ-2014' ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਗਰਦਾਨਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਰਚਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਕਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਕਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਆਪਣਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੂਪ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਣਗੀਆਂ।

ਮੂਵਮੈਂਟ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਰਾਜਸ਼ਟਰ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਤੇ ਲਿਖਣ ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਚਿਪਕਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਦਲਾਂ ਦਾ ਹਲਕਾ ਬਠਿੰਡਾ ਤਾਂ ਕਾਫੀ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲੰਬੇ ਅੰਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ 5250 ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਰਮੇ ਦੇ ਖਰਾਬੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਗਰੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਢੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਠਿੰਡਾ, ਮਾਨਸਾ ਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੱਪਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਕਾਰੀ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਗੀਤਕਾਰ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਕਾਰੀ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਗੀਤਕਾਰ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਹਿਤ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਸਿੰਘ ਬਾਪਰ, ਡਾ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਘਣਗਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਗਾਇਕ ਅਮਰਜੀਤ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਅਖਤਰ ਨੇ ਅਲਮਸਤ ਦਾ ਗੀਤ

ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮੱਖਣ ਲੁਹਾਰ ਨੇ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਦਾ ਇਕ ਸਨਮਾਨ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਨੱਚਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ' ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਹੋਰ ਨਾਮਵਰ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅਨੇਕਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਗੀਤ ਗਾਏ ਹਨ।

ਦੀਪਕ ਸਰੋਏ, ਇਕਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੱਟ, ਗੈਰੀ ਬਾਘਾ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੂਦ, ਫਰਿਜ਼ਨੇ ਤੋਂ ਟੇਕ ਕੁਮਾਰ ਦੌੜੋਚ, ਬੇਦੀਏ ਤੋਂ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ,

ਸਮਾਗਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਟੈਪਲ (ਰਿਓਲਿੰਡਾ) ਦੇ ਮੀਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ, ਕਵੀਆਂ, ਗੀਤਕਾਰਾਂ, ਗਾਇਕਾਂ ਤੇ ਗਜ਼ਲਗੋਆਂ ਨੇ ਉਚੇਚੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਈ। ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ, ਅਜੀਤ ਰਾਮ ਬੰਗੜ, ਜਸਪਾਲ ਸੂਸ, ਬਲਵੀਰ

'ਆਖਿਆ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਈ' ਵੇਂ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਕਾਰੀ ਮੰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੱਖਣ ਲੁਹਾਰ ਨੇ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਗੀਤਕਾਰ

ਉਪਰੰਤ ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਗਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਹੰਸ ਰਾਜ ਹੰਸ ਵਲੋਂ ਗਾਏ ਗੀਤ 'ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ', 'ਕੋਈ ਪੁਟ ਕੇ ਸਿਆਲੋਂ ਬੂਟਾ', 'ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਮੈਨੂੰ

ਸੰਗੀਤ ਗਰੁਪ ਵਲੋਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਨੂਪ ਚੀਮਾ ਨੇ 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਦੇ ਨ ਜਰਾਂਗੇ' ਗਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਠੋਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਸੂਰਪੁਰੀ, ਜਸਪਾਲ ਸੂਸ, ਰਮੇਸ਼ ਬੰਗੜ, ਅਲਮਸਤ ਦੇਸਰਪੁਰੀ, ਅਜੀਤ ਰਾਮ ਬੰਗੜ, ਡਾ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਘਣਗਸ, ਅਮਰਜੀਤ ਲਾਲੀ,

ਸੀਤਲ ਕੁਮਾਰ ਬੱਧਣ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਪਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਕਲਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ। ਸਟੇਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰਬਚਨ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਬਾਬੂਖੀ ਨਿਭਾਈ। ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਫਾਊਂਡਰ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੂਦ ਨੇ ਕੀਤੀ।

‘ਛਣਕਾਟਾ ਵੰਗਾਂ ਦਾ 2016’ ਹੋਵੇਗਾ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਫਰੀਮਾਂਟ (ਬਿਊਰੋ): ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਆਮਦ ‘ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ‘ਛਣਕਾਟਾ ਵੰਗਾਂ ਦਾ 2016’ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਵਰਗੀ ਜਗਦੇਵ

ਮਰਹੂਮ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ

ਜਸਵੀਰ ਗੁਣਾਚੋਰੀਆ

ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਕੈਨੇਡਾ ਵਸਦੇ ਨਾਮੀ ਗੀਤਕਾਰ ਜਸਵੀਰ ਗੁਣਾਚੋਰੀਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਇੱਕੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, ਐਸ ਐਸਕੋ ਭੋਰਾ ਤੇ ਗਲੋਬਲ ਪੰਜਾਬ ਟੀ ਵੀ ਵਲੋਂ ਜੀ ਬੀ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, ਫੋਗ ਫੈਸਟੀਵਲ ਅਤੇ ਟੋਟਲ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਐਤਵਾਰ 10 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ 4100 ਪੀਰਲਾਟਾ ਬੁਲੇਵਾਰਡ, ਫਰੀਮਾਂਟ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਐਸ ਐਸਕੋ ਭੋਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਨ ਹਨ ਤੇ ਮਾਹਲਪੁਰ ਦਾ ਬਹੁਚਰਚਿਤ ਰਿਹਾ ਮੇਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਦਕਾ ਲਗਵਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਛਣਕਾਟਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜੱਸੋਵਾਲ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਕ ਯਤਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਭੋਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਜਿਥੇ ਯੂ ਕੇ ਤੋਂ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਫਰੀ (ਪਾਓ ਭੰਗੜੇ ਫੋਮ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਦਾ ਸੁਰੀਲਾ

(ਨਾਨਕਾ ਮੇਲ ਫੋਮ) ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਛਹਿਬਰ ਲਾਉਣਗੇ, ਉਥੇ ‘ਆਪਣਾ ਸੰਗੀਤ’ ਦੇ ਅਨੂਪ ਚੀਮਾ ਤੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਦੇ ਸਾਗਿਰਦ ਜੀਤਾ ਗਿੱਲ, ਜੇ ਐਸ ਜੱਗਾ, ਮੰਗਜੀਤ ਮੰਗਾ, ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਸੱਤੀ ਪਾਬਲਾ, ਗਾਇਕਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਜੋਤ ਰਣਜੀਤ ਵੀ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਮੇਡੀ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸੂਤਰਧਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਡਾਂਸ ਅਕੈਡਮੀ ‘ਡਾਂਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ’ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਝਲਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣੇਗੀ। ਭੰਗੜਾ, ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫੀ, ਸਕਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਿੱਧਾ ਆਦਿ ਆਈਟਮਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ ਐਂਟਰੀ ਪਾਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਫੋਨ 510-512-3401 (ਅਨਮੋਲ), 209-200-0818 (ਅਵਤਾਰ ਲਾਖਾ) ਰਾਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਰੱਦ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਸਟਿਸ ਬਦਰ ਦੁਰੇਜ਼ ਅਹਿਮਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਭਾਰਤੀ ਹਾਕੀ ਕਪਤਾਨ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੌਰੇ ‘ਤੇ

ਫਰੀਮਾਂਟ (ਬਿਊਰੋ): ਸਿਰਮੌਰ ਹਾਕੀ ਖਿਡਾਰੀ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕੀ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਇਥੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਰਾਜੂ ਕੋਲ ਰਹੇਗਾ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 2007 ਵਿਚ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਏਸ਼ੀਆ ਕੱਪ ਵਿਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ, 2010 ਦੀਆਂ ਏਸ਼ੀਆ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਬਰੌਨਜ਼ ਮੈਡਲ ਅਤੇ 2010 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ 2012 ਦੀਆਂ ਲੰਡਨ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਏਸ਼ੀਅਨ ਖੇਡਾਂ 2013 ‘ਚ ਸਿਲਵਰ ਅਤੇ 2014 ‘ਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਲਿਆ ਜਦੋਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਹਾਕੀ ਲੀਗ 2015 (ਰਾਏਪੁਰ) ਵਿਚ ਬਰੌਨਜ਼ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਉਹ ਓਲੰਪਿਕ-2016 (ਰੀਓ) ਵਾਸਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਪਹਿਲਵਾਨ ਰਾਜੂ ਦੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ (510)-301-2965 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਪਸਾਅ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ 20 ਨੂੰ

ਫਰੀਮਾਂਟ: ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕੈਡਮੀ (ਵਿਪਸਾਅ) ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਲੋਂ 20 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਗ਼ਜ਼ਲ ਵਿਚ ਪਾਏ ਉਮਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਿਊਆਰਕ ਦੇ ਓਸਿਸ ਪੈਲੇਸ (35145 ਨਿਊਆਰਕ ਬੁਲੇਵਾਰਡ) ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਾਇਰ ਜਸਵਿੰਦਰ

ਅਕੈਡਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਨੌਸ਼ਹਿਰਵੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਕੈਡਮੀ ਨਾਲ ਵਾਬਸਤਾ ਹਿੰਦੀ ਸ਼ਾਇਰ ਅਰਚਨਾ ਪਾਂਡੇ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ‘ਤੁਮਹਾਰੀ ਅਰਚਨਾ’ ਵੀ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਤਾਦ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਸੁਖਦੇਵ ਸਾਹਿਲ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਅਤੇ ਅਰਚਨਾ ਪਾਂਡੇ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਇਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗ਼ਜ਼ਲ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ‘ਅਗਰਬੱਤੀ’ ਲਈ ਸਾਲ 2014 ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ਹਿ ‘ਤੇ ਵਧ ਰਹੀ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰਕੂ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੇਖਕਾਂ ਵਲੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਈ ਲਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਸਵਿੰਦਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ‘ਕਾਲੇ ਹਰਫਾਂ ਦੀ ਲੋਅ’, ‘ਕੱਕੀ ਰੇਤ ਦੇ ਵਰਕੇ’ ਅਤੇ ‘ਅਗਰਬੱਤੀ’ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ‘ਚ ਨੇਤਾ ਜੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੈਬਸਾਈਟ ਸ਼ੁਰੂ

ਲੰਡਨ: ਨੇਤਾ ਜੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਾਲੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਵੈਬਸਾਈਟ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਰਮੀ (ਆਈ.ਐਨ.ਏ.) ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ‘ਡਬਲਿਊ ਡਬਲਿਊ ਡਬਲਿਊ. ਬੋਸਫਾਈਲਸ. ਇਨਫੋ’ ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੇਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਜ਼ਸ਼ੀ ਥਿਊਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਬਸਾਈਟ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਤੇ ਬੋਸ ਦੇ

ਭਰਾ ਦੇ ਪੋਤੇ ਅਸ਼ੀਸ ਰੋਅ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਖੋਜ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਈਵਾਨ ਵਿਖੇ 1945 ਵਿਚ ਜਹਾਜ਼ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਸਾਫ ਸੁਥਰੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗਾਇਕੀ

ਜੀਤਾ ਗਿੱਲ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 209-815-0013

M.K. Nijjar DDS
Ruchi Nijjar DDS

Laser Dentistry
No shots, No Drill,
No Pain.

Family Dentistry
Cosmetic Dentistry

*Esthetic Crowns, Bridges & Dentures Teeth Whitening * Oral Surgery Root Canal Treatments*

Treatments & Prevention of Gum Diseases New Patients & Children Welcome

510-794-7058

WWW.DRNIJJAR.COM

(Across From Washington Hospital & Bart)
1895 Mowry Ave. Ste 104 Fremont

ਨੌਲੱਖੀ ਧੂਣੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ

**ਨੌਜਵਾਨ
ਲੇਖਕ
ਅਲੀ
ਅਕਬਰ
ਨਤੀਕ ਦਾ
ਸ਼ਬਦ
ਸੰਸਾਰ**

ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨਤੀਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਉਹਦਾ ਜਨਮ 1976 ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਕਵਿਤਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਇਕ ਨਾਵਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ 'ਬੇ-ਯਕੀਨ ਬਸਤੀ' ਮੇਂ 2010 ਵਿਚ ਛਪੀ ਸੀ। ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਕਾਇਮ ਦੀਨ' ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਆਸਾਧਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸੀ। 'ਕਾਇਮ ਦੀਨ' ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤਰਜਮਾ 'ਵੁਟ ਵਿਲ ਯੂ ਗਿਵ ਫੌਰ ਦਿਸ ਬਿਊਟੀ' ਸਿਮਰਨ ਕੌਰ

ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਲੇਖਕ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੁੰਮਾਂ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਪੈ ਗਈਆਂ। ਇਉਂ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਿਨੀ ਲਾਹੌਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਓਕਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ 32/2-ਐਲ ਦਾ ਇਹ ਵਸਨੀਕ ਮੁੰਡਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਉਡਾਣ ਭਰ ਗਿਆ।

ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨਤੀਕ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਵੀ ਬੜਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਪੁਰਖੇ ਲਖਨਊ (ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਫੈਜ਼ਾਬਾਦ ਤੋਂ ਉਠ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਜਾ ਵੱਸੇ ਸਨ। ਫਿਰ 1947 ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਓਕਾਰਾ ਵਿਚ ਜਾ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ। ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਚਿਤਵਦਿਆਂ ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਖੁਦ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਹੀ

ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਕਾਇਮ ਦੀਨ'।

'ਕਾਇਮ ਦੀਨ' ਦਾ ਤਰਜਮਾ।

ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰਚੇ 'ਗਰਾਂਟ' ਦਾ ਧਿਆਨ 'ਕਾਇਮ ਦੀਨ' ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਚੇ ਨੇ 'ਦਿ ਮੈਸਨ'ਜ਼ ਹੈਂਡ' ਨਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਛਾਪ

ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪਾ ਅਤੇ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਰਾਜਗਿਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਨਾਂ 'ਨੌਲੱਖੀ ਕੋਠੀ' (2014) ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਸੁਚੇਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਉਂਜ 'ਨੌਲੱਖੀ ਕੋਠੀ' ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨਤੀਕ ਨੇ ਬੜੀ ਅਲੋਕਾਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ 1947 ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਰਦ ਪਿੰਡਿਆਂ ਤੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੰਢਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਦ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨਤੀਕ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਦਰਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੌਰ ਦੇ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਿਊਤੋ ਦੀ ਕਥਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੰਤਾਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਕਿਸੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਇੱਥਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 1920 ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋ ਕੇ 1990ਵਿਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਦੀ ਪਕੜ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲਾ-ਇਕੱਲਾ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਨਵੀਆਂ ਲੀਹਾਂ...

ਪਲੇਠੇ ਨਾਵਲ 'ਨੌਲੱਖੀ ਕੋਠੀ' ਵਿਚ ਅਲੀ ਅਕਬਰ ਨਤੀਕ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਿਊਰੋਕਰੇਟ ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਬਥੇਰੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਨਾਵਲ ਮੁੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕੋਈ ਜਣਾ ਜਾਪਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਵਾਲ ਐਨ ਤਣ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਣ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਸੀ! ਨਾਵਲ ਦੇ ਨਾਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਸਵਾਲ 'ਨੌਲੱਖੀ ਸਵਾਲ' ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!!

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 26 ਦਸੰਬਰ 2015 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-200

ਆਪਣਾ ਯਾਦ ਜ਼ਮਾਨਾ ਆਵੇ, ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਝੱਟ ਖੌਰੂ ਪਾਵੇ।
ਚਾਹੀਏ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ਜਾਈਏ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਜਾਵੇ।
ਕਿੰਨਾ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਆਏ ਹਾਂ, ਮੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰਾਤਾਂ ਨੂੰ।
ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਦਿਨ ਨਾ ਵਿਹਲੇ, ਨੀਂਦ ਨਾ ਪੈਂਦੀ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-198

ਕੰਮ ਕਾਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਹੁਣ
ਰਲ ਮਿਲ ਵਕਤ ਲੰਘਾਉਂਦੇ।
ਸੰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲਿਸ਼ਕਣ ਖੁੰਡੇ
ਪੰਜਿਆਂ ਵਿਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ।
ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ
ਲਾਗ ਡਾਟ ਨਾ ਕੋਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ।
ਰੋਟੀ ਟੁੱਕ ਦੀ ਹਾਕ ਪਵੇ ਜਦ
ਬੱਸ ਫੇਰ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ।
-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ
ਪਿੰਡ ਕਲਾਹੜ (ਲੁਧਿਆਣਾ)
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਚਿੱਟੇ ਕੁੜਤੇ ਤੇ ਹੱਥੀ ਡਾਂਗ ਰੱਖਦੇ,
ਲਾਇਆ ਹੋਵੇ ਚਾਦਰਾ ਖੂਬ ਫੱਬਦੇ।
ਚਾਹ ਨਾਲ ਸੁਰਖੀ ਅਖਬਾਰੀ ਵੇਖਦੇ
ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਬਾਬੇ ਧੁੱਪ ਸੇਕਦੇ।
ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਫੋਲਦੇ
ਮਾਰ ਕੇ ਖੰਘਰਾ ਸੱਥ ਵਿਚ ਬੋਲਦੇ।
ਰੋਣਕਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਲਾਈ ਰੱਖਦੇ
ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਬਾਬੇ ਸਦਾ ਜੱਗ 'ਤੇ।
-ਸਤਵਿੰਦਰ ਬਾਂਦੀ ਦੌਲਤਪੁਰੀ
ਇੰਡੀਆਨਾ।

ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਛੱਡ ਸਕੂਲੇ,
ਜਾਪੇ ਬਾਬੇ ਹੋ ਗਏ ਵਿਹਲੇ।
ਨੂੰਹਾਂ-ਪੁਤ ਲੱਗੇ ਆਪਣੇ ਧੰਦੇ,
ਬੱਬੇ-ਬਾਪੂ ਘਰ ਰਹਿ ਗਏ 'ਕੱਲੇ।

ਨਹਾ-ਧੋ ਕੇ ਛਾਹਵੇਲਾ ਕਰਕੇ,
ਡਾਹ ਕੁਰਸੀਆਂ ਬੈਠੇ ਰੁਖਾਂ ਥੱਲੇ।
ਫੌਜੀ, ਪੁਲਸੀਆ ਤੇ ਸ਼ੌਂਕੀ ਚਾਚਾ,
ਵੰਡਣ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਧਨ 'ਕੱਲੇ-ਕੱਲੇ।
ਟਕੋਰਾਂ ਲਾਵੇ, ਹੱਸੇ ਮਾਰ ਤਾੜੀਆਂ,
ਚਾਚਾ ਸਭ ਦਾ ਦਿਲ ਪ੍ਰਚਾਵੇ।
ਲੁਟੇ ਮੌਜ ਬਹਾਰਾਂ ਸਿੱਤਰੇ,
ਬੀਤਿਆ ਸਮਾਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਵੇ।
-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨਰਪੁਰੀ
ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਸਿਆਲ ਦੀ ਠਰ੍ਹਾਂ-ਠਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਰੁੱਤੇ
ਸੁਰਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਟਿੱਕਰੀ ਜਦ
ਬੋੜ੍ਹਾ-ਬੋੜ੍ਹਾ ਨਿੱਘਾ ਕਰ ਦੇਵੇ,
ਵਾੜੇ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ
ਬਜ਼ੁਰਗ ਜੁੰਡਲੀ ਆਣ ਹੈ ਜੁੜਦੀ
ਖੁੰਡੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੋਵਦੇ।
ਮਾਰ ਗੱਪ-ਸ਼ੌਂਪ, ਘਰ-ਬਾਰਾਂ ਦੀ
ਉਹ ਗੱਲੀ-ਬਾਤੀ ਢਿੱਡ ਪਕਾਉਂਦੇ।
ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਉਚੀ-ਉਚੀ ਖਿੱਲੀਆਂ ਪਾਉਂਦੇ।
ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸਰਾਬੇ ਵਰਗੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀਆਂ
ਉਹ ਵਾਰਾਂ ਗਾਉਂਦੇ।
ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ।
-ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੋਸਾਂਝ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-197

ਕਰਕੇ ਤਿਆਰੀ ਲਾ ਕੇ ਮੱਥੇ ਟਿੱਕਾ
ਦੇਹਾਂ ਸੁਟ ਸੋਹਣਾ ਹੈ ਪਾਇਆ।
ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੀਏ ਚਾਅ ਪੂਰੇ
ਸਾਡੇ ਮਾਮੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਇਆ।
ਲੱਗਣ ਦੇਵੇਂ ਜੋਤੀਆਂ ਭੈਣਾਂ
ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪਿਆਰ।
ਸਾਲਾ! ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਲੱਗੇ
ਬਣਿਆ ਰਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਪਿਆਰ।
-ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਤ
ਫੋਨ: 718-690-8403

ਅਖੀ
TRUCK DRIVING SCHOOL
ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਿਕਅੱਪ ਤੇ ਡਰੌਪ ਆਫ ਦਾ ਵੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।
deep@jfsinc.us

100% SATISFACTION GUARANTEED

ਵਾਜ਼ਿਬ ਰੇਟ, ਫਾਸਟ ਸਰਵਿਸ,
ਸਰਟੀਫਾਈਡ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਇੰਸਟਰਕਟਰ,
ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਲਾਗ ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਸੇਫਟੀ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ♦ Experienced Instructors
3506 W. Nielsen Ave. Fresno CA 93706
Tel.: 559.266.4000 Cell: 559.217.5986

The Clock is Ticking...
Dental Benefits Expire December 31st

THE AVERAGE ADULT IS
Missing at Least 2 Teeth.
You're Not Alone. We Can Help.

PANNU DENTAL GROUP

Call now for a
FREE
Private Implant Consultation!
1-800-360-9250

was \$3990
\$985 Dental Implant SURGERY
Crown, denture and abutment not included, conditions and restriction apply. Must present this ad at time of service. Call for details. Coupon Expires Dec. 31st, 2016

5 CONVENIENT LOCATIONS!
San Jose (Evergreen Area), San Jose (Jackson Avenue), Fremont, Cupertino & Dublin
1-800-360-9250 • PannuDental.com

Need Water? Tired of waiting in Line?
Call: 844-486-9355
**We have Multiple Drilling Rigs
and We Convert Pumps to Solar too
Run Your Well Without Bill**

**Hydro Tech Solutions
One Stop Shop**

Kamaljit Dhillon

Simran Deol

Deep Grewal

ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਤਮੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ ਆਲਮੀ ਤਪਸ

ਪੈਰਿਸ: ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਆਲਮੀ ਤਪਸ ਕਾਰਨ ਆ ਰਹੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 2015 ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰਮ ਵਰ੍ਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲ 1850 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਤਾਬਕ 2014 ਸਭ ਤੋਂ ਗਰਮ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ। 2015 ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਔਸਤ ਤਾਪਮਾਨ 2014 ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਇਕਮੁੱਤ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿਚ ਦੋ ਡਿਗਰੀ ਸੈਂਟੀਗਰੇਡ ਦਾ ਵਾਧਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਤਬਾਹਕੁੰਨ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਡਿਗਰੀ ਸੈਂਟੀਗਰੇਡ ਦਾ ਵਾਧਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਆਲਮੀ ਤਪਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉੱਚੇ ਪਰਬਤਾਂ ਉੱਪਰਲੀ ਬਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਘਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤਾ ਉੱਚੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੜ੍ਹ ਫਸਲਾਂ ਤੇ ਭੂਮੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਬਾਹੀ ਖੁਰਾਕੀ ਸੰਕਟ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਆਲਮੀ ਤਪਸ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਰੂਥਲੀਕਰਨ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਮਲ

ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ 198 ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਏਕਾ

ਲੀ ਬੁਰਜੇ: ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਬੋ ਹਵਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਤਹਿਤ 198 ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਲਮੀ ਤਪਸ ਨੂੰ ਦੋ ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਵਾਤਾਵਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 2020 ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ 100 ਅਰਬ ਡਾਲਰ (ਤਕਰੀਬਨ 6 ਲੱਖ 70 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਗਰੀਨ ਹਾਊਸ ਗੈਸ ਨਿਕਾਸੀ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਗਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ, ਚੀਨ ਅਤੇ ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਆਲਮੀ ਤਪਸ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਲਈ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮੀਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਪਮਾਨ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਡੇਢ ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਨ ਸਮੇਤ

ਖੁਰਾਕੀ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ

ਹੋਰ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਲਕ ਪਾਰਾ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹਨ।

ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਇਲੇ ਵਰਗੇ ਬਾਲਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਲੌਰਨ ਫੈਬੀਅਸ ਨੇ 195 ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾੜੀਆਂ

ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਬਲ ਹਿਊਮੈਨਟੇਰੀਅਨ ਫੋਰਮ (ਜੀ.ਐਚ.ਐਫ.) ਵੱਲੋਂ

ਤੇ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਰਮਿਆਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਫਰਾਂਸਵਾ ਔਲਾਂਦ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਬਾਨ ਕੀ ਮੂਨ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਤਕਰੀਬਨ 13 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਬਾਅਦ ਫੈਬੀਅਸ ਨੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਛੁਕਵਾਂ, ਟਿਕਾਊ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਲਾਏ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2030 ਤੱਕ ਗਰਮੀ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ, ਹੜ੍ਹਾਂ, ਤੁਫਾਨਾਂ ਤੇ

ਵਿਧਾਇਕ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਪਹਿਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਵਿਚ ਜੁਟੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਤਿਲਕ ਨਗਰ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਵੀਂ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਰ ਤੋਂ ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਦੂਰੀ ਸਾਈਕਲ ਰਾਹੀਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਜੰਗਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਮੌਤਾਂ ਪੰਜ ਲੱਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੌਸਮੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਰਨ ਵਧਣ ਵਾਲੀ ਗੁਰਬਤ ਤੇ ਹਿਜਰਤ ਕਾਰਨ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਸਮੀ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਅੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਰਗ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ 'ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ' ਕਹਾਂਗੇ।

ਆਈ.ਐਸ. ਨੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ 31 ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੜਾਕੇ

ਲੰਡਨ: ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ (ਆਈ.ਐਸ.) ਨੇ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ 18 ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 31 ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਐਮ.ਆਈ. 6 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਰਿਚਰਡ ਬਾਰੇਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ. ਨੇ ਕੱਟਤਪੰਥੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਬਾਰੇਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਰੀਆ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੜਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪੱਛਮੀ ਏਸ਼ੀਆ ਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਟਿਊਨੀਸ਼ੀਆ, ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕ ਉਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਕਰੀਬਨ 5000 ਲੜਾਕੇ ਸੀਰੀਆ ਗਏ ਹਨ।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ

ਸ੍ਰੀਨਗਰ: ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ 200 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸਰਗਰਮ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਰਣਨਯੋਗ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀ.ਜੀ ਐਸ. ਕੇ. ਭਗਤ ਨੇ ਇਥੇ ਪਾਸਿੰਗ ਆਊਟ ਪਰੇਡ ਮੌਕੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ 10 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ 7ਵੀਂ ਥਾਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚੋਂ 7ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬੁਕਿੰਗ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ 28 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਟ੍ਰਿਪ ਅਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼ 2016' ਟ੍ਰੈਵਲਰਜ਼ ਚੁਆਈਸ ਡੈਸਟੀਨੇਸ਼ਨ ਆਨ ਦਾ ਰਾਈਜ਼' ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ 10 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਧਰੋਹਰ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਕਰਸ਼ਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 'ਦਾ ਟ੍ਰੈਵਲਰਜ਼ ਚਵਾਈਸ ਐਵਾਰਡਜ਼ ਫਾਰ ਡੈਸਟੀਨੇਸ਼ਨ ਆਨ ਦਾ ਰਾਈਜ਼' ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ 52 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ 2014 ਤੋਂ 2015 ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਘਿਰਿਆ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ

ਲੰਡਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਕੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਢਾਈ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਸਤਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰੰਪ ਦੇ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਟ੍ਰੰਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਆਪਣੀ ਡਿਗਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡੇਵਿਡ ਕੈਮਰੋਨ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਗਲਤ ਹੈ।

ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਤੇ ਪੈਂਟਾਗਨ ਨੇ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਸਕੱਤਰ ਜੋਸ

ਅਰਨੈਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰੰਪ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ।

ਉਧਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਬਾਨ ਕੀ ਮੂਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੰਪ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ: ਟ੍ਰੰਪ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟਤਪੰਥੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰੰਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਵਧੀਆ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਮਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਇਕ ਅਹਿਮ ਹਸਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਡੋਨਲਡ ਤੂੰ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।'

ਜ਼ੁਕਰਬਰਗ ਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਆਏ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਸੋਸ਼ਲ ਨੈਟਵਰਕਿੰਗ ਸਾਈਟ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮਾਰਕ ਜ਼ੁਕਰਬਰਗ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧ ਰਹੀ ਨਫਰਤ ਕਾਰਨ ਜ਼ੁਕਰਬਰਗ ਚਿੰਤਤ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਸਟੇਟਸ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ।

ਡੋਨਲਡ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮਸਜਿਦਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ ਸਥੀਦ ਫਾਰੂਕ ਤੇ

ਤਸ਼ਫੀਨ ਮਲਿਕ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਕੇ 14 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਤੁਗਲਕ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼

ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਗਲਕ ਵਾਲਾ ‘ਫੂਲਜ਼ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼’ (ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਸਵਰਗ) ਵਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦ ਰੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਬਾਈਪੋਲਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਈ ਨਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਮਰੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਪ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬੁੱਕੀ ਵੱਡੇ ਪਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਅਜਿਹਾ

ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

ਬਿੰਦੂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਂ-ਪਿਉ, ਭੈਣ-ਭਰਾ, ਪਤਨੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਮਦਰਦ ਇਹ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ‘ਜਾਹ! ਪੈ ਢੱਠੇ ਖੂਹ ਵਿਚ’।

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਭੜਸਾ ਵਜੋਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਨੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ-ਟਾਫੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਟੇ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਧੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਢਕਵੰਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਫਸਦਾ ਚਾਹੇਗਾ।

‘ਅੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ਨਾ ਬੋਲਣਾ,
ਅੱਤ ਦੀ ਭਲੀ ਨਾ ਚੁੱਪ।
ਅੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ਨਾ ਮੋਘਲਾ,
ਅੱਤ ਦੀ ਭਲੀ ਨਾ ਧੁੱਪ।’

ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਮਾੜਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਣਾ ਵੀ ਮਾੜਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਮਾੜਾ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਉਂਗੇ ਬਦਰਜ਼ਾਮੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ, ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪੈਸੇ ਖਰਚਣੇ ਪੈਣਗੇ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਬ ਖਾਲੀ ਪੀਏ ਵਾਂਗ ਖੜਕਣ ਲੱਗ ਪਵੇ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਅਗਲਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਅੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲੋਗੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪੜਦੇ ਹੀ ਫੋਲੋਗੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ

ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ ਦੂਸ਼ਣਾਂ ਤੇ ਮਿਹਣਿਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਾਜੇਈਆਂ ਦੇ ਅੜਿੱਕੇ ਆ ਜਾਉਗੇ।

ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਚੱਕਾ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੱਕਾ ਘੁੰਮਣ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤੀਆਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਹਲੜ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜੋੜ ਵੀ ਨਿਕੰਮੇ ਹੋ ਕੇ ਦੁਖਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੈਸਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਬੇਰੋਕ ਕੰਮ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਹੈ। ਦੋ ਦੋ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਲਗਾਈ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨੀਂਦਰੇ ਨਾਲ ਪਾਟਣਗੀਆਂ, ਦਿਮਾਗ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁੰਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਅੱਗ ਨੱਗੇ ਨੱਗੇ ਥੱਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਆਰੀ ਜੁਆਬ ਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਡੀ ਲੈ ਘਰ ਨੂੰ ਦੌੜੋਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੂੰਹ ਚੱਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੰਦਲੇ ਮਨ ਵਿਚ ਘਰ ਦੇ ਅਕਸ ਉਭਰਨਗੇ। ਟਪੂਸੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਬੱਚੇ ਫਿਲਮ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਸੜਕ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਖੜੱਚ ਗੱਡੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇਗਾ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਲੰਘ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਮਾਰ ਦਿਉਗੇ। ਦੋ ਘਰਾਂ ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਗਲੀ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦੇ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਾਸਤੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

‘ਮੇਰੇ ਵੀਰ! ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਇਹ ਕੰਮ ਠੀਕ ਨਹੀਂ...ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਬੱਸ ਕਰ।’ ਉਹ ਮਾਰਖੋਰੇ ਝੋਟੇ ਵਾਂਗ ਝਾਕੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਟੋਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ‘ਅੱਗੇ ਖੂਹ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇੱਧਰ ਨਾ ਜਾਹ ਇਸ ਰਸਤੇ ਪੈ ਜਾਹ।’ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਉਲੱਦ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਏਗਾ, ਕਾਨੇ ਸਰਕਤੇ ਭੰਨੇਗਾ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡਿਗ ਪਵੇਗਾ।

ਸ਼ੇਖ਼ਚਿਲੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜੇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਖ਼ਤ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਉਹੀ ਟਾਹਣੀ ਮੁੱਢੋਂ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਰਾਹਗੀਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ। ‘ਓ ਭਾਈ! ਤੂੰ ਡਿਗ ਪਵੇਂਗਾ, ਲੱਤ ਬਾਂਹ ਤੁੜਾ ਲਵੇਂਗਾ...ਜਾਨ ਗਵਾ ਬੈਠੇਂਗਾ। ਜੇ ਕੱਟਣੀ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ।’

ਉਹ ਨਾ ਟਲਿਆ ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਟਾਹਣੀ ਕੱਟੀ ਗਈ, ਉਹ ਵੀ ਟਾਹਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧੜਮ ਥੱਲੇ ਡਿਗ ਪਿਆ। ਉਨ ਕੇ ਉਸ ਸਿਆਣੇ ਪੁਰਖ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ।

‘ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ! ਤੁਸੀਂ ਜੋਤਸ਼ੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਭਲ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਕਦ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਜੋਤਸ਼ੀ ਪੰਡਿਤ, ਪਾਂਧੇ ਬਹੁਤਾ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਭਲੀਆਂ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਨੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਖਾੜਕੂ ਦੇ ਗਵਾਂਢ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਲੜਕਾ ਬੜਾ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਕਲੌਤਾ ਪੁਤਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਚੰਗੀ ਮੰਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਇਕੋਰਾਂ ਉਸ ਨੇ ਚੰਨ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਮਾਂ ਨੇ ਦੋ ਚਾਰ ਦਿਨ ਟਰਕਾਈ ਰਖਿਆ। ਮੁੰਡਾ ਕੋਠੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

‘ਮਾਂ ਛੇਤੀ ਕਰ...ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਚੰਨ ਲਿਆ ਦੇਹ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਲੱਗਾ ਛਾਲ ਮਾਰਨ।’

‘ਵੇ ਨਾ ਪੁੱਤਾ! ਸੱਟ-ਫੇਟ ਲੱਗ ਜਾਊ, ਕੱਲਾ ਕੱਲਾ ਮੇਰਾ ਲਾਡਲਾ, ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ...।’

ਆਪਣੀ ਗ਼ਰੀਬ ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਤੇ ਰੁਆਉਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਤਨੇਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਰੋਜ਼ ਵੇਖਦਾ ਗਵਾਂਢੀ ਤੰਗ ਆਇਆ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

‘ਮਾਰ ਛਾਲ! ਛੇਤੀ ਕਰ...ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਤੈਸੀ।’ ਗਵਾਂਢੀ ਦੀ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁੰਡਾ ਡਰ ਗਿਆ ਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ ਕੇ ਮੁਆਫ਼ੀ

ਮੰਗਣ ਲੱਗਾ, ‘ਚਾਚਾ ਮਾਛ ਕਰ ਦੇਹ, ਫੇਰ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।’

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੂਰਖ ਖੂਹ ਦੀ ਮਣ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੇ ਵਰਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰ ਤਪਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਨੇੜੇ ਆਇਆ।

‘ਨਾ ਕਰ ਸੋਹਣਿਆ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੜੀ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਅਜਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ।’

ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ‘ਮੈਂ ਨਾ ਮਾਨੂੰ’ ਰਟ ਤੇ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਹੀ ਪਲ ਉਸ ਹਮਦਰਦ ਨੇ ਆਪ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਮਾਰਿਆ।

‘ਜਾਹ ਮਰਨਾ ਤੇ ਮਰ ਛੇਤੀ ਮਰ...ਯੱਭ ਮੁੱਕਾ।’

ਕੁੱਝ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਸੁਹਿਰਦ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਗ਼ਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੱਕਾਰ ਲੂੰਬਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚਾਪਲੂਸ ਸ਼ੁੱਭਚਿੰਤਕ ਲੋਹਾ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਸੱਟ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਢਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਉਲੂ ਸਿੱਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਂਦਰ ਮੂਹਰੇ ਫੁੱਲੀਆਂ ਖਿਲਾਰਨ ਵਾਂਗ ਚਾਤਰ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੌਕਾ ਤਾੜ੍ਹ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂਝ ਵੇਖ ਕੇ ਰਗ ਟੌਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਰਗਲਾਉ ਚਾਬੀ ਲਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

‘ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ! ਚੰਦ ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸੇਲ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੋ ਮਿਲੀਅਨ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਲਾ ਦੇਈਏ। ਪੈਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੇਰਾ...ਬੱਸ ਪੰਜ ਦਸ ਸਾਲ ਵਿਚ ਵਾਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਮਿਲੀਅਨ ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।’

ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹਿਕਾਵੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਵਹੀ-ਖਾਤਾ ਖ਼ਾਲੀ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਖੁਹਾ ਕੇ ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤੇ ਉਹ ਮਾਲ-ਮਤਾ ਲਪੇਟ ਕੇ ਛੁੱ-ਮੰਤਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਬਹਿਕਾਵੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਾਤਰ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਕਿਰਪਾਨ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ‘ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਂ ਗਿੰਨੀ ਬੁੱਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਆਸੀ ਭਵਿੱਖ ਚਮਕਾਂ

ਮਾਰੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਏਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹੁਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿੱਤੇ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਪਾਨ ਦੇ ਝਮੇਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਉਦੋਂ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਰਪਾਨ ਦਾ ਮਸਲਾ ਵੀ ਹੱਲ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ‘ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ! ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ’ ਹੁੰਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਉਹ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗਰਾਂ ਚਮਕਦੇ।

ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਤੱਤਾ ਤੱਤਾ ਲੱਕਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਆਦਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਸਨ। ਮਿੱਤਰ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਢਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਫਾਈਲਾਂ ‘ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਵਾ ਲੈਣੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਮੀਮੋ ਲਿਖਵਾ ਦਿੰਦੇ। ਫਲਸਰੂਪ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਂ ਬਾਰਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਿੱਪ ਲਿਖੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਠੰਢੇ ਜਿਗਰੇ ਨਾਲ ਸੋਚੋ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਸਿਆ ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੱਚੀ-ਮੁੱਚੀ ਗਰਮ-ਮਿਜ਼ਾਜੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਫ਼ੈਸਲੇ ਗ਼ਲਤ ਲਏ ਹਨ।

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਬਿਜਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟਾ ਪਾ ਕੇ ਬੁੱਧੂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਪਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਇਆ-ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਾਂਗ ਫੜਫੜਾ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ‘ਪਹਿਲਾਂ ਤੌਲੇ ਫਿਰ ਬੋਲੋ।’ ਤੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਫ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬਾਣੀਆਂ ਕੋਈ ਕੰਮ/ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵੇਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੱਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਦ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਵਿਗੜ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਛਤਾਏ ਕੀ ਬਣੇ ਜਦ ਚਿਤੀਆਂ ਚੁਗਰੀ ਖੇਤ। ਅੱਜ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਨਾ ਉਹ ਬਾਣੀਏ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਉਹ ਜੱਟ। ਕਈ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤੁਗਲਕ-ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਜੇ ਕਾਇਮ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਵਰਗ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇ ਤਾਂ ਵਾਹ ਭਲੀ, ਨਹੀਂ ਤਿੰਨ ਕਾਣੇ ਤਾਂ ਵੱਟ ਤੇ ਪਏ ਨੇ।

#

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਪੱਗ ਦੀ ਜੰਗ ਜਿੱਤਿਆ ਕੈਪਟਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਨੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਛੋਟ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾਉਣ ਤੇ ਪੱਗ ਸਜਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (27) ਨਾਮੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਜਵਾਨ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 10 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਫੌਜ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਕੇਸ ਕਟਾਉਣੇ ਪਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੌਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਫੌਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਰੌਜ਼ ਸਟਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਛੋਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਉਹ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾ ਤੇ ਪੱਗ ਸਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਕੈਪਟਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ ਨੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਫੌਜੀ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਜੰਗੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਪਲਟਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬੰਬਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ, ‘ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਖਦ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਦੋਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਹਾਲੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਆਰਜ਼ੀ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਮਿਲੀ ਹੈ।’

ਕੈਪਟਨ ਸਿਮਰਤਪਾਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਛੋਟ ਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਫੌਜ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ।

ਧਰਮਿੰਦਰ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਸਥਾਨਕ ਹੰਬੜਾਂ ਰੋਡ ਸਥਿਤ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਬਾਲੀਵੁਡ ਸਟਾਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ। ਧਰਮਿੰਦਰ ਦੀ ਹੈਬੋਵਾਲ ਵਿਚ 2500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸੂਦ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਹੈ।

ਧਰਮਿੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੰਵਰ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਫੋਟੋ ਵੀ ਖਿਚਵਾਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਰੀਡਰ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। 45 ਮਿੰਟ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਮਾਂ ਉਹ ਦਫਤਰ ‘ਚ ਰਹੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਭੀੜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਫਤਰ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵੀ ਹੋਇਆ।

ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ

ਸੈਨ ਹੋਜੇ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਡਰਾਈਵਰ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟਰੱਕ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਟਰੱਕ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ ਸੀ।

ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਦੇ ਹਾਈਵੇ ਉੱਤੇ 10 ਜੁਲਾਈ 2014 ਦੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 400 ਘੰਟੇ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗਲ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਧੂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਹੀ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਹੈ

ਅਦਾਕਾਰ ਦਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਪਦਮ ਵਿਭੂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ

ਮੁੰਬਈ: ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਦਾਕਾਰ ਦਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ

ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਦਮ ਵਿਭੂਸ਼ਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਦਾਕਾਰ ਦੀ ਬਾਂਦਰਾ ਸਥਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ‘ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਤਮਗਾ, ਇਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੇ ਇਕ ਸ਼ਾਲ ਭੇਟ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਅਮਿਤਾਭ ਬਚਨ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਸਮੇਤ ਗਣਤੰਤਰ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ 25 ਜਨਵਰੀ, 2015 ਨੂੰ ਪਦਮ ਵਿਭੂਸ਼ਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵੰਡ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ।

ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਈ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੀ ਘਾਟ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਸਲੇ ਲੋਕ ਆਪ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰੈਣਕ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਚੌੜਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਂਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੋਣਕ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਾਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਇਹ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗਿਉਂ ਸ਼ੇਖਾਂ ਵਾਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ। ਗਾਹਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਗਾਹਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਜਾਂ ਕੇ ਵੇਖ ਲਓ, ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਢਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਝੁਰਮਟ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਭੋਗਲ

ਤੁਰੇ ਆਉਂਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਲੇ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਖੁਬ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੁਖਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਉਂਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਧਨ ਨੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਬੇਅਸੂਲੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਜੁਗਤਾਂ ਵਰਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਸੀ, ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਅੰਦਰ ਪਿਆ ਮਾਲ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਜਾਉਣਾ। ਦੂਜੀ ਸੀ, ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇਕ-ਦੋ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦੇਣੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੰਘਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਨ। ਤੀਜੀ ਜੁਗਤ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਰਤੀ ਗਈ। ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਛੱਤ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧਾ ਕੇ ਸੜਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੱਲ ਲਈ ਗਈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਚ ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੇ ਛੇ-ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ 30-35 ਫੁੱਟ ਚੌੜਾ ਸੀ, ਉਹ ਘਟ ਕੇ ਸਿਰਫ 20 ਫੁੱਟ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ 6-6 ਫੁੱਟ ਅੱਗਿਓਂ ਗਿਰਾ ਕੇ ਪਿੱਛੇ

ਹਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਵਪਾਰੀ ਰੋਏ-ਪਿੱਟੇ, ਪਰ ਵਾਧੇ ਗਿਰਾਏ ਗਏ। ਗਾਹਕੀ ਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਵੀ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਅੰਦਰਲਾ ਸਾਮਾਨ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਾੜੀ ਆਦਤ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਮੱਲ ਲੈਣੀ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਬੁਰਾਈ ਹੈ।

ਜਿਹੜੀ ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ ਸੂਰੀ ਨੇ 600 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉਤੇ ਆਬਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਆ ਬੈਠਣਾ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਤੇ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਸਾਧਨ ਗੱਡੇ ਤੇ ਰੇਹੜੇ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਸਨ ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜਕਾਲ ਵਿਚ ਮੋਟਰ-ਗੱਡੀ ਦੀ ਕਾਢ ਨਿਕਲ ਆਈ। ਸੜਕਾਂ ਕਿਨਾਰੇ ਬਣੇ ਮਕਾਨਾਂ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਮੋਟਰਾਂ ਤੇ ਟਰੱਕ ਲੰਘਣ ਲੱਗੇ। 30 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਲੰਧਰ, ਫਗਵਾੜਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਖੰਨਾ ਆਦਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਰੈਣਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਚੌਕ, ਜੇਲ੍ਹ ਰੋਡ, ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਪਟੇਲ ਚੌਕ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨਵੇਂ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਬਣੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਬਣੇ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਸ ਅੱਡਿਆਂ ਤੋਂ ਤੁਰਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਕਿੱਧਰ ਦੀ ਲੰਘਣ? ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨਕੋਦਰ ਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਨਵੇਂ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਮੋੜਾ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਨਗਰ ਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸੜਕਾਂ ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਚਾਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੈੜੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਸਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਰਹੇ। ਕਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਾਦਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਭਾਰੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, 10-20 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 50 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਲੋੜ ਕੀ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਜਾ ਰਹੀ ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ

ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਝਲਕ।

20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਲੀਹੀ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਪਰ 10 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਚਾਰ-ਲੀਹੀ ਸੜਕ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਸੇ ਸੜਕ ਨੂੰ ਅੱਠ-ਲੀਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਠ-ਲੀਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਂਜ ਵੀ ਇਹ ਸੜਕ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰ-ਲੀਹੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚੀ ਗਈ?

ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਪਹਾੜ ਵੀ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਿਮਾਚਲ ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਸ਼ਿਮਲੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੜਕ ਅਤੇ ਉਤਰਾਂਚਲ ਵਿਚ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਤੋਂ ਮਸੂਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ ਚੌੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਸੜਕਾਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਚੌੜੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੀਆਂ ਤਰਾਸ਼ਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪਹਾੜ ਵੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਸਾਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਂਜ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਏ ਪਹਾੜ ਸੜਕਾਂ ਵੱਲ ਉੱਲਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਮੰਡੀ ਤੋਂ ਮਨਾਲੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਜਰਨੈਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ

ਪਾੜ ਪੈ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਣੀ ਕਈ ਮੀਲ ਲੰਬੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਰੋੜ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਬੇਮੌਸਮੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਲਾਂਘੇ ਰੋਕ ਲਏ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵਾਲਕ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦਾ ਬਰਸਾਤੀ ਪਾਣੀ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਲਾਂਘੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰਾਵੀ, ਬਿਆਸ, ਸਤਲੁਜ, ਚਿੱਟੀ ਵੇਈ ਤੇ ਕਾਲੀ ਵੇਈ ਕੁਦਰਤੀ ਵਹਾਅ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਰਸਾਤ ਪੈਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਹੋਰ ਵੀ ਲਾਂਘੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪੱਕੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੇ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਨੇ ਅਤੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਬਣ ਗਏ ਮਕਾਨਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਾਹ ਰੋਕ ਲਏ ਹਨ। ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਣੀ, ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਉਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਰਸਾਤ ਸਾਉਣ-ਭਾਦੋਂ ਵਿਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਉਂ ਹੀ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੌਨਸੂਨ ਬਰਸਾਤ ਮੱਘਰ-ਪੋਹ ਵਿਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੱਘਰ-ਪੋਹ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਨੇ ਐਤਕੀ ਮੱਘਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਦੱਖਣ ਵਿਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੇਨਈ ਵਿਚ, ਬਹੁਤ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ। ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਡੱਲ ਝੀਲ ਜਿਹਲਮ ਦਰਿਆ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲੈਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਝੀਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ-ਕਿਨਾਰੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਈ ਗਏ ਹਨ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੋਟਲ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ, ਡੱਲ ਝੀਲ ਦੀ ਪਾਣੀ ਸਮੇਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਘਟਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤਬਾਹਕੁਨ ਹੜ੍ਹ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੰਘੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵੱਡਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਵੀ ਸੀ। ਲੋੜ ਹੈ, ਲੋਕ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਦੁਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣ। ਯੂਰਪੀ ਲੋਕ ਵੀ ਇਹ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਏ ਹਨ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਰਲਡ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ

ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਰਲਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੋ ਫ਼ੀਸਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾੜਾ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਮੈਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਨੂੰਹ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਨਹੀਂ।' ਹੁਣ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਰਲਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੂੰਹ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦਾ 'ਬਦਲੇ' ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਹੈ? ਤੇ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਡਾ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਹਨ, ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ

ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ

ਬਣਦਾ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮੁੱਚੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਵਿਚੋਂ 'ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਝਲਕ' ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ, ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਮਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਬਦਲੇ, ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਝਾਤ ਮਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ: 2012 ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਜਨਰਲ ਲਿਮਟਿਡ (ਏ.ਜੇ.ਐਲ. ਜੇ. ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਰਲਡ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸੀ) ਨੂੰ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਵਾਈ.ਆਈ.ਐਲ.) ਰਾਹੀਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ

ਜਨਰਲ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ 2000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਵੇਹਰਾ, ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਆਸਕਰ ਫਰਨਾਂਡਿਜ਼, ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੁਮਨ ਦੂਬੇ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੈਟ ਸੈਮ ਪਿਤਰੋਦਾ ਵੀ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਊਰਾ ਸੁਣੀ ਅਤੇ 26 ਜੂਨ 2014 ਨੂੰ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ, ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ, ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਵੇਹਰਾ, ਆਸਕਰ ਫਰਨਾਂਡਿਜ਼, ਸੁਮਨ ਦੂਬੇ ਅਤੇ ਸੈਮ ਪਿਤਰੋਦਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗੋਮਤੀ ਮਨੋਚਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਧਨ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂ ਲਬਾਏ ਵਜੋਂ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਅਤੇ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ 'ਉਕਤ ਬੇਈਮਾਨੀ ਵਾਲੇ ਟੀਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ'।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 7 ਅਗਸਤ 2014 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। 30 ਜੁਲਾਈ, 2014 ਨੂੰ ਸੋਨੀਆ, ਰਾਹੁਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜੜ੍ਹੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਮਨ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 'ਪਰਉਪਕਾਰ' ਹੀ ਯੰਗ

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਮੰਤਵ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ 'ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ' ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ 'ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ' ਹੈ। ਅੱਠ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਖਿਚਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 'ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੌਮੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।' ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚੋਂ ਅਪਰਾਧ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਕਾਂਗਰਸ ਮੁਤਾਬਕ, ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਕੋਲੋਂ ਭਾਜਪਾ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਮਿੱਤਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਜੈਲਲਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਗਠਜੋੜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹ-ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਆਸੀ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਈ.ਡੀ. ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਜਨਰਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਨਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਜਨ ਕਟੋਚ ਦਾ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਧੀਕ ਚਾਰਜ ਹੀ ਸੀ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਸਵਾਮੀ ਕੋਲੋਂ ਭਾਜਪਾ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣੇ ਡਾ. ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਜੈਲਲਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਗਠਜੋੜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹ-ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਸਵਾਮੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਤਾ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕ ਵਧੇਰੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਜਨਰਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਨਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਜਨ ਕਟੋਚ ਦਾ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਧੀਕ ਚਾਰਜ ਹੀ ਸੀ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਖੁੱਸਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਸਤੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਵਰਗੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਹੀ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਈ ਲਾਹਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਟਰੱਸਟ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਟਰਸਟੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਉਤਰਦੀ ਹੈ?

ਟਵੀਟਜ਼ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਪੀ. ਚਿਦੰਬਰਮ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਰਲਡ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ? ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ 'ਹੋਲਡਿੰਗ' ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਜਨਰਲ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਕੋ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ? ਸਿੱਧਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ਼ੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾਸ਼ੁਦਾ ਕੰਪਨੀ (ਯੰਗ ਇੰਡੀਅਨ) ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ 'ਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੰਮਨ ਬਹਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਸਬੰਧੀ ਬੇਧਿਆਨ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜੋਸਫ਼ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੁਸਤਕ ‘ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡਿਵਾਈਡ’

ਬੇਸ਼ਕ ਜੋਸਫ਼ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ‘ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡਿਵਾਈਡ’ (2015) ਲਿਖੀ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਨ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋ ਕੇ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿਖਰ ਦਾ 10 ਫੀਸਦੀ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੇ 75 ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ,

ਰਾਜੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ*
ਫੋਨ: 78379-60942

ਸਿਰਫ 1 ਫੀਸਦੀ ਵਰਗ ਮੁਲਕ ਦੀ ਪੰਜਾਹ ਫੀਸਦੀ ਦੌਲਤ ਉਪਰ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਪਾਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਜੋਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਆਰਥਿਕ ਪਾਤੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੀ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਗੱਲ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਢੇਰਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਛੱਡ ਕੇ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੱਲ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸੇ ਪਸਰਦੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. ਥੀਸਿਸ ਵਿਚ ਹੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਨ 2001 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

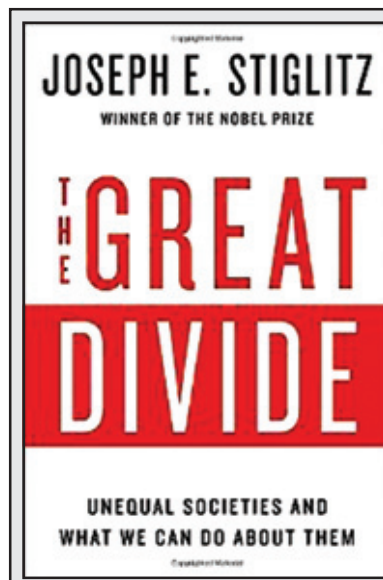
‘ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡਿਵਾਈਡ’ ਉਸ ਵਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਰਸਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਲਈ ਲਿਖੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ 2008 ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਉਪਰ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਹ ਲੇਖ ਉਸ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਟਿਆਂ ਉਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਿਜ਼ਾਮ

ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰੋਨਲਡ ਰੀਗਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖੀ ਗਈ।

ਮੈਗਜ਼ੀਨ ‘ਵੈਨੀਟੀ ਫੇਅਰ’ ਨੇ 2011 ਵਿਚ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਆਰਥਿਕ ਪਾਤੇ ਬਾਰੇ ਆਮ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਲੇਖ ਲਿਖੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਛੇਤੀ ਵਾਲਾ ਲੇਖ ਬਣਿਆ—‘ਇੱਕ ਫੀਸਦੀ ਦਾ, ਇੱਕ ਫੀਸਦੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਫੀਸਦੀ ਖਾਤਰ’ ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ‘ਆਕੁਪਾਈ ਵਾਲ ਸਟ੍ਰੀਟ’ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਨਾਅਰਾ ਘੜਿਆ—‘ਅਸੀਂ ਹਾਂ 99 ਫੀਸਦੀ।’

ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਤੌਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟਲ ਭਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 100 ਫੀਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਮੁਮਕਿਨ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਾਮਵਾਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੁਖਾਲਫ਼ਤ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੱਕ ਕੇ ਅੱਜ ਪਸਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘੋਰ ਨਾਬਰਾਬਰੀ,

ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਰਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਵਸਰ। ਅਵਸਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਹਰ ਅਮਰੀਕਨ ਨੂੰ ਹਰ ਦੂਜੇ ਅਮਰੀਕਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਰੀਗਨ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਰਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਲ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ ਹੈ। ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਅਮਰੀਕਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅੱਜ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਅਮਰੀਕਨ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਦੌਲਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਪੁਜੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕਪਾਸਤ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੱਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਵਰਗ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਭੁਗਤਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤੌਤ-ਮਰੌਤ ਕਰਨ ਉਪਰ ਆਮਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ

ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਜੋਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਆਰਥਿਕ ਪਾਤੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੀ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਗੱਲ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਢੇਰਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਖੋਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ

ਸਿਰਫ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਆਪੋ-

ਆਪਣੀਆਂ ਤਕਦੀਰਾਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਪਾਤੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਵਖਰੇਵੇਂ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਖੋਰੇ ਦਾ

ਜੋਸਫ਼ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼

ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਵੀ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਰਥਿਕ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਹਨ—ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੀ ਗਲਤ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ, ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਣ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਤਾਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕੁਲ ਸਿੱਟਾ ਬੇਹੱਦ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਥੇ 12 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ 33 ਫੀਸਦੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਉਥੇ ਅੱਜ ਸਿਖਰ ਦੇ 1 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 2012 ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿਚ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਵਾਲਮਾਰਟ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਦੌਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਹੇਠਲੀ 30% ਵਸੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੌਲਤ ਹੈ।

ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਮਹਾਂਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵੰਡ ਕਿਤੇ ਬੇਹਤਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ। ਅਵਸਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਨ ਸੁਫਨੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਜੋੜਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ

ਵਿਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕੁਝ ਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੈਰੋਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਲੋਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਯੁੱਧ-ਨੀਤੀ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ-ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਉਪਰ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚੇਤਨ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਘੋਰ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨ। ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ 2030 ਤੱਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਖਰਲੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੇਠਲੇ 40 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਆਰਥਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਕਾਸ ਮਨੁੱਖੀ ਵਸੀਲਿਆਂ, ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਸਟਿਗਲਿਟਜ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਚ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਦੂਰਗਮੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਵਰਗ ਦਾ ਹਿੱਤ (ਸਮੇਤ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਦੇ) ਆਖਰਕਾਰ ਇਸੇ ਵਿਚ ਹੈ।

‘ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਡਿਵਾਈਡ’ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ ਨੂੰ ਆਮ ਪਾਠਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਪਾਠਕ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਤਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਇਜ਼ਾਫ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

***ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇ ਮੁਖੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ।**

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ‘ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਚਕਰ’ ਪੁਸਤਕ ਛਪੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੋਰਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿਊਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁੜ ਮੁੜ ਯਾਦ ਆ ਰਿਹਾ। 15 ਦਸੰਬਰ, 2014 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ। ਪਿੰਡਾਂ ‘ਚ ਚਾਨਣ ਦਾ ਛੱਟਾ ਦਿੰਦੇ

ਪ੍ਰਿ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 905-799-1661

ਉਸ ਸੁਹੇਲੜੇ ਸੱਜਣ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ 61 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖ਼ਾਬ-ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚਕਰ ਵਿਚ 7 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੰਗਰਾਮੀ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ। ਬਚਪਨ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਬੀਹੀਆਂ ਤੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ। ਮੁੱਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ‘ਚੋਂ’ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਮੰਗਵਾ ਲਿਆ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਉਹ ਕਬੱਡੀ ਤੇ ਸੌਕਰ ਦਾ ਨਾਮਵਰ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣਿਆ ਤੇ ਅਜਮੇਰ ਵਲੈਂਡੀਏ

ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਨ। ਦੋ ਭਰਾ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਵਸੇ। ਗਰੇਟਰ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿਚ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਥਾਈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਤੇ ਖੇਡਾਂ/ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ। ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਉਤੇ ਲਾਏ ਪਰ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਦੀ ਤਖਤੀ ਨਹੀਂ ਲਵਾਈ।

ਪੁਸਤਕ ‘ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਚਕਰ’ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਸਾਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਅਕੈਡਮੀ ਬਣੀ, ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਰਾਂ ਦਾ ਸੀਵਰੇਜ ਪਾਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਨੌਂ ਸੌਂਥਾਂ ਨਵਿਆਈਆਂ, ਕਿਵੇਂ ਗਲੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁੱਖ ਬੂਟੇ ਲਾ ਕੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਹਰਿਆਵਲਾ ਬਣਾਇਆ? ਕਿਵੇਂ ਛੱਪੜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਝੀਲਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਜਜ਼ੀਰੇ ਸਿਰਜੇ, ਪਾਰਕ ਬਣਾਏ, ਬੈਂਚ ਲਾਏ ਤੇ ਬੁਲੇ ਬੁਲਾਏ? ਕਿਵੇਂ ਦੂਸ਼ਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੁਧ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪੇਂਡੂਆਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਚਕਰ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਹੀ ਛਾਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਖੁਦ ਚਕਰ ਦੀ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਅਕੈਡਮੀ ਦਾ ਰੂਹੇ ਰਵਾਂ ਹੈ। ਚਕਰ ਨੇ ਇਕ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਹੈ ਜੀਹਦੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੀਵੇ ਜਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ‘ਤੇ ਕੋਈ

ਅਹਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੋਇੰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੀ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ। ਚਕਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਉਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦਸ ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਉਪਰ ਲੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਹੋਰ ਲੱਗਣੇ ਹਨ ਪਰ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਿਆਂ ਦੀ ਅਣਮੁੱਲੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਜੋ ਪਿੰਡ ਦੇ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ

ਬੱਚਿਆਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੇ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਹ ਦਸ ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਸੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗਣਾ ਮੰਗਤਾਪਣ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਟੈਕਸ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਗਰਾਂਟਾਂ ਲੈਣਾ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਇਹੋ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ

ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਸਵਾਰਨੇ ਪੈਣੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

ਚਕਰ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਇਸਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਗਲ ਫੜ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਸਿੱਖਿਆ। ਇਸੇ ਮਿੱਟੀ ‘ਚ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਤੇ ਦੁਨੀਆਦਾਰੀ ਸਿੱਖੀ। ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੋਹੜਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਵਰਗੇ ਮਾਪੇ, ਮਿੱਠੇ ਮੇਵਿਆਂ ਵਰਗੇ ਬਾਲ-ਬੱਚੇ ਤੇ ਤੂੜ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਵਰਗੇ ਦੋਸਤ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਵਿੱਡ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚਕਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਛੋਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਸੋਝੀ ਸਦਕਾ ਅਸੀਂ ਪੌਣ ਪਾਣੀ ਤੇ ਧਰਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਬਸਾਝੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਂਝੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ ਸਾਡਾ ਚੌਮੁਖੀਆ ਦੀਵਾ ਲਟ ਲਟ ਬਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲੋਅ ਹੋਰਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਚਾਨਣ ਬਖੇਰੇ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਰਿਆ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ੀ ਕਾਰ ਸੇਵਕ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਹੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲੀਆਂ ਪੁੱਟਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ, ਸੀਵਰੇਜ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਪਾਉਣੀਆਂ, ਹੋਦੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਕਰਤੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਚਲਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਆਉਣੀਆਂ ਵੀ ਸੁਭਾਵਕ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਇਆ

ਬਰਸੀ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਆ ਖੜ੍ਹਦੀਆਂ ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕੱਖ ਕਾਣ ਵਾਂਗ ਉਡ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ੁਮੂਲੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਕੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਪ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਦਾ ਅਨੇਕਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਸਾ-ਠੱਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ।

ਅਕਤੂਬਰ 2014 ਵਿਚ ਉਹ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਚਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉਤੇ ਵਾਪਸ ਟੋਰਾਂਟੋ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਿਹਤਯਾਬ ਹੋ ਕੇ ਦੋ ਕੁ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤਕ ਪਿੰਡ ਆਵੇਗਾ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਕੰਮ ਅਗਾਂਹ ਤੋਰਾਂਗੇ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਲ-ਚਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘ਬਾਈ ਜੀ, ਮੈਂ ਫਾਈਟਰ ਹਾਂ। ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਤਕੜਾ ਹੋ ਕੇ ਫਾਈਟ ਕਰਾਂਗਾ।’

ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਫਾਈਟਰ ਸੀ। ਹਨੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੜਨ ਵਾਲਾ। ਚਾਨਣ ਦਾ ਛੱਟਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ! ਉਹ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਬਣਿਆ ਸਦਾ ਨੂਰ ਵੰਡਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਵੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉਹਦੀ ਜਗਾਈ ਜੋਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਰਾਮ ਨਾਮ

ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਪੇਕੇ ਹਰਿਆਣੇ ਵਿਚ ਸਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਦੋਂ ਅਜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ। ਉਹ ਬਾਗਰੂ ਬੋਲਦੀ ਪੰਜਾਬਣ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ-ਰਵਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਾ ਬਹੁਤਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਪਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਤੁਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਜਾਂ ਬੈਠੀ ਚਰਖਾ ਕੱਤਦੀ ਉਹ ਇਹ ਦੋ ਪੰਕਤੀਆਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ,

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ।

ਰਾਮ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਮ।

ਕਦੀ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ-ਅੰਮਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ? ਉਤਰ ਹੁੰਦਾ, 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਵਾਂ ਮਾਂ ਸੇ ਉਸੇ ਕਾ ਏਕ ਨਾਮ ਐ, ਕੇ ਫਰਕ?'

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ, ਅਖਾਣਾਂ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

ਫੋਨ: 91-94642-51454

ਜ਼ਿਕਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਰਾਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਸੂਫੀ ਕਾਵਿ ਵਿਚ ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਾਨ੍ਹ, ਕਾਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੰਸਰੀ, ਸਾਂਵਲ, ਸਾਂਵਲਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਓਤ ਪੋਤ ਕਾਫੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਗੁਲਾਮ ਫਰੀਦ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਸਾਂਵਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਨੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ। ਅਤਾ-ਉਲਾ ਦੇ ਬੋਲ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਰੀ ਘੋਲਦੇ ਹਨ,

ਵੇ ਬੋਲ ਸਾਂਵਲ, ਨਾ ਰੋਲੀਂ ਸਾਨੂੰ।

ਦੇਖੀਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਉਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਤੋਲੀਂ ਸਾਨੂੰ।

ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਕਵਿਤਾ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, 'ਬਾਨਰ ਸੈਨਾ'। ਉਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 'ਰਾਮ ਗਿਆ ਮਰ ਗਿਆ'। ਰਾਵਣ ਇਜ਼ਤਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਦੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਿਜਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲੜੇ-ਮਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਨਰ (ਬਾਂਦਰ) ਸੈਨਾ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਕਵੀ ਬਾਂਦਰ ਸੈਨਾ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰਨਾ ਸੀ, ਮਾਹੌਲ ਤਣਾਉ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 'ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਨ, ਪਿੰਡ ਘੜਾਮ ਵਿਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਵਕਤ ਔਰਤਾਂ ਪੇਕੇ ਘਰ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਥੇ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰ ਲਓ, ਟਕਰਾਉ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ। ਪਰ ਬਾਂਦਰ ਸੈਨਾ ਕਿਸ ਦੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਮਸਜਿਦ ਢਾਹ ਕੇ ਦਮ ਲਿਆ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੇ ਉਧਰਲੇ ਕਈ ਮੰਦਰ ਢਾਹ ਕੇ ਮਸੀਤ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਰਤ ਵਾਸਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ। ਥਾਂ ਥਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ ਗੁਸੈਲੇ ਜੁਆਨ ਪੁਛਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਕਿਉਂ ਢਾਹੀ?

ਜਾਚ-ਏ-ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਰੀ ਰੱਖੀ।
ਆਲਸ ਸਦਾ ਵਿਸਾਰੀ ਰੱਖੀ।
ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੋਵੇ ਦੂਰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ,
ਚੱਲਣਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਵੇਖੀ ਮਨ ਨਾ ਮੱਠਾ ਪੈਂ ਜੇ,
ਮੱਤ ਦੀ ਚੋਟ ਕਰਾਰੀ ਰੱਖੀ।
ਰਹੀਂ ਸਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਹੀ,
ਅਕਾਸ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਉਡਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਨਫਰਤਾਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾ ਆਂ ਜੇ,
ਪਿਆਰ-ਖੁਸ਼ਬੂ ਖਿਲਾਰੀ ਰੱਖੀ।
ਜੇ ਚੜਦੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗੂ ਚਮਕੇ,
ਉਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਸਰਦਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਵੇ ਗੂੜੀ,
ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਐਸੀ ਯਾਰੀ ਰੱਖੀ।
'ਦਵਿੰਦਰ' ਸਭ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਉਹਨੂੰ,
ਨਾ ਫਿਕਰਾਂ ਦੀ ਪਾ ਪੰਜਾਲੀ ਰੱਖੀ।

-ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ
ਫੀਨਿਕਸ, ਐਰੀਜੋਨਾ।

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲਾਹੌਰ ਤਾਂ 15-20 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਾਸਤਾ ਰੋਕ ਕੇ ਖਲੋ ਗਏ, ਉਹੀ ਸਵਾਲ-ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਕਿਉਂ ਢਾਹੀ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਨਹੀਂ ਢਾਹੀ। ਸਵਾਲ- ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਢਾਹ ਰਹੇ ਸਨ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ?

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਢਾਹ ਰਹੇ ਸਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਕਰਦਾ? ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਢਾਹ ਰਹੇ ਸਨ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਕਣ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆ ਗਏ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹਾਊਸ ਲੈ ਗਏ।

ਹਿਮਾਦਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਬੰਗਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਮਰ ਭਰ ਸਿੱਖ ਅਧਿਐਨ ਉਪਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਚਾਹ ਪੀਦਿਆਂ ਆਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਲੂ ਸਟਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਛਿੜ ਪਿਆ। ਉਹ ਬੋਲੇ, 'ਪੰਨੂ ਭਾਈ ਮੈਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਹੂੰ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਹੂੰ, ਇਸ ਹਮਲੇ ਕੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਕਾ ਅਪਨੇ ਹਿੱਸੇ ਕਾ ਭਾਰ ਤੋਂ ਮੁਝੇ ਭੀ ਉਠਾਨਾ ਪੜੇਗਾ।'

ਉਹ ਹੋ, ਗੱਲ ਤਾਂ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਯੁੱਧਿਆ ਅਤੇ ਘੜਾਮ ਦੀ, ਕਲਮ ਘਾਹ ਚਰਨ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਪੋਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਰਾਜਮੋਹਨ ਗਾਂਧੀ ਲਿਖਤ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਛਪਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਰੀਸੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਣੀ ਜਿੰਦਾਂ ਨੇ ਬਰੂਦ ਦੀ ਥਾਂ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਹਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗਾਂਧੀ, ਕਿਹੜੀ ਮਾਂ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇਗਾਨਾ ਬੈਠੇ? ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਗੁਆ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਦਰਕਿਨਾਰ, ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਤਾਜ ਤਖਤ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਚੋਦਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਬਣਵਾਸ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੈਕਈ ਦਾ ਬੇਟਾ ਭਰਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰਾਜ ਕਰੇ? ਵਾਲਮੀਕ ਜੀ ਨੇ ਲਵ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਾਗੇ ਵਿਦਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਹਾਕਵੀ ਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀਤਾਇਣ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਇਨਸਾਨ ਸੀਤਾ ਜੀ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦਾ ਸਾਥ ਸੀਤਾ ਨੇ ਬਣਵਾਸ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਰਾਮ ਨੇ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਵਣਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮਰਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਬਣਵਾਸ ਦੇਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਏ? ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਜੱਗ ਵਿਚ ਲਵ-ਕੁਸ਼ ਨੇ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਵਾਲਮੀਕ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧੀਨ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ।

ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਰਵੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਰਾਮ ਕਾਵਿ ਵਿਸ਼ੇ ਉਪਰ ਪੀ ਐਚ. ਡੀ. ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯਾਰ ਲੋਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ-ਤਿਲਕ ਜਨੇਊ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਕਾਮਰੋਡ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ, ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਨੇ ਬਾਖੂਬੀ ਫਤ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਭਿੰਨੀ ਰੈਨਤੀਏ ਚਮਕਣ ਤਾਰੇ॥ ਜਾਗਣ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਅਤੇ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤਿ ਉਪਾਇਆ ਪੈਸ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਬਟਾਲਵੀ ਦਾ ਸ਼ਿਅਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁਤੇ ਆਏ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਜਦ ਬਾਗੀਂ ਫੁਲ ਕੁਮਲਾਏ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ।

ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਆਦਰਸ਼ਕ ਪਿਤਾ ਜਨਕ, ਆਦਰਸ਼ਕ ਧੀ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਜਾਨਕੀ (ਸੀਤਾ) ਆਦਰਸ਼ਕ ਭਰਾ ਰਾਮ-ਲਛਮਣ ਥਾਂ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਘਰ ਦੇ ਭੇਤੀ ਕਾਰਨ ਲੰਕਾ ਸਭੀ।

ਗੋਪੀਨਾਥ ਮਹੰਤੀ ਆਪਣੇ ਉਤੀਆ ਨਾਵਲ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਤਾਨ' ਵਿਚ ਜਾਂਗਲੀ ਕਬੀਲੇ ਕੰਧ

ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੰਧ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਵੰਤਾ (ਸਰਦਾਰ) ਸਰਬੂ ਤੁਰਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ, ਬਾਕੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਡੇ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਲਵੋ, ਅਹੁ ਆ ਰਿਹੈ।

ਮਹੰਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਲੰਗੋਟੀਧਾਰੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਸਰਦਾਰ ਹੇਠ ਘੋੜੀ, ਰਹਿਣ ਲਈ ਹਵੇਲੀ, ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ

ਇਕ।

ਕੰਧ ਬੋਲੇ, ਘੋੜੀ, ਹਵੇਲੀ, ਦੌਲਤ ਇਹ ਕੀ ਹੋਏ? ਹੁਕਮ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਹਾਕਮ ਐ। ਸਰਬੂ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਹੰਤੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਦੋਂ ਦੀ ਹੈ ਸਰਦਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ?

ਸਰਬੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਦੋਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਹੈ।

ਮਹੰਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਏਧਰ ਓਧਰ ਦੀ ਨਾ ਕਰ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸ।

ਸਰਬੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੋਰਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ? ਏਨਾ ਪਤੈ ਬਈ ਤੁੱਤੇ ਯੁਗ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਸਰਦਾਰੀ। ਉਦੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਓ। ਕੰਧ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਦੋ ਭਰਾ ਪੁੱਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਰਾਮਚੰਦ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਵੀ ਸੀ ਨਾਲ। ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਲੇਸ ਛਿੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਠੀਕ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀ ਵੀ ਰਹੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਸਾਡੇ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਨੇ ਕੁਝ। ਉਹ ਪਤਾ ਕਰ ਲੈਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਇਓ। ਰਹੀ ਜਾਉ ਤੁਸੀਂ ਵੀ।

ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ ਬੀਤੇ। ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਉਦਾਸ ਸਾਡੇ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਆਏ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਇਥੇ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਰਾਵਣ ਹੈ ਨਾ ਜਿਹੜਾ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਗਿਐ। ਛੁਡਵਾ ਕੇ ਲਿਆਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਕੰਧ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੰਧ ਏਨਾ ਬਹਾਦਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲਾ ਇਕੱਲਾ ਸ਼ੇਰ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੜਾਈ ਸਾਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਣ ਤੱਕੀ ਸੀ। ਸ਼ਰਣ ਦੀ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋਗੇ?

ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਜਾਂਗਲੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਨਾਂ। ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਕੀ ਸਰਦਾਰ ਆ ਗਏ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਲੜਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਿੱਖਾ ਦਿਉ। ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਆਂ।

ਲਉ ਜੀ, ਰਾਮ-ਲਛਮਣ ਸਿਖਾਣ ਲੱਗੇ, ਜਾਂਗਲੀ ਜੁਆਨ ਸਿਖਣ ਲੱਗੇ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਇਹ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਉਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰੇ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਕਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਘੱਟ ਤੰਗ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਰਲ ਗਏ। ਭਿਆਨਕ ਖੁੰਘਾਰ ਧੂਧ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਧਨ ਕੁਬੇਰ ਮਾਰ ਲਿਆ। ਕਰਾਮਾਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੰਧ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਣਾਰਥੀ ਮੰਨਿਆ, ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਾ

ਤੂੰ ਭਰਾ ਈ ਏਂ ਸਾਡਾ। ਅਜ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਭਗਵਾਨ ਹੈਂ।

ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਐ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੰਗਲ ਬੋਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਅਯੁੱਧਿਆ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਲਉ ਜੀ ਕੰਧ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਬਹਾਦਰ ਸਨ, ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਪਜਾਊ ਮੈਦਾਨ ਮਿਲੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦਿਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਹਾੜ। ਫੇਰ ਉਹ ਦੇਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਲਗਿਆ ਅਸੀਂ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਮਾਰ ਲਿਆ। ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਰੂਪ ਵਟਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮੈਦਾਨ ਖੋਹੇ, ਅਸੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਆ ਵੜੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪਟੜੀਆਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਵਧਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਉਪਰ ਪਹਾੜਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਬਹਾਦਰ ਕੰਧ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਸ਼ੇਰ ਮਾਰ ਲਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਅਜ ਦੇ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਖਿਲਾਫ ਕਿਵੇਂ ਲੜਦਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਰਾਮਚੰਦਰ ਨਹੀਂ।

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਬੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਉਪਰ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, 'ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਚਿਹਰਾ'। ਉਸ ਵਿਚ ਦੋ ਚਾਰ ਪੰਕਤੀਆਂ ਇਹ ਵੀ ਹਨ-ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਚੁਪ ਚਾਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਸ ਉਦਾਸ। ਘੱਟ ਹਸਦੈ। ਸਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬਸ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਹੱਸ ਪੈਂਦੈ। ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਈ ਸੁਹਣੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਦਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਉਹ ਦੀਵਿਆਂ ਨਾਲ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਦੀ ਖੇਡ ਕਿਉਂ ਖੇਡਦੀਆਂ ਹਨ? ਕਦੀ ਕਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਬਣਵਾਸ ਭੰਗਦਾ ਹੋਇਆ ਰਾਜਾ ਰਾਮਚੰਦਰ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਦੂਰ ਦੱਖਣ ਵਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਮਨ ਉਪਰ ਕਿਸ ਦਾ ਵਸ? ਕੀ ਪਤਾ ਕਦ ਹਾਸਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਕਦ ਉਦਾਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਮੁਸਾਫਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੁਈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ? ਮੈਂ ਕੀ ਦਸਦਾ? ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਰਤਾ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ਸੀ ਇਕ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਆਪ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਸੇ ਭੀ ਬੜੇ ਹੋ? ਕਿਆ ਪਾਪ ਕੀਆ ਬਾ? ਚੌਦਹ ਸਾਲ ਕਾ ਬਣਵਾਸ ਮਿਲਾ। ਭਗਵਾਨ ਸਜਾਓ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬਚ ਪਾਏ, ਹਮ ਕਿਆ ਚੀਜ਼ ਹੈਂ ਭਾਈ। ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਲੋ। ਰਾਮ ਰਾਮ।

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ॥੧॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ॥

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥੨॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੩॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ॥

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ॥੪॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ- ਹੇ ਭਾਈ! ਕੋਈ ਵਡਭਾਗਾ ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਸੂਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਸਹਿਜ ਅਵਸਥਾ 'ਚ ਅਡੋਲਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦੀ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ॥

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਇਸ ਪਾਵਨ ਸ਼ਬਦ ਦੀ 'ਰਹਾਉ' ਵਾਲੀ ਪੰਕਤੀ ਵਿਚ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ- ਹੇ ਭਾਈ! ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਡਭਾਗੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਆ ਕੇ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ, ਫਿਰ ਉਹ ਜੀਵ ਸਦਾ ਹੀ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਡੋਲਤਾ ਵਿਚ ਸਦਾ ਲਈ ਟਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥੨॥

ਗੁਰਦੇਵ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਭਾਈ! ਜੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਭਾਈ! ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੁੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਜੀਵ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੩॥

ਹੇ ਭਾਈ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰਮ ਭਟਕਣਾ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਕੁਰਾਰੇ ਪਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤਾ ਦੁੱਖ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ, ਜਿਹੜਾ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ॥

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ॥੪॥

ਗੁਰਦੇਵ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਭਾਈ! ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਵਾਸਤੇ ਭਲਾ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਦਾਤ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਜੀਵ ਉਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਦੀ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਸਦਾ ਅਟੱਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੋਟੋ

ਫੋਨ: 916-687-3536

ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਅਤੇ 'ਕੱਖ-ਕਾਨਾਂ' ਦੀ ਵਾਰੀ-2

ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ

‘ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਤੇ ਕੱਖ-ਕਾਨਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ’ ਲੇਖ ਲੜੀ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਵਰਕਾ ਫਰੋਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਕਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਹਰ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ ਤੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਉਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਮੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਇਸ ਲੰਮੀ ਲੇਖ ਲੜੀ ਵਿਚ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਬਾਰੇ ਸਾਰਥਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਲੇਖਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਮ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ‘ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ’ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਲੇਟ ਗਈ। ਰਘਬੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਕਦਮ ਗੁੱਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ! ਰਘਬੀਰ ਤਾਂ ਉਸ ਵੀ ਛਤਾ-ਛਾਟ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੱਚੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ‘ਆਪੇ ਜੋ ਹੋਊ ਵੇਖੀ ਜਾਊ’ ਸੋਚ ਕੇ ਅਗਲੇ ਹਾਲਾਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੈਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ।

ਤਤਕੇ ਜਾਗ ਆਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਫੈਦ ਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾਤੂੀ ਠਾਠੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ‘ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ’ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਗੇ ਲੇਟੇ

ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਫੋਨ: 416-918-5212

ਰਘਬੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਵੇਖ ਲੈ, ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬੰਦੇ ਹੋਗੇ ਨੇ।”

“ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਨਾਕੇ ਦੀ ਸੁਣਾ।” ‘ਸੁੰਦਰ’ ਨੇ ਪਾਠੀ ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਠ ਕਰੀ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੀ ਪਾਠ-ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ।

“ਉਏ! ਸੁਣਾ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਨਾਕੇ ਦੀ।” ‘ਸੁੰਦਰ’ ਨੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ। ਜਾਹਿਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਕੇ ‘ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਨਾਕੇ ਤੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਨਿੱਤ-ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਵਿਹਲਾ ਹੋ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰੀ ਵੀ ‘ਸੁੰਦਰ’ ਦੀ ਪੁੱਛ ਦਾ ਕੋਈ ਉਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ‘ਪਵਨ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ’ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ‘ਸੁੰਦਰ’ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵਾਲ ਤਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ।

“...ਗਏ ਮਸੱਕਤ ਘਾਲ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੋਤੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ”, ਆਖ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਰਤ ‘ਵਾਗੁਰ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ’ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੈਦਿਆਂ ਹੀ ਛੁੱਟ ਪਿਆ: “ਨਾਕਾ ਲਾਇਆ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੈਣ...। ਆਪਾਂ ਚਿੱਤਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਬੋਲਤਾ ਅੜਾ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸਾਂ। ਪੀ ਕੇ, ਟੁੰਨ ਹੋ ਕੇ ਨਾਕੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ ਆਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ। ਇਹ ਮੁਨਸ਼ੀ...ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਚਾਤਰ ਸਮਝਦੇ। ਆਪਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੌ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਛੋਕਰੇ ਦੇ ਜਮਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਬਣੇ ਫਿਰਦੇ ਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੋਈ ਫੂਦੂ ਸੀ! ਸਰਦਾਰ ਜੀ! ਓਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਗਲੇ ਦੀਆਂ...ਨਾ ਚਿੰਟੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ!”

ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ‘ਪੁਲਿਸੀ ਭਾਸ਼ਾ’ ਇਕਦਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਈ। ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਨਿਵੇਕਲੀ ‘ਭਾਸ਼ਾ ਵੰਨਗੀ’ ਉਤੇ ਹੱਸਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਸੇ ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਗਿਉ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਦੇਰ ਰਾਤ ਕਿਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਕ ਭਿਖੀਵਿੰਡ ਚੋਕ ਵਿਚ ਮੱਛੀ ਅਤੇ ਫਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਪੱਕੇ ਪੁਲਿਸ-ਟਾਊਟਾਂ ਦੀ ‘ਰਿਪੋਰਟ’ ‘ਤੇ ਸਾਡੇ ਖਿਲਾਫ

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਊਟਾਂ ਨੇ ‘ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਸਿੱਤੇ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ‘ਦੋਸ਼-ਗਦਾਰਾਂ’ ਦੇ ਨਾਪਾਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ‘ਦੋਸ਼-ਭਗਤੀ’ ਦੀ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਵਨਾ’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਊਟਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ‘ਵੱਡੀ ਬਗ਼ਾਵਤ’ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਲੋਢਾ ਵੇਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲੈ ਤੁਰੇ। ‘ਪੱਟੀ’ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਚੌਕ ਵਿਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਖ਼ਤਪੋਸ਼ ‘ਤੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਸਾਂ। ਇਸ ਚੌਕ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਬੰਦੇ ਸਾਂ। ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਚੌਕ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਂ। ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ। ਲਾਟੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ‘ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਛਕਦੇ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਭਿਖੀਵਿੰਡ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਦੇ। ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸੱਦਦੇ। ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਲੇਖਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ-ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਪਾਤਰ ਸਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵਿਚ ਜਕੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸਾਂ।

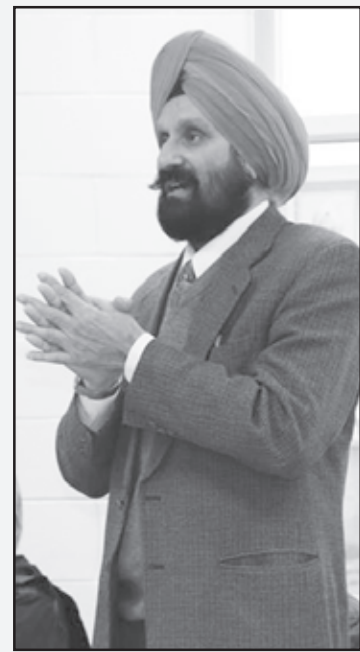
ਨੇੜਲੇ ਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਲੋਕ ਜਗਿਆਸੂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਜਾਚਦੇ ਹੋਏ ਆਪਸ ਵਿਚ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਚੌਕ ਵਿਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਇੰਨੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ! ਕੀ ਉਹ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ‘ਤੇ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਪਾਸਾ ਵੱਟ ਕੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹੋਣਗੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੰਨੇ ਹੀ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਨਿੱਖੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ! ਕੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੀ ਇੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਵੇਖਦਾ ਹੈ! ਕੀ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਹੀ ਸੌਂ ਗਏ ਹਨ!

ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ‘ਗੁਨਾਹ’ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਅਧਿਆਪਕ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਾੜਾ ਮੋਟਾ ਵਿਚਾਰ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਨਮੋਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਗਈ। ਕੁੜੀਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸਾਡੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਇਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ ਚੀਮੇ ਵਰਗੇ ਯਾਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਤੁਰੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ

ਨਮੋਸ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲਾ ਗੁੱਸਾ ਹੁੰਗਾਰਿਆ। ਮੈਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਸਮੇਤ ਤਖ਼ਤਪੋਸ਼ ਉਤੇ ਖਲੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

“ਦੋਸਤੋ! ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵਿਚ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।... ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।... ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਲੁੱਚੇ-ਲਫੰਗੇ ਜਾਂ ਗੁੰਡੇ-ਬਦਮਾਸ਼ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜ ਗੁੰਡਾ-ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਕੁੜੀਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸਾਡੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ।... ਆਪਣੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲਾ ਗੁੱਸਾ ਹੁੰਗਾਰਿਆ। ਮੈਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਸਮੇਤ ਤਖ਼ਤਪੋਸ਼ ਉਤੇ ਖਲੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: “ਦੋਸਤੋ! ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵਿਚ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।... ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।... ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਲੁੱਚੇ-ਲਫੰਗੇ ਜਾਂ ਗੁੰਡੇ-ਬਦਮਾਸ਼ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜ ਗੁੰਡਾ-ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਸਾਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵਿਚ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਲੋਕ ਅਤੇ ਸਾਥੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਡੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਲਗਨ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਾਥੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਪਕ ਮੰਗਾਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਸਿਆਸੀ ਰੁਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਡਟ ਕੇ ਮੁਖਾਲਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨ ਆਈਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋਕ-ਮਾਰੂ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਗੱਜ-ਵੱਜ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਲੁੱਚੇ-ਲਫੰਗੇ ਜਾਂ ਗੁੰਡੇ-ਬਦਮਾਸ਼ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜ ਗੁੰਡਾ-ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਰਘਬੀਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਖੇ। ਅਸੀਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ। ਇੰਨੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰਲੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਧੋਤੀ ਗਈ। ਸਾਡੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਬਾਣੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਥੋਂ ਬੰਦਾ ਭੱਜਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਝਾਤਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ

ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਆਪਣੇ ਪਿਓਆਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਵਾਉਣ ਡਰੋ ਜੇ! ਉਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਠਾਣਾ ਵਖ਼ਤ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾਊ!”

ਤੁਰਤ ਟੈਪੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੱਟੀ ਕਚਿਹਰੀਆਂ ਲੈ ਗਏ। ਜਾਂਦਿਆਂ

ਸਾਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਾ ਕੇ ਕਚਿਹਰੀਆਂ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਗਰਮ ਸ਼ਾਲ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਮਾਰੀ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਪੀਲਾ-ਭੂਕ ਰੰਗ। ਦੁੱਖ, ਮਾਯੂਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਝੰਬਿਆ ਚਿਹਰਾ! ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪੈ ਗਈ। ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਉਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧੀ। ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੀ ਭੂਆ ਖਲੋਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਭੂਆ ਨੂੰ ‘ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ’ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਾਹਨੂੰ ਆਉਣਾ ਸੀ!”

ਉਹਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਉਮਡ ਆਏ ਅੱਬੂ ਹੀ ਬੋਲੇ।

ਪਿੱਛੋਂ ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਰਜਵੰਤ ਲੰਮਾ ਹਉਕਾ ਭਰਦੀ।

“ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਆਦਰ-ਮਾਣ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਲੱਖ ਲੱਖ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ! ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬੜੇ ਵਿਖਾਏ। ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਘਰ ਨਾ ਮੁੜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੜੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋਈ। ਬਾਪੂ ਜੀ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾ? ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛਾ? ਖ਼ੈਰ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂ! ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਜ਼ਨਾਨੀਆਂ ‘ਅਫ਼ਸੋਸ’ ਕਰਨ ਆਉਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਤਾਏ ਲਾਭ ਚੰਦ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੀ, ‘ਪੁੱਤ! ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕਾਹਨੂੰ ਮੱਥਾ ਲਾਉਣਾ ਸੀ!’ ਭੂਆ ਜੀ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਸਵੇਰੇ ਬੀ ਜੀ ਅਤੇ ਛਿੰਦਾ ਵੀ, ਸੁਣ ਕੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆ ਗਏ। ਮੈਂ ਸਭ ਦੇ ਤਰਲੇ ਲਵਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਲੈ ਜਾਣ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਤੁਰੇ। ਅਖੇ, ‘ਤੂੰ ਢਿੱਲੀ ਏ!’ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਕੀ ਕਰ ਲਵੇਗੀ!’ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਤੇ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਛੁੱਟ ਸਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਰੋਦਿਆਂ ਕੁਰਲਾਉਂਦਿਆਂ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਹੌਲ ਪੈਂਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਕਿਵੇਂ ਰਹੂੰ! ਭੂਆ ਆਖੇ, ਇਹਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਊ। ਇਹਨੂੰ ਵਰਿਆਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਲਿਆਓ। ਕੋਈ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਾ ਮਿਲਦਾ ਵੇਖ ਉਹ ਆਪ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ।”

“ਅਗਲੇਰੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਨਾਨੀ ਨੇ ਪਰਾਉਣੋਂ ਪਕਾਏ। ਛਿੰਦਾ ਉਤੇ ਮੱਖਣ ਰੱਖ ਕੇ ਪਰਾਉਣੋਂ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੜੇ ਤਰਲੇ ਲਵੇ-‘ਵੇ ਛਿੰਦਿਆ! ਮੈਨੂੰ ਸਾਈਕਲ ‘ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੱਕ ਈ ਛੱਡ ਆ। ਮੈਥੋਂ ਤੁਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।’ ਰੂਪ ਹੋਈ ਨੂੰ ਅਜੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਦਿਨ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਹਿੰਦਾ, ‘ਤੁਸੀਂ ਤੁਰ ਕੇ ਬਜ਼ਾਰ ਨਿਕਲੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗਰੋਂ-ਮਗਰ ਆਇਆ।’ ਮੈਂ ਤੇ ਭੂਆ ਜੀ ਤੁਰ ਪਈਆਂ। ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਪਰ ਛਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਹਰਬੰਸ ਨਰਸ ਮਿਲੀ। ਆਖਣ ਲੱਗੀ-‘ਹੈ ਹਾਇ! ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਏਂ! ਜੇ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ!’ ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸੁੱਖੀ ਸਾਂਦੀ ਵੇਖ ਲਵਾਂ! ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਟੀ ਲੈ ਗਏ ਨੇ। ਪੱਟੀ ਪਹੁੰਚ ਤਾਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੀਹਨੂੰ ਪੁੱਛੀਏ! ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵੇਖੇ ਸਨ! ਸੋਚਿਆ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਅੱਜ ਕਰਨਗੇ। ‘ਅਸੀਂ’ ਜਾ ਕੇ ਕਚਿਹਰੀਆਂ ਵਿਚ ਖਲੋ ਜਾਈਏ। ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਸ ਜਾਓਗੇ!’ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੇ ਫਿਕਰ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਸੀ। ਭਾ ਜੀ ਅਜਾਇਬ ਨੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

ਅੱਧੀ ਕੁ ਰਾਤ ਨਾਲ ਠੰਢ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਕੰਬਲ ਪੈਰਾਂ ‘ਤੇ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਗੋਡਿਆਂ ਤੱਕ। ਠੰਢ ਵਧਣ ਲੱਗੀ; ਸਰੀਰ ਕੁੰਗੜਨ ਲੱਗਾ। ਕੰਬਲ ਲੱਕ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ। ਦਿਨੇ ਜਾਗ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਲ ‘ਚ ਮੂੰਹ ਸਿਰ ਲਪੇਟੀ ਸੁੱਤਾ ਵੇਖ ਕੇ ਰਘਬੀਰ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਰਾਤ ਰਾਤ ‘ਚ ਹੀ ਮੇਰੀ ‘ਨਜ਼ਾਕਤ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕਤ’ ਉਡ ਪੁੱਛ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹੋਣੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

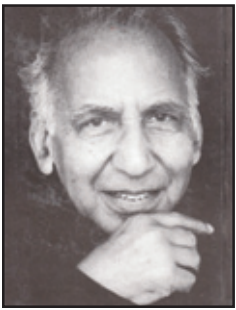
ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਦਸ ਕੁ ਵਜੇ ‘ਸੁੰਦਰ’ ਹੁਰੀ

ਬਾਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਫ਼ਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਲੇਟ ਗਏ। ਹਵਾਲਾਤ ਵਾਲੇ ਕੰਬਲ ਇੰਨੇ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉਤੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਪਾਲਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਰਘਬੀਰ ਨੇ ਕੰਬਲ ਉਤੇ ਲੈਂਦਿਆਂ ਚੇਤਾ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਬਲ ਲੈਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਠੀਕ ਸੀ; ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਮੀ ਵਿਛਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮਿਲਣੇ!... ਅੱਧੀ ਕੁ ਰਾਤ ਨਾਲ ਠੰਢ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਕੰਬਲ ਪੈਰਾਂ ‘ਤੇ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਗੋਡਿਆਂ ਤੱਕ। ਠੰਢ ਵਧਣ ਲੱਗੀ; ਸਰੀਰ ਕੁੰਗੜਨ ਲੱਗਾ। ਕੰਬਲ ਲੱਕ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ। ਦਿਨੇ ਜਾਗ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਲ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਸਿਰ ਲਪੇਟੀ ਸੁੱਤਾ ਵੇਖ ਕੇ ਰਘਬੀਰ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਰਾਤ ਰਾਤ ਵਿਚ ਹੀ ਮੇਰੀ ‘ਨਜ਼ਾਕਤ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕਤ’ ਉਡ ਪੁੱਛ ਗਈ।

ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਡਾਕੂ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਕਈ ਸਾਲ ਡਾਕੇ ਮਾਰ ਕੇ ਸਾਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ: ਦਾੜੀ ਸਫਾ ਚੱਟ, ਮੁੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਦੀ ਜਾਲੀਦਾਰ ਕਾਤਰ, ਸਾਫ਼ ਬਿਸਕੁਟੀ ਦੰਦ, ਚੌੜਾ ਮੱਥਾ, ਚੋਪੜੇ ਹੋਏ ਵਾਲ, ਖੱਦਰ ਦਾ ਕੁਰਤਾ-ਪਜਾਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਗੁਲੂਬੰਦ। ਇਹ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਚਹਿਰੀ ਦਾ ਮੁਨਸ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋਗੇ: ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਮੁਨਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਲ-ਫਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੌਂਕ ਪਉਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰ ਹੈ-ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਮਾਜ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਨੁਕਤਾਚੀਨ।

ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ 1943 ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਮਹਾਂ ਨਾਚ' ਤੇ 'ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ' ਛਪ ਕੇ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਟਾਵੀਆਂ-ਟਾਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਪਰ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ। ਦਿੱਲੀ

ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ

ਆ ਕੇ ਵੀ ਜਿਥੇ ਬਾਕੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਬੱਝੀਆਂ, ਬਾਵਾ ਜੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹੇ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੌਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਹਦਰੇ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਦਾ ਹੈ? ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ?”

“ਕੁਝ ਨਹੀਂ।”

“ਖਰਚ ਕਿਤਨਾ ਹੈ।”

“ਕੁਝ ਨਹੀਂ।”

ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਸੀ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਦਾ ਰੋਕਤ ਤੇ ਖਾਤਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਜਿਤਨੀ ਆਮਦਨੀ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਖਰਚ। ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਖਰਚ ਵਧਾ ਕੇ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਖਰਚ ਘਟਾ ਕੇ ਆਮਦਨ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਜਮਨਾ ਪਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਰਘਟ ਤੇ ਰੇਤੇ ਦੇ ਤਟ ‘ਤੇ ਰੂੜੀਆਂ ਤੇ ਬਸਤੀਆਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੇ ਛਤਿਆਂ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੰਪਾਦਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਕਵੀ। ਜਿਥੇ ਵੀ ਉਹ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਛਤਿਆਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੱਟੜ ਨਾਸਤਕ ਹਨ, ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੇ ਚੇਲਿਆਂ-ਚਾਟਣਿਆਂ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆ ਬਲ ਦਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ਬਾਵਾ ਲੰਗੇਟ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਜਤੀ-ਸਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਫੇਰੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਫੌਰਨ ਹੀ ਬਾਵਾ ਰੁਪੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਕੁੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਸਕਣ, ਪਰ ਉਹ ਹੱਥ ਨਾ ਆਇਆ।

ਬਾਵਾ ਪਰਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਭਗੌੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੀਵੀਂ ਤੋਂ, ਤਾਰੀਫ਼ ਤੋਂ, ਸਿਗਰਟ ਤੋਂ, ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਦੌੜਦਾ ਹੈ। ਇਕ-ਦੋ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਵੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ-ਦੋਸਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਗਮ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਰਾਤੀ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਲਾੜਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਵੇ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹੋਵੋ ਜਿਥੇ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ

ਸ਼ਾਇਰ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਬਾਰੇ ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ ਦਾ ਇਹ ਲੇਖ ਉਦੋਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਫਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਰੁਖਸਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੋਏ। ਕਰਾਰੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦੇ ਇਸ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਰੰਗ ਭਰਨ ਦਾ ਹੀਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਠਕ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਣ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦੀ ਫਕੀਰੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੱਕਰਪੁਣੇ ਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਾਰਗੀ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਖਸ ਬਾਰੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਜੁਗਾੜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹੁਲਿਆ। ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ (1915-1972) ਦੀ ਜਨਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮੌਕੇ ਇਕ ਬਲਵੰਤ ਦਾ ਦੂਜੇ ਬਲਵੰਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਇਹ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਹੋਣਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਵੀ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬਾਵਾ ਮੋਟਰ ਰੋਕ ਕੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰੇ, ਤੇ ਦੌੜ ਜਾਏ।

ਇਕ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਰਚਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲੇ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਨਾ ਗਏ। ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਗਿਆਰਾਂ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੈਲੀ (ਜਾਂ ਚੈੱਕ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਾਹਦਰੇ ਆ ਗਈ। ਇਤਨਾ ਰੁਪਿਆ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਆਇਆ। ਸਾਰੇ ਯਾਰਾਂ-ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਪਿਆ ਕਿ ਇਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਘਰ ਵੀ ਲੈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖਣ-ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਰਚਣ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰਨ। ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾਤਾ, ਸਵਰਨ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਇਸ ਉਤਸਵ ਉਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਪਕਾਈ ਕਿ ਇਸ ਸੂਝ ਅਵਸਰ ਉਤੇ ਲਗਦੇ ਹੋਥ ਬਾਵਾ ਜੀ ਲਈ ਜਨਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਗਿਆਰਾਂ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੈਲੀ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਵਰਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਜ਼ਾਦ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੋਂ ਕੌਲੀਆਂ ਤੇ ਚਾਂਦਨੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਛੱਡੋ ਜੀ, ਏਸ ਗੇੜ ਵਿਚ ਨਾ ਪਉ। ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸ ਦੀ।”

ਦੋਸਤਾਂ ਆਖਿਆ, “ਜੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਾਂ ਲੋੜ ਹੈ ਹੀ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ...”

ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਗੱਲ ਟੁੱਕ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਆਪੋ ਕੋਈ ਗੇੜ ਹੋ ਜਾਊ। ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੇਚਲ ਨੂੰ।”

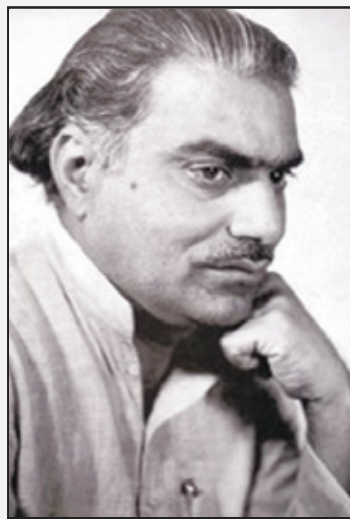
ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦ ਕੀਤੀ, ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਅਤੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਤੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੌੜ ਨਾ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਚੁਕੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਜਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜਸ਼ਨ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਸੇਰਿਆਂ ਤੇ ਪੱਤਲਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਸੀ। ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਜੰਵ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਦਾ-ਸਾਦਾ, ਮੋਟਾ-ਮੋਟਾ ਤੇ ਕੋਰਾ-ਕੋਰਾ ਸੀ। ਦੋਸਤ ਰੰਗੀਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਈ 1100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੈਲੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਥੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਥਾਂ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਟਰੰਕ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਇਥੇ ਕੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਸਲਾਹ ਕਰ ਕੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਖੁਲ੍ਹਵਾਉਣ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਬੈਂਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਮਰਾਜੀ ਤਾਕਤ ਟੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੈਂਕ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਵੀ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਕਰ ਕੇ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਸਰਮਾਇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਰੁਪਿਆ

ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵੀ ਔਖੇ ਸਨ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਕਈ ਦਿਨ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ। ਕਿਹੜਾ ਬੈਂਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੋਵੇ?

ਆਖਿਰ ਬਹੁਤ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਪਲਾਈ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਰੁਪਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਰਲਾ ਨਾਲ ਬਾਵਾ

ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦੀ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰ

ਜੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਸਬੰਧ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਜ਼ਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਸੀ-ਹਕੂਮਤ, ਨਾਚ, ਲੋਕ।

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਵਾ ਜੀ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਮੰਜਨ ਕਰ ਕੇ ਜਦੋਂ ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉਤੇ ਚਾਹ ਪੀਣ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ ਉਤੇ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਸੁਰਖੀ ਸੀ: ‘ਪਲਾਈ ਬੈਂਕ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ’। ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੜੇ ਇਤਮਿਨਾਨ ਨਾਲ ਚਾਹ ਦਾ ਘੁੱਟ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਹਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਡੀਆਂ ਦੇ ਭਾਅ, ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਦਾ ਕਤਲ, ਸਾਹਦਰੇ ਵਿਚ ਬਾਲਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਸਪੂਤਨਿਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਨਿੱਤ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਿਸ ਕੀਤੀ, ਸ਼ੀਸ਼ ਆਸਣ ਲਾਇਆ, ਮੁੱਛਾਂ ਮੁੰਨੀਆਂ, ਅਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕੁੰਡਲ ਬਣਾਏ। ਨਿੱਤ ਵਾਂਗ ਚਾਰ ਵਜੇ ਆਪਣੀ ਕਾਲੀ ਛਤਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਰਾਂ-ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰਤਾ ਕੁ ਭਾਫ਼ ਨਿਕਲੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੁਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਜਦ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਆਖਿਆ, “ਬਈ ਉਹਦਾ ਤਾਂ ਚਿਰੋਕਣਾ ਗੇੜ ਹੋ ਗਿਆ।” ਬਾਵਾ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਅਰਥ ਕਢਣ

ਦਾ ਧਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਵਿਚ ਸੱਤੇ ਰੰਗ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਵੇ ਦੇ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ ‘ਗੇੜ’ ਵਿਚ ਕਈ ਅਰਥ ਲੁਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਕੋਈ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਤਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੱਛਰ ਕਟ ਜਾਵੇ-ਤਿੰਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ ‘ਗੇੜ’ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਵਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਵੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਘਟ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਹ ਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਉਹ ਪਿਕਾਸੋ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਖ ਦੀ ਚਿਤਰਕਲਾ ਜੋ ਗੁਲਾਬੀ ਤੇ ਨੀਲੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਤੱਤ ਦੱਸੇਗਾ; ਇਟਲੀ ਦੇ ਚਿਤਰਕਾਰ ਮਦੁਗੁਲਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹੇਗਾ ਤੇ ਫੇਰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਨਾਵਲਿਸਟ ਐਲਬਰਟ ਕਾਮੂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਤਰ ਸੁਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਵਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋਣ ਉਤੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਉਤੇ ਵੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਘਟ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਹ ਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਕਾਸੋ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਖ ਦੀ ਚਿਤਰਕਲਾ ਜੋ ਗੁਲਾਬੀ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਤੱਤ ਦੱਸੇਗਾ; ਇਟਲੀ ਦੇ ਚਿਤਰਕਾਰ ਮਦੁਗੁਲਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹੇਗਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਕਦਮ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਨਾਵਲਿਸਟ ਐਲਬਰਟ ਕਾਮੂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਤਰ ਸੁਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤੁਰਕਮਾਨ ਗੇਟ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਲੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਰਜਾਈਆਂ ਦੇ ਚੰਦੇ ਠੋਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਫ਼ਸੀਲਾਂ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਚੰਗੀਆਂ ਜਲੇਬੀਆਂ ਤਲਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਦੱਸੇਗਾ।

ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਫੱਕਰਾਂ ਵਾਂਗ ਤੱਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਅਤੇ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਦੋਸਤ ਦੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸੀਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲ। ਕਦੇ ਟੀ ਹਾਊਸ ਵਿਚ, ਕਦੇ ਨਵਯੂਗ ਪ੍ਰੈਸ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿਚ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਜੇ ਘੁਟ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਵਿਚ ਮੁਕੰਮਲ ਸਨ। ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਿੱਕੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ। ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਤੇ ਗੱਲ ਖਤਮ। ਥੋੜ੍ਹੀ-ਥੋੜ੍ਹੀ ਤੇ ਮੁਖਤਸਿਰ ਮੁਲਾਕਾਤ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਰੋਂ-ਦੂਰੋਂ ਤੱਕਿਆ ਤੇ ਦੂਰੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਦਾ ਪਾਤਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿੱਲ ਦੇ ਘੁੰਗੂ ਵਾਂਗ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਵਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਟੀ ਹਾਊਸ ਮਿਲ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਉਸੇ ਬਿਸਕੁਟੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ। ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, “ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਏ ਮੇਰਾ ਘਰ। ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ...ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਲਵਾਂਗੇ। ਮੇਰਾ ਘਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ...ਬੱਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਤੇ ਤੰਗ ਤੇ ਉਥੇ...ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਏ।”

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, “ਜੇ ਦੂਰ ਐ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੂਰ ਨੇ।” ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਾਹਦਰੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਗਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਜਮਨਾ ਦਾ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ, ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਤੇ ਕਈ ਬਸਤੀਆਂ ਲੰਘ ਕੇ ਮੇਰਾ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਆਉਣਾ। ਮੈਂ ਹੀ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇੱਥੇ ਟੀ ਹਾਊਸ ਵਿਚ। ਕੱਲ੍ਹ ਚਾਰ

ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦਾ ਚਿੱਤਰ

ਵਜੇ। ਠੀਕ ਹੈ?”

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, “ਅੱਛਾ।”

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਟੀ ਹਾਊਸ ਪੁੱਜਾ। ਬਾਹਰ ਲੂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਚੱਲ ਕੇ ਹੀ ਆਇਆ ਸਾਂ, ਪਰ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੀ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਇਕ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ, ਹਰ ਇਕ ਮੇਜ਼ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਬਾਵਾ ਜੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਦਿਸੇ।

ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸਾਂ ਕਿ ਬਾਵਾ ਜੀ ਖੁੰਜੇ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਛਤਰੀ ਘੁਟ ਕੇ ਫੜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ, “ਬੈਠੋ। ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਤਬੀਅਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਕੁਝ ਬੁਖਾਰ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਬੱਸ ਇਹੋ ਆਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਰੱਖੀਏ।”

ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਹੁਣ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ?”

“ਘਰੋਂ। ਸੋਚਿਆ ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਸੀ। ਕੁਝ ਗਰਮੀ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਕੁਝ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਕੇ। ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚ ਉਹ ਛਤਰੀ ਨੂੰ ਘੁਟ ਕੇ ਫੜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਕਿ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਤਕਲੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਬਹੁਤ ਕੜਾਕੇ ਦੀ ਧੁੱਪ ਹੈ। ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਤਨੀ ਦੂਰੋਂ ਆਏ, ਬੜੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ, “ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਰਤਾ ਕੁ ਬੁਖਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਰਸੋਂ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਇੱਥੇ ਮਿਲਾਂਗੇ।”

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, “ਪਰਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਆਉਣਾ, ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਦੱਸ ਦਿਓ, ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗਾ।”

ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਨ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

(ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ ‘ਤੇ ਜਾਰੀ)

ਬਾਵਾ ਲੰਗੇਟ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਜਤੀ-ਸਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਫੇਰੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਫੌਰਨ ਹੀ ਬਾਵਾ ਰੁਪੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਕੁੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕੱਢਣ, ਪਰ ਉਹ ਹੱਥ ਨਾ ਆਇਆ।... ਬਾਵਾ ਪਰਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਭਗੌੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੀਵੀਂ ਤੋਂ, ਤਾਰੀਫ਼ ਤੋਂ, ਸਿਗਰਟ ਤੋਂ, ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਦੌੜਦਾ ਹੈ। ਇਕ-ਦੋ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਵੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ-ਦੋਸਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਗਮ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਰਾਤੀ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਲਾੜਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਆਉਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਕਸ਼ਾ ਸਮਝ ਲਿਆ।

ਬੇਬੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨੀਅਤ ਦਿਨ ਦਸ ਵਜੇ ਪੁੱਜ ਜਾਵਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਪੂਰੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰੇ ਪੁੱਜਿਆ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਤਾਂ ਜਮਨਾ ਦੇ ਪੁਲ ਉਤੇ ਹੀ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਖੱਲਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਟਰੱਕ ਤੇ ਲੱਕੜਾਂ ਦਾ ਗੱਡਾ ਅਤੇ ਖਲੋਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਤਿੰਨ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਲੰਘਿਆ, ਜਿਥੇ ਮਧ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਭੀੜੇ ਗੰਦੇ ਘਰ ਸਨ। ਮੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰੇਤ੍ਰਿਆਂ ਤੇ ਖੋਚੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ। ਇਹ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਗਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਸਤੀ ਲੰਘੀ। ਬਸ ਦੇ ਅਖੀਰੀ ਅੰਡੇ ਕੋਲ ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਪੁਛਾਉਂਦਾ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰਿਆ। ਗੰਨਿਆਂ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਦੇ ਢੇਰ, ਲੀਰਾਂ ਦੇ ਲੱਗੜ ਤੇ ਕੂੜੇ ਦੀਆਂ ਰੂੜੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਥੇ ਦੋ ਕੁ ਦਰਜਨ ਸੂਰ ਮੂੰਹ ਮਾਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨਜ਼ਾਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀ ਮਿਆਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ— ਸੁੱਧ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਆਨੀ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰ ਆਏ।

ਮੈਂ ਟੁੱਟੀਆਂ-ਫੁੱਟੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਆਨੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮਿਆਨੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਕਿ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਫੜ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੰਧ ਉਤੇ ਲਟਕਦਾ ਝੋਲਾ, ਖੁੰਜੇ ਪਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ, ਦੂਰ ਕਿੱਲੀ ਨਾਲ ਟੰਗੀ ਛਤਰੀ।

ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕੜੀ ਪਈ ਸੀ, ਸੰਦੂਕੜੀ ਉਤੇ ਹਰੀ ਕੰਨੀ ਵਾਲੀ ਧੋਤੀ, ਧੋਤੀ ਉਤੇ ਖੱਦਰ ਦੀ ਜਿਲਦ ਵਾਲੀ ਮੋਟੀ ਕਾਪੀ, ਕਾਪੀ ਉਤੇ ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਪੱਖੀ ਉਤੇ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸੰਖ।

ਖੱਦਰ ਦੀਆਂ ਵਾਸਕਟਾਂ ਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਝੋਲੇ ਕੰਧ ਉਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਛੱਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੰਧ ਉਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਧਵੀਂ ਫੱਟੀ ਜੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੱਬੇ, ਨਿੱਕੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ, ਸੁਰਮੇਦਾਨੀਆਂ, ਮੰਜਨ, ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਖਰਲ ਵੱਟਾ, ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਚੂਰਨ ਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਮੰਜੀ ਦੇ ਪੈਂਦ ਵਲ ਖੁੰਜੇ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਗਠੜੀਆਂ, ਖੇਸ, ਕੰਬਲ ਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਥੱਬੇ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸੁਰਾਹੀ ਤੇ ਦੋ ਗਲਾਸ। ਮੰਜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ-ਵਸਤਾਂ ਬੜੇ ਕਰੀਨੇ ਨਾਲ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮਿਆਨੀ ਭਰਿਆ-ਭਰ੍ਹਿਆ ਘਰ ਲਗਦੀ ਸੀ। ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਮਿਆਨੀ ਵਿਚ ਉਠਣ-ਬੈਠਣ ਤੇ ਟਹਿਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਂ ਸੀ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਝੱਟ ਹੀ ਚਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਲਿਆਉਣ ਚਲੇ ਗਏ ਤੇ ਮੈਂ ਮਿਆਨੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਚਿਰ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹਵਾ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਅੱਧ-ਪੱਥਰੀ ਭੀੜ ਕੇ ਹਵਾ ਤੇ ਸੁਰਜ ਦੇ ਰੁਖ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਛੋਟੀ ਹੀ ਮੁੜ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਤੇ ਸਾਹਿਤ, ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਬੜੀ ਦੇਰ ਤੀਕ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਸਲਿਆਂ ਉਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਬੋਲੇ, “ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਰਤੀਬ ਨਹੀਂ। ਥਾਂ-ਥਾਂ ’ਤੇ ਕੂੜਾ, ਪਰ ਜੇ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਘਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਗੱਲ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਆਖੀ। ਮਹਾਤਮਾ ਟਾਲਸਟਾਏ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।”

ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀ ਮਿਆਨੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਖੁਦ ਧੋਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵੈ-ਸੁੱਧੀ ਤੇ ਸਵੈ-ਗਤੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਦਾ ਫਲਸਫਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜੀਵਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਕ ਤੌਰ ’ਤੇ ਉਹ ਗਾਂਧੀਵਾਦੀ ਹਨ, ਬੋਧਿਕ ਤੌਰ ਉਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ।

1932-34 ਵਿਚ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਝਟਕਈਆਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੈਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਬਾਵੇ ਨੇ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਖਲਕਤ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਤੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕਿਆ। ਨੇੜੇ ਹੀ ਝਟਕੇ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਨ। ਅਫੀਮ, ਭੰਗ, ਚਰਸ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ, ਪੋਸਤੀਆਂ ਤੇ ਜੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਨੇੜਿਉਂ ਤੱਕਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਕੌਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਭਾਵਾਂ ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਜਲਸੇ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਕਿਰਤੀ ਸਭਾ ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵੇਚਦਾ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਲਈ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਹੀ ਉਹਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਕਿੱਤੇ ਬਦਲੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਨਿਆਰੀ ਦੀ ਹੱਟੀ ਖੋਲ੍ਹੀ। ਫਿਰ ਗੱਤੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੇ ਲਫਾਫ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧੰਦਾ ਸਹੇੜਿਆ। ਫਿਰ ਚੰਦੇ ਤੇ ਕਚਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਚੰਦੇ ਠੋਕਣੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਆਈ ਤੇ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ਼ਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਬਾਵਾ ਜੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਕੀ ਸੀ?”

“ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਉਸ ਵੇਲੇ...ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ...ਉਸ ਵੇਲੇ...ਮੈਂ...ਮੈਨੂੰ ਚੰਦੇ ਠੋਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਕੀ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਚੰਦੇ ਠੋਕਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਰੰਗਾਂ ਤੇ ਲੀਕਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਚਿਤਰਕਾਰੀ ਵਿਚ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਈ। ਨੇੜੇ ਠਠਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਨ। ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਠਾਹ-ਠਾਹ ਚਿੜਦੇ। ਭੱਠੀਆਂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਧੁਆਂਧੇ ਉਹ ਕਾਲੇ ਭੂਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਜਦ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੜਾ...ਇਸ ਰੌਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਂ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਥੇ ਪੁਲ ਉਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਦਾ। ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਮੈਂ ਲਿਖੀ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਆਉਣ ਉਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਗੋੜ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਇਹ ਪਿਆਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ...”

“ਬਾਵਾ ਜੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਕੀ ਸੀ?” ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਮਮਮ...ਮੈਂ...ਮੇਰੀ ਉਮਰ...ਮਮਮਮ...ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ...ਉਹ ਅਮੀਰ ਸਨ...ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ...ਤੇ ਗੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ...ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੋੜ ਦਾ ਹਾਲ ਪਤਾ ਈ ਨਹੀਂ ਸੀ...ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੋਮਾ ਸੀ। ਦੂਰ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੱਟੀ ਉਤੇ ਰੁਮਾਲ ਠੁਕਵਾਉਣ ਆਈ। ਮੈਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਮਾਲ ਠੋਕ ਕੇ ਦੇਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਮਖਮਲ ਦੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉਤੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਠੋਕਣ ਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਈ। ਵਾਰਸ ਸਾਹ ਦੀ ਭਾਗਭਰੀ ਬਣ ਕੇ ਤੇ ਚੰਡੀਦਾਸ ਦੀ ਰਾਮੀ ਧੋਬਣ ਬਣ ਕੇ।”

ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੀ ਸੀ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਅਮਰਗੀਤ’ (1942) ਵਿਚ ‘ਪਰਦੇਸਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੂੰ’ ਇੱਕ ਗੀਤ ਛਪਿਆ, ਅਤੇ ‘ਬੰਦਰਗਾਹ’ (1951) ਵਿਚ ‘ਗਿਆਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ’ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਫ਼ਲਾਤੂਨੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਹੈ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਬਾਵਾ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਾਲੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਤੇ ਮੌਨ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਡੇਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਿਰਨ ਅੰਧਕਾਰ

ਨੂੰ ਜਗਮਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਪਰਲੋ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬੋਤੀ ਹੀ ਲੰਘਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਾਰਸ ਸਾਹ ਨੂੰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਚੰਡੀਦਾਸ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਪਿਆਰ ਦਾ, ਪਰ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖਿਆਲੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਜੁਆਲਾ ਮੁਖੀ’ (1933) ਫਾਸਿਸਟ ਤਾਕਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ’ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ‘ਬੰਦਰਗਾਹ’ (1951) ਤੇ ‘ਸੁਗੰਧ ਸਮੀਰ’ (1959) ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਫ਼ਲਾਤੂਨੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ। ਬਾਵੇ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਉਰਦੂ ਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਸੂਫ਼ੀ ਕਵੀਆਂ ਤੇ ਕਿੱਸਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਡੋਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਜੋ ਉਰਦੂ ਦੇ ਘਟੀਆ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸ਼ਾਇਰ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿੱਖਰ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਵੀਆਂ ਵਿਚ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਮੁਖ-ਚਿਤਰ ਆ ਤੇ ਟਾਈਟਲ ਕਵਰ ਅਬਦੁੱਲ ਰਹਿਮਾਨ ਚੁਗਤਾਈ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ—‘ਮਹਾਂਨਾਥ’, ‘ਅਮਰਗੀਤ’, ‘ਬੰਦਰਗਾਹ’। ਮੈਂ ‘ਬੰਦਰਗਾਹ’

ਬਾਵੇ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਉਰਦੂ ਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਸੂਫ਼ੀ ਕਵੀਆਂ ਤੇ ਕਿੱਸਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਡੋਲਦਾ ਨਹੀਂ।... ਬਾਵਾ ਜੀ ਚੌਂਕੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜਦ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੇ ਧੂਫ਼ ਜਗਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਦੂਕੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਮੇਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸੰਖ ਪੇਪਰ ਵੇਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਪੀ ਵਿਚ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ, ਬੜੇ ਠਰ੍ਹੰਮੇ ਨਾਲ, ਬੜਾ ਘੋਟ-ਘੋਟ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉਤੇ ਛੁੱਟੇ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਹਲਕੀਆਂ ਬਰੀਕ ਲੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਮਈ, ਲਾਲ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਕਸ਼ਾ ਨਵੀਸ ਤੇ ਕਾਤਿਬ ਦਾ ਹੁਨਰ ਹੈ।

ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਬੋੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਕਿਨਾਰੇ ਉਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਝੰਡਾ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, “ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਕਲਪਨਮਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਹਨ। ਦੇਖੋ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਵਿਚ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਕਿਨਾਰੇ ਉਤੇ ਝੰਡਾ ਫੜੀ ਖੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਭਵਿੱਖ ਹੈ।”

ਇਹ ਅੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਰਮਈ ਅੱਖਾਂ ਘੁਮਾਈਆਂ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ?”

ਮੈਨੂੰ ਇਉਂ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਪੱਤਣ ਉਤੇ ਝੰਡਾ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਹੈ—ਨਾ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਲਹਿਰਾਂ ਨਾਲ, ਨਾ ਬੋੜੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਕਾਪੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗੁੱਝੇ ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਉਤੇ ਪੜਚੋਲ ਭਰੇ ਲੇਖ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੋਂ-ਕਿਥੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਖਬਾਰ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਵਿਚੋਂ ਯਾਦਾਸ਼ਤਾਂ ਲੱਭ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਲੇਖ ਲਿਖੇ: ਡਾਕਟਰ ਦੇਵੀਦਾਸ ‘ਹਿੰਦੀ’, ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ‘ਆਜਿਜ਼’, ਗੁਰਾਂ ਦਿਤਾ ਖੰਨਾ, ਵਾਰਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਹਰਸਾ ਸਿੰਘ ‘ਚਾਤਰ’, ਹਾਸਰਸੀਆ ਮਾਸਟਰ ਅਜੀਜ਼-ਉਦ-ਦੀਨ ‘ਸ਼ਰਮ’, ਕਵੀ ਸਾਈਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਿਗਰਦ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖਕ ਰਾਲਫ਼ ਫਾਕਸ ਜੋ ਸਪੇਨ ਦੀ ਜੰਗ (1936) ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ਉਤੇ ਵੀ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਅਰਬੀ ਕਵੀ ਖਲੀਲ ਜਿਬਰਾਨ, ਆਧੁਨਿਕ ਯੂਨਾਨੀ ਕਵੀ ਕਵਾਫ਼ੀ, ਚਾਰਲੀ ਚੈਪਲਿਨ, ਇਬਸਨ ਅਤੇ ਚੈਬੇਵ ਉਤੇ ਛਪੇ ਤੇ ਅਣਛਪੇ ਲੇਖ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਬਦੁੱਲ ਰਹਿਮਾਨ ਚੁਗਤਾਈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਵਵਾਦੀ ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਾ ਬਾਰੇ ਤਫ਼ਸੀਲਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਤੇ ਰੋਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਛੇਤਿਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ, ਕਾਹਵਾ ਘਰਾਂ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਇਉਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਥੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ। ਜਦ ਗਾਮਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਅਤੇ ਅਮਾਮ ਬਖਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਛਿੜੀ, ਤਾਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਅਖੌਤੇ, ਕਸਰਤ ਤੇ ਪਹਿਲਵਾਨੀ ਦੇ ਦਾਓ-ਪੋਚ ਬੜੇ ਵਲ-ਵਲੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ। ਨਟਾਂ ਤੇ ਬਾਜ਼ੀਗਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਖ ਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਦੰਗਲਾਂ ਦੇ ਕਈ ਨਮੂਨੇ ਤੇ ਵੰਨਗੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ। ਤਲੀ ਤੇ ਸੈਚੀ ਪੱਕੀ ਖੇਡਣ ਦੇ ਜਲਵੇ ਬੜੇ ਚਸਕੇ ਨਾਲ ਉਘਾਤੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਲਾਬੀ ਜਿਹੀ ਫਾਈਲ ਖੋਲ੍ਹੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਨ੍ਰਿਤ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੱਬਕ ਨਾਚ ਦੇ ਗੜ-ਤੌਤੇ ਤੇ ਤਬਲੇ ਦੇ ਬੋਲ ਉਚਾਰ ਕੇ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਰਾਧਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਲੈਅ ਤੇ ਦੁਗੁਣ-ਚੌਗੁਣ ਦੀ ਗਤੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਰਤ-ਨਾਟਯਮ ਤੇ ਦੇਵਦਾਸੀਆਂ ਦੇ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੇਵ-ਮਾਲਾਈ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਬਲਕਾਰੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿਚ-ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੂਰਨ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਵਾਂਗੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਚੁਸਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ।

ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ-ਪਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬਰੀਕ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ। ਕਈਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਚਿੰਤਕਾਂ, ਸ਼ਿਲਪਕਾਰਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਾ ਭਵਨਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਤੱਕਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਝਾਤ ਪਾਉਂਦਾ ਲੰਘ ਜਾਵੇ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਚੌਂਕੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜਦ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੇ ਧੂਫ਼ ਜਗਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਦੂਕੜੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਮੇਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੱਖੀ ਝੱਲਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸੰਖ ਪੇਪਰ ਵੇਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਪੀ ਵਿਚ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ, ਬੜੇ ਠਰ੍ਹੰਮੇ ਨਾਲ, ਬੜਾ ਘੋਟ-ਘੋਟ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉਤੇ ਛੁੱਟੇ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਹਲਕੀਆਂ ਬਰੀਕ ਲੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਮਈ, ਲਾਲ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਕਸ਼ਾ ਨਵੀਸ ਤੇ ਕਾਤਿਬ ਦਾ ਹੁਨਰ ਹੈ। ਬਾਵਾ ਜੀ ਸੰਵਾਰ ਕੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹਨ।

ਕਮਰੇ ’ਚ ਪਈ ਹਰ ਨਿੱਕੀ ਮੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ, ਪਰ ਸੰਦੂਕੜੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਤਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਵਾ ਜੀ ਇਹ ਸੰਦੂਕੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ। ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਇਸ਼ਕੀਆ ਖਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖਾਨਦਾਨੀ ਸੁਗਾਤ? ਕੀ ਸੀ ਇਸ ਸੰਦੂਕੜੀ ਵਿਚ?

ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਆਖਿਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਬਾਵਾ ਜੀ, ਇਸ ਸੰਦੂਕੜੀ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ?”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਟੀ ਕਾਪੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ, ਨਿੱਕੇ ਸੰਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਟਿਕਾਇਆ, ਹਰੀ ਕੰਨੀ ਵਾਲੀ ਧੋਤੀ ਝਾੜੀ, ਸੰਦੂਕੜੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤੇ ਆਖਿਆ, “ਲਉ ਦੇਖ ਲਉ।”

ਸੰਦੂਕੜੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਾਵੀ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਸੀ ਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਡੱਬੀਆਂ, ਪਿਨਸਲਾਂ, ਅਗਰਬੱਤੀਆਂ, ਭੋਜ ਪੱਤਰ, ਬਟਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਰੰਗਦਾਰ ਡੱਬੇ, ਕੈਂਚੀਆਂ, ਲਾਲ ਪੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ, ਲਫਾਫ਼ੇ, ਪੁੜੀਆਂ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸੁਪਾਰੀਆਂ ਆਦਿ।

ਮੈਂ ਸੰਦੂਕੜੀ ਅੰਦਰ ਝਾਕ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਇਹ ਸਾਵੀ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਤਾਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ?”

“ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡੱਬਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਜਾਪੇ।”

ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਦਾ ਸਾਵਾ ਢੱਕਣਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਵਿਚੋਂ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਤੇ ਸੁਰਮਚੂ ਨਿਕਲੇ। ਨੌਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਰਮਾ ਸੀ-ਭੀਮ ਸੈਨੀ, ਕੰਵਲ ਨੈਣੀ, ਐਨਕ ਤੋਤ, ਚਿੱਟਾ, ਕਾਲਾ ਤੇ ਭੂਰਾ ਸੁਰਮਾ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ

ਕਾਕੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੱਤੀ ਸੁਰਮਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਰਮਾ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਲਾ ਸੀ। ਨਿਗ੍ਰਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਸੀ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸੁਰਮਚੂ ਠੰਢਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅੱਖ ਗਰਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਠੰਢਾ ਸੁਰਮਚੂ ਚੰਗਾ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ’ਤੇ ਜਿਸਤ ਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਸੁਰਮਚੂ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਰਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਲਾਈ ਨਿੱਤ ਰਾਤ ਪਾ ਕੇ ਸੌ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਅੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਸੁਰਮੇ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਖਰਲ ਵਿਚ ਹੀ ਰਗੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇ ਮਾਸੇ ਮੋਤੀ ਪੀਹ ਕੇ ਇੱਕ ਨੁਸਖੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਜਿਸ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਤੋਂ ਮੋਤੀ ਲਏ, ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਸਵਾ ਵੀ ਲਿਆ। ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੇ ਆਮ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖਰਲ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਪੀਸੇ ਤਾਂ ਛੇ ਮਾਸੇ ਦੀ ਥਾਂ ਦਸ ਮਾਸੇ ਹੋ ਗਏ। ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਪੱਥਰ ਘਸ ਕੇ ਵਿਚ ਰਲ ਗਿਆ। ਮੋਤੀ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਧੀਆ ਖਰਲ ਏ-ਘਸਵੱਟੀ ਦਾ ਖਰਲ ਜੋ ਮੈਂ ਰਿਸ਼ੀਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ।

ਬਾਵੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਰਮਿਆਂ, ਮੰਜਨਾਂ, ਦਵਾਈਆਂ, ਅਗਰਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵੈਦਕ ਦੀ ਭੇਤਾਂ ਭਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਹੋ ਗਈ। ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਸੰਦੂਕੜੀ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੀ ਸੁਪਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਚੁਸਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਕੈਂਚੀਆਂ, ਨਹੋਰਨੇ, ਸੂਈਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਕੰਧੂਈ ਸੂਈ, ਨਟ ਦੀ ਸੂਈ, ਸਟੀਫ਼ਲ ਦੀ ਸੂਈ, ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਬ ਸਨ-ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ, ਮੋਟਾ ਪਤਲਾ, ਤਿੱਖਾ। ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਪਿਨਸਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਓੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਦੂਕੜੀ ਕੀ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਤਰਲੇਕੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਬਾਵਾ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰਮਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੀਮਤੀ ਸੁਪਾਰੀ ਚੰਬਦਾ ਹੈ, ਕੀਮਤੀ ਧੂਫ਼ ਬਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪਿਨਸਲ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ’ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਗਹਿਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਲਿਖਣ ਲਈ ਚਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ-ਸੁਰਮਾ ਨਜ਼ਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸੁਪਾਰੀ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਚਬਾਉਣ ਲਈ, ਧੂਫ਼ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਉਸਾਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਿਨਸਲ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਮਾੜੇ-ਚੰਗੇ ਤੇ ਉਥੇ-ਨੀਵੇਂ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਅਬਦੁੱਲ ਰਹਿਮਾਨ ਚੁਗਤਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਚਿਤਰਕਾਰ ਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਆਰਟਿਸਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਸਨ। ਨਾਲ ਅਬਦੁੱਲ ਕਰੀਮ ਬੋਰਡ ਪੇਂਟਰ, ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀਪਕ ਤੇ ਫਜ਼ਲ ਰੰਗਸਾਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਰੀ ਸੀ। ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਘੋਲ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ‘ਗਰੀਬ’ ਨਾਲ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਉਸੇ ਨਿਰਲੇਪ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਚਾਹ ਪੀਣਗੇ।

ਬਾਵਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਵੀਆਂ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ, ਧਨੀ ਰਾਮ ‘ਚਾਤ੍ਰਿਕ’ ਦਾ ਬੋਲੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਥੀ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਪੌਚ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਘੁਲ-ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਭਿਜਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਵਾ ਬਲਵੰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੁੱਟੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਲਾਂਭੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟੇਜੀ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਵਾ ਜੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਵਾ ਜੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਬਾਵਾ ਜੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਸ਼ਕ ਹੋਇਆ?”

“ਹੈ?” ਬਾਵਾ ਜੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚੋਂ ਚੌਂਕੇ।

ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਖੂਹ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਸਨ-ਤਰਲੋਕ, ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਮਾਘੀ ਅਤੇ ਇਕ ਧੀ ਬਸੰਤ। ਮਾਘੀਆਂ ਦਾ ਉਹ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਪੰਦਰਾਂ ਕਿੱਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਸੁਏ ਦੇ ਮੋਘੇ ਮੂਹਰੇ। ਖੂਹ ਤੇ ਨਹਿਰੀ ਪਾਣੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜੇ ਉਗਲਾਂ ਘਿਓ ਵਿਚ ਸਨ। ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਜੋੜੀ ਤੇ ਦੂਜਾ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦਾ ਬੋਤਾ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਾਈ ਦਾ ਲਾਲ ਵਿਰਲਾ-ਟਾਂਵਾਂ ਹੀ ਹਓਮੈਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਮਾਣ ਰਹਿ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕੀਤਾ।

ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੁੱਤਰ ਮਾਘੀ, ਪੈਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਂਜ, ਉਹ ਕੰਮ ਬਥੇਰਾ ਕਰਦਾ। ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਸਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੀ ਟੱਪੇ, ਪਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ ਡਟ ਕੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਕਿੱਲੇ ਬੈਠ ਲੈ ਲਏ। ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਤਰਲੋਕ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਤਾਂ ਵਿਆਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਮਾਘੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਬਣੀ। ਕੁਝ ਕੁ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਨੇ ਗੇੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਸੀ।

ਦੋਵੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲਾਲਚ ਦੀ ਭਿਣਕ ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੈ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ। ਉਹਦੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਖਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਕੁੜੀ ਲੱਤੋਂ ਲੰਗੜੀ ਸੀ। ਸੋਹਣੀ-ਸੁਨੱਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਦਿਮਾਗ ਐਨਾ ਚੁਸਤ-ਚਲਾਕੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਘੀ ਡੋਲੀ ਲੈ ਆਇਆ। ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਮੱਥੇ ਤਿਉੜੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੇ ਲੱਡੂ ਲੰਘਾਏ।

ਤਰਲੋਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਇਕ ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਸੰਤੋਖ ਦੇ ਇਕ ਪੁੱਤ ਤੇ ਧੀ ਹੋਈ। ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦਾ ਪੈਰ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਨਾਗ ਲੇਟਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਲਾਲਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਫਿਰ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਤਰਲੋਕ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨੇ ਗਰਮ ਕਾੜ੍ਹਾ ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਪਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ-ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਪੇਟੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰੀ ਰੋ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਕਈ

ਨਾਲ ਸਬਰ ਦੇ ਹੋਣ ਬਰਕਤਾਂ

ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ। ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਨਾ ਟੱਪੇ। ਭਰਾ-ਭਰਜਾਈਆਂ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਖਾਲੀ ਪੇਟ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਲੈਂਦੀ; ਆਖਦੀ-ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਨਾ ਸਹੀ, ਰੱਬਾ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਕੁੜੀ ਦੀ ਦਾਤ ਹੀ ਪਾ ਦੇ!

ਖੂਹ ਦੀ ਥਾਂ ਮੋਟਰਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਟਰੈਕਟਰ ਆ ਗਏ। ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਰੰਗ ਲਏ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਰ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ-ਭੁੱਲ੍ਹੇ ਘਰ ਬਣਾ ਲਏ, ਪਰ ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਬੈਠਕ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਡਾਂਗਾਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈ ਗਏ।

ਕਣਕ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਪੈਕੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਭਰਜਾਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਰ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਲੈ ਗਈ। ਨਰਸ ਨੇ ਚੈਕਅਪ ਕਰ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਾਲੇ ਪੁੱਤ-ਧੀ ਭਾਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਗਰਭ-ਰੋਕੂ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਘੀ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿਸਕ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਨਰਸ ਦੇ ਦੱਸੇ ਨੁਸਖਿਆਂ 'ਤੇ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜੇਠਾਣੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਘੋਲ ਕੇ ਗਰਭ-ਰੋਕੂ ਗੋਲੀਆਂ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦੁੱਧ ਪੀਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਚਾਹ ਵੀ ਆਪ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਉਹਦੇ ਦਿਨ ਟੱਪ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਪੀਤਾ। ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਸੱਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਧੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਮਾਘੀ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਕੱਢੀ ਦਾਰੂ ਯਾਰਾਂ-ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ। ਸਭ ਨੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਏ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਘੀ ਦਾ ਜਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਗਲ ਅੰਗੂਠਾ ਦਿੰਦਾ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗਿਆ।

ਤਰਲੋਕ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਗਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਰਲੋਕ ਨੇ ਤਿੰਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਆਹੀਆਂ। ਮੁੰਡਾ ਕਾਲਜ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੰਤੋਖ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਹਟੇ ਸਨ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਘਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਤਰਲੋਕ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਨਿੱਤ ਉਲਾਭੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ, ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਥਾਣੇ ਜਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਤਰਲੋਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

ਅਮਰੀਕਾ ਆ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਨਾ ਸੁਧਰਿਆ। ਕੰਮ ਉਤੇ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਪਿੰਡੋਂ ਰੁਪਏ ਮੰਗਵਾਉਂਦਾ। ਆਵਾਰਾਗਰਦੀ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬਣ ਕੁੜੀ ਮਿਲ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਪੱਕਾ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਤਰਲੋਕ ਨੇ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਕਿ ਭੁੱਲ੍ਹੇ ਬੇਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜਿਆ। ਸੰਤੋਖ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰੀ ਤੌੜੀ ਪਏ ਸਾਗ ਵਾਂਗ ਰਿੱਝੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ। ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਤਿੰਨਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਮਾਘੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਇਸ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਰ ਸਕਦੇ ਸਨ! ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲਣ ਲੱਗੇ।

ਮਾਘੀ ਦੀ ਧੀ ਵੀ ਮੁਟਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਲਈ ਵਰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਬਣਾਈ ਕਿ ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਂ ਕਰਵਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਕਢਵਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਤਰਲੋਕ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਾਲਚੀ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਿਓ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਥੇ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਨਾ ਕਰ, ਪਰ ਤਰਲੋਕ ਰੱਬ ਭੁੱਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ

ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਮਾਘੀ ਤੋਂ ਦਸ ਕਿੱਲਿਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲਏ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ-ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਵਾਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈ ਜਾਊ। ਮਾਘੀ ਵਿਚਾਰਾ ਲੁੱਬੜ ਚਾਲਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਨ ਵਿਚ ਛੁਰੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਸਮਝ ਆਈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪੁਲਾਂ ਬੋਲਿਓਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮਾਘੀ ਨੇ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਸ ਕਿੱਲੇ ਗੋਭੀ ਦੇ ਪਕੌੜੇ ਜੰਜ ਨੂੰ ਖੁਆ ਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ।

ਤਰਲੋਕ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੇ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਭਰ ਦਿੱਤੇ। ਤਰਲੋਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਪੁੱਤ ਨੇ ਤਰਲੋਕ (ਬਾਪੂ) ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਕੁੱਤੇ ਖਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਰਮ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰ ਗਿਆ; ਸਗੋਂ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਡਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਨਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਵਾ ਦੇਣੀ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਚਾਚੇ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਚੱਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਘੀ ਦਾ ਜਵਾਈ ਸਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਜਾਊ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤੇਰੇ ਜਵਾਈ, ਤੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਿਜਾਣਗੇ। ਨਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ, ਤੂੰ ਚਾਚੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੈਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਨੂੰ।” ਪੁੱਤ ਨੇ ਤਰਲੋਕ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਹਿ ਲਾਈ

“ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣੀ ਜ਼ਮੀਨ।” ਤਰਲੋਕ ਗਰਮੀ ਖਾ ਗਿਆ।

“ਬਾਪੂ! ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਿਆ ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ? ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਿਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੂੰ ਲਾਲਚ ਨਾ ਤਿਆਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਓ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ ਨਹੀਂ।”

ਬੋਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਥਿਆ ਬਕਲਮ-ਖੁਦ ਬਾਸੀ

‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਕਾਲਮ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ ਦਾ ‘ਸ਼ਬਦ ਝਰੋਖਾ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾ ਸ਼ਕ ਬਾਕੀ ਪੇਪਰ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਦਿਲਚਸਪ ਮਸਲਾ ਇਹ ਉਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੇ, ਲੰਗੜੇ ਉਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬੋਲੇ ਉਤੇ ਤਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕ ਹਸਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ?

ਹੁੰਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਪੁਛਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਗੱਲ ਦਾ ਉਤਰ ਗਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਝ ਆਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਮੁਰਖ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਦੋ ਬੋਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਾਕ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਹਿਲਾ ਬੋਲਾ-ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਹੈ? ਦੂਜਾ ਬੋਲਾ-ਨਾ ਜੀ ਨਾ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਹੈ।

ਪਿੱਕੀ ਕੈਟ ਅਤੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ

‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅੰਕ (12 ਦਸੰਬਰ 2015, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 50) ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਕੈਟ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੱਕੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋ ਲੇਖ ਛਪੇ ਹਨ। ਇਕ ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਮੈਂ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਤਕੀ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸਤਹੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੀ ਥਾਂ ਮਸਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਕ ਅਖਬਾਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਕੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਬਾਰੇ

ਪਹਿਲਾ-ਅੱਛਾ ਅੱਛਾ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਲੇ ਮੁਖੀ ਡਾ. ਏ.ਐਨ. ਸਿਨਹਾ ਨੂੰ ਉਚਾ ਸੁਣਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਵਾਨ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਨਹਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਉਤਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ

ਕਲਾ ਪਰਿਕਰਮਾ ਤੇ ਫਿਲਮੀ ਸਫਿਆਂ ਦਾ ਰੰਗ

‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਹਰ ਅੰਕ 'ਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ‘ਕਲਾ ਪਰਿਕਰਮਾ’ ਵਾਲਾ ਸਫਾ ਹਰ ਵਾਰ ਅਨੋਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮੀ ਸਫਾ ਹੈ। ਹਰ ਅਖਬਾਰ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਗੱਪ-ਮਾਰਕਾ ਫਿਲਮੀ ਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਵਿਚ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮੀ ਹਸਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਚਰਚਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ

ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਡਾਕ

ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਉਪਰ 2-3 ਵਾਰ ਉਂਗਲ ਮਾਰ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਉਹ ਚੁਪ ਚਾਪ ਤੁਰਦਾ ਬਣਿਆ।

—ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 50 ਵਿਚ ਫਿਲਮੀ ਸਫੇ ਉਤੇ ਸਾਅਦਤ ਹਸਨ ਮੰਟੋ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਨੰਦ ਆ ਗਿਆ। ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ ਦੇ ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਕਾਫਲੇ ਵਿਚ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

—ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ
ਨਿਊ ਯਾਰਕ।

ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੇਖ

ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੇਖ ‘ਚੰਪਕ ਛਤਰੀ ਚੰਪਕ ਵਿਹੜਾ’ (12 ਦਸੰਬਰ 2015) ਨੇ ਪੰਨ-ਪੰਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਚੰਪਾ ਦਾ ਇਹ ਰੁੱਖ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣ ਗਈ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਕ ਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਆਮ ਬੰਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਬੰਦੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਉਭਰਦੀਆਂ। ਮਹੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਪੁਲ ਤੇ ਪਾਣੀ’ ਨੇ ਸੰਤਾਲੀ ਵਾਲਾ ਦਰਦ ਫਿਰ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਪੂ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਬਹੁਤ ਗਮਗੀਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

—ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਠੀ, ਸੈਨ ਹੋਜ਼ੇ

ਕਾਵਿ-ਕਿਆਰੀ

ਸਿੱਖ ਸੋਚ

ਭਲਾ ਸਰਬੱਤ ਵਾਲਾ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਸੋਚ ਜਿਹੜੀ, ਸੋਚੇ ਅੱਜ ਆਪ ਕਿੱਜ ਬਚਣਾ ਖੁਆਰੀ ਤੋਂ।

ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਘੜੀ ਮਰਿਆਦਾ ਕੋਲੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋ ਕੇ, ਲੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਵਾਲੀ ਲੀਕ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ਤੋਂ।

ਪੰਥ-ਪੰਥ ਆਖ ਕੇ ਵੀ ਪੰਥ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਰਹਿੰਦੀ, ਰਹਿੰਦੀ ਬੇ-ਧਿਆਨੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਮਕਾਰੀ ਤੋਂ।

ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਰੈਲੀਆਂ ‘ਚ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਛਤਾਉਂਦੀ ਪਿੱਛੋਂ ਉਥੇ ਹੋਈ ਖੁਆਰੀ ਤੋਂ।

ਵਾਰ-ਵਾਰ ਥੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਹਰ ਵਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ, ਝੱਟ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਬੋਤਾ ਪੁਚਕਾਰੀ ਤੋਂ।

ਸਿੱਖ ਸੋਚ ਕਦੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਨਾ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿੰਦੀ, ਲੀਡਰ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗੱਦਾਰੀ ਤੋਂ।

ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਾਗੀ ਪਰ ਅੰਗਤਾਈ ਲੈ ਰਹੀ ਏ, ਮਜ਼ਹਬੀ ਜਨੂੰਨ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਤੋਂ।

ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਜਦੋਂ ਆਗੂ ਬਣੇ, ‘ਬੇਗਮਪੁਰੇ’ ਦੀ ਕਿਹੜਾ ਰੋਕ-ਲੂ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ?

—ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਸਾਲ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।

ਪਰਵਾਸੀ ਬਿਰਹਾ !

ਦਿਨ ਮਹੀਨੇ ਸਾਲ ਹੁਣ ਗੁਜ਼ਰੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੇਤੇ ਨੂੰ ਮੁੱਠ ‘ਚ ਘੁਟਾਇਆ ਕਿਰ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਵਕਤ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਸੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਿਤਵਿਆ ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਮੋੜ ‘ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਗਿਰਾਂ।

ਜਿਸ ਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਤਾਣ ਉਹ ਉਨਾ ਹੀ ਦੌੜਿਆ ਪਿਛੇ ਵੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੇ, ਹਉਕਾ ਕਿਉਂ ਭਰਾਂ?

ਭੁੱਬਲ ‘ਚ ਦੱਬ ਗਿਆ ਹੈ ਸਭ ਬੁਝਿਆ ਨਹੀਂ ਅਜੇ ਹਵਾ ਨਾ ਕਿਧਰੇ ਫੋਲ ਦਏ ਗੱਲ ਏਸ ਤੋਂ ਡਰਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੈ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸਾਗਰ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਦੱਸ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਾਂ।

ਮੰਜ਼ਿਲ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵੀ ਜਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਰਾਮ ਸਹਿਜੇ ਤੁਰਾਂਗਾ ‘ਬੀਸਲੇ’ ਕਿਉਂ ਟੁੱਟ ਟੁੱਟ ਮਰਾਂ!

—ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੀਸਲਾ, ਫੋਨ: 562-726-7674

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰੰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ॥

ਧਰਣੁ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮ ਅਪਾਰਾ॥...

ਇਸ ਤੁਕ ਦਾ ਮੁਖ ਭਾਵ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਯੁੱਗ ਤੱਕ ਧੁੰਦਲਕੇ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਰਿਹਾ। ਉਦੋਂ ਧਰਤੀ-ਆਕਾਸ਼ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੱਸ ਰੱਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਟਿਲ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ/ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਸਾਡਾ ਮੁਖ ਸਰੋਕਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਟੀਕੇ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ ਫਰੋਲ ਕੇ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਦ ਤੇ ਨਰਬਦ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ 'ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ' ਸ਼ਬਦ ਜੁੱਟ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਕ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਏ ਲਗਦੇ ਹਨ। 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਤੋਂ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ 'ਅਰਬਦ' ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, "ਦੇਖੋ ਅਰਬੁਦ।" ਅਰਬੁਦ 'ਤੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਹ ਅਰਥ ਹਾਸਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, "(1) ਦਸ ਕਰੋੜ। (2) ਰਾਜਪੂਤਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਅਰਾਵਲੀ ਅਰਵਲੀ। (3) ਆਬੂ ਪਹਾੜ। (4) ਬੱਦਲ। (5) ਵੈਦਯਕ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰੋਗ, ਸ਼ਰੀਰ 'ਤੇ ਗਿਲਟੀਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ, ਰਸੋਲੀ ਆਦਿ। (6) ਇੱਕ ਨੇੜ ਰੋਗ।" ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਨੂੰ 'ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ' ਵਿਚਲੇ ਅਰਬਦ 'ਤੇ ਢੁਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਜੇ ਢੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ 'ਅਰਬਦ' ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਵਿਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਆਰਬਧ ਦਾ ਰੁਪਾਂਤਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ' ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਆਰਬਧ ਸ਼ਬਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਅਰੰਭ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ 'ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ' ਦਾ ਅਰਥਪਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, "ਆਰੰਭ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਰ ਆਰਬਧ ਧੁੰਧੁਕਾਰ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਨਰਬਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਨਰਬਦ 'ਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, "ਨਰ-ਅਵਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਜੋ ਨਾ ਬਯਾਨ (ਬਿਆਨ) ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਕਥਨ-ਸ਼ਕਤਿ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।" ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ ਇਥੇ 'ਨਰ-ਅਵਦ' ਆਪ੍ਰਿਯਤਿਆ ਬਨਾਉਣੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਇਨਸਾਨ (ਨਰ) ਦੇ ਕਥਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।' ਇਸੇ ਬਿਨਾਂ 'ਤੇ 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਬਫੂਰੀ ਲਗਦੀ

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ

ਹੈ।

ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਅਰਥ 'ਅਣਗਿਣਤ ਯੁੱਗ' ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸਜੀਜੀਐਸ ਕੋਸ਼ ਨੇ ਅਰਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ 10 ਕਰੋੜ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੇ ਨਰਬਦ ਨੂੰ ਨ+ਅਰਬਦ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਦੱਸ ਕੇ ਅਰਥ ਕੀਤਾ

ਹੈ, 'ਅਰਬਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਭਾਵ ਬੇਅੰਤ।' ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ 'ਅਰਬਦ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੇ 'ਨ' ਅਗੇਤਰ ਨੂੰ ਨਾਂਹ-ਸੂਚਕ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਾਲੇ ਟੀਕੇ ਨੇ ਇਸ ਤੁਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ, '(ਅਰਬਦ) ਗਿਣਤੀ ਤੇ (ਨਰਬਦ) ਅਗਿਣਤ ਕਾਲ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਧੁੰਧੁਕਾਰ ਰਹਿਆ' ਅਰਬਦ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਰਬਦ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੀਕਾ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, "ਅਰਬਦ=ਦਸ ਕਰੋੜ (ਸਾਲ)। ਨਰਬਦ=ਨ ਅਰਬਦ, ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਲਫਜ਼ 'ਅਰਬਦ' ਭੀ ਨਾਂਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ=ਘੁੰਪ ਹਨੇਰਾ [ਨੋਟ: ਘੁੰਪ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਥੇ ਕੀਹ ਕੁਝ ਪਿਆ ਹੈ] ਉਹ ਹਾਲਤ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਭੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। (ਜਗਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਅੰਤ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ) ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ (ਲਫਜ਼ ਭੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਐਸੀ) ਘੁੰਪ ਹਨੇਰੇ ਦੀ

ਹਾਲਤ ਸੀ (ਭਾਵ, ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੁਝ ਭੀ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ)।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਾਲੇ ਟੀਕੇ ਵਾਂਗੂੰ ਨਰਬਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਅਰਬਦ' ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ

ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜਦ ਕਿ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੇ 10 ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਵਾਰੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੁਣਾਂ ਕਰਕੇ ਹਾਸਿਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਘੜ ਲਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ 10 ਦੀ 53 ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੀ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਘਟ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਸੰਖਿਆ ਲਈ ਇਕ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਕ ਸਰੋਤ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਕੁਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ: ਦਸ਼ (10), ਸ਼ਤ (ਸੌ, 100), ਸਹਸਤਰ (ਹਜ਼ਾਰ, 1000), ਅਯੁਤ (ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ) ਨਿਯੁਤ (ਇਕ ਲੱਖ), ਅਰਬਦ (ਕਰੋੜ), ਨਿਅਰਬੁਦ (ਦਸ ਕਰੋੜ), ਵਿੰਦ (ਇਕ ਅਰਬ), ਪਰ (ਦਸ ਅਰਬ), ਖਰਵ (ਖਰਬ), ਨਿਖਰਬ (ਦਸ ਖਰਬ), ਸੰਖ (ਦਸ ਨਿਖਰਬ), ਪਦਮ (ਦਸ ਸੰਖ), ਸਮੁੰਦਰ (ਦਸ ਪਦਮ), ਮਧਯਮ (ਦਸ ਸਮੁੰਦਰ), ਪਰਾਰਧ (ਦਸ ਮਧਯਮ)। ਕੁਝ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਗਿਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵੀ ਭੁਲ ਜਓਗੇ। ਯੂਰਪੀ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਨ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਕਲਪਨਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪਛਮੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਥੂਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਹੀ ਰੁਚਿਤ ਰਹੀ। ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਿਕਸਿਤ ਜਿਯੋਤਿਸ਼ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਤੇ ਕਲਪਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੋਈ ਦਸ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਯਜੁਰਵੇਦ ਦੇ ਇਕ ਮੰਤਰ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣੀ ਚਾਹਾਂਗਾ, "ਹੇ ਅਗਨੀਦੇਵ (ਹਵਨ) ਦੀਆਂ ਇਹ ਇਸ਼ਟਕਾਵਾਂ (ਸੂਖਮ ਸਮੱਗਰੀ) ਗਊਆਂ ਬਰਾਬਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਇਹ ਇਸ਼ਟਕਾਵਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਦਸ ਬਣ ਜਾਣ, ਦਸ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਸੌ, ਸੌ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਸਹਸਤਰ, ਸਹਸਤਰ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਅਯੁਤ, ਅਯੁਤ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਯੁਤ, ਨਿਯੁਤ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਯੁਤ, ਪ੍ਰਯੁਤ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਕੋਟੀ, ਕੋਟੀ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਅਰਬੁਦ, ਅਰਬੁਦ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਅਰਬੁਦ..." ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਦਸ ਦਸ

ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਵਧਦੀਆਂ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਖਰਵ, ਪਦਮ, ਮਹਾਂਪਦਮ, ਸੰਖ, ਸਮੁੰਦਰ, ਮਧਯ, ਅੰਤ, ਪ੍ਰਾਰਧ, ਤੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਢੁਕਾਈਏ। ਸਾਡੀ ਜਾਚੇ 'ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ' ਵੀ 'ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੱਖਾਂ', 'ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ', 'ਅਰਬਾਂ ਖਰਬਾਂ' ਆਦਿ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਜੁੱਟ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਜੁੱਟ ਵਿਚਲੇ ਦੋਨੋਂ ਘਟਕ, ਅਰਬਦ ਤੇ ਨਰਬਦ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸੂਚਕ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਂ, ਏਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਰਬਦ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਵਧਣ, ਫੁਲਣ, ਫੈਲਣ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵ ਹਨ।

ਨਰਬਦ ਵਿਚਲਾ 'ਨ' ਅਗੇਤਰ ਨਾਂਹ-ਸੂਚਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਗੇਤਰ 'ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਬਦ' ਅਰਥਾਤ ਅਰਬ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਘੜੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਥੂਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਅਮੂਰਤ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਵੀ ਐਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ ਅਰਬਦ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੋਰ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਵਧਣ, ਫੁਲਣ, ਫੈਲਣ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵ ਸੰਖਿਆ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਲੋ 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਵਲੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੱਸੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਢੁਕਾਈਏ: ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਇਕ ਵੱਡੀ ਫੁੱਲੀ ਹੋਈ ਸੰਖਿਆ ਹੈ; (ਆਰਾਵਲੀ) ਪਹਾੜ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਤੇ ਉਭਰਿਆ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ; ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਖੂਬ ਪਸਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਰਸੋਲੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਖੇਦ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ 'ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ' ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨਗਰ ਇਲਾਕੇ ਦੀ 15 ਸਾਲਾ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਰਿੰਦੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਰੋਲਾ ਪਿਆ, ਨਾ ਖਬਰਾਂ ਬਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਉਸ ਮਾਸੂਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਜਿੱਥੇ ਜਿਗਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਅਜੇ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਮੌਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਹ 15 ਸਾਲਾ ਬਾਲਕੀ 22 ਨਵੰਬਰ 2015 ਦੀ ਸਵੇਰ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਗਈ ਤੇ ਘਰ ਨਾ ਪਰਤੀ। ਉਸ

ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਦੇ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਗਲੀ-ਮੁਹੱਲੇ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਤਾ-ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਹਾਰ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਨਗਰ ਦੇ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਟੱਸ ਤੋਂ ਮਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਧਰ, ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਗਰੇਟਰ ਨੋਇਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੁਗਲਪੁਰ ਨੇੜੇ ਬਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਉਤੇ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਥੇ 13 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਗੈਰਰੇਖ ਕੀਤਾ।

ਪੰਜ ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਇਹ ਕੁੜੀ ਉਥੋਂ ਦੌੜਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਬਿਗਾਨਾ ਇਲਾਕਾ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ਉਹ ਅਜੇ ਬਹੁਤੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਖਾਮੋਸ਼ ਕਿਉਂ ਏ ਦਿੱਲੀ?

ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਦੌੜਨ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜਾ ਦਬੋਚਿਆ ਤੇ ਮੂੰਹ-ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਸਲੇਮਪੁਰ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਤੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਥੇ ਉਹ ਕੁੜੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦੁਹਾਈਆਂ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਸਰਦੀ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਸੁੰਨਸਾਨ ਇਲਾਕਾ, ਉਪਰੋਂ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਵੱਜੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ... ਪਰ ਕੁੜੀ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੀ ਤੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਰਹੀ। ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਲੰਘਦੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕੂਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੌੜਦਾ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।

ਇੰਨੀ ਪੀੜਾ ਤੇ ਤਕਲੀਫ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਸ਼ੇਰ ਦਿਲ ਲੜਕੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਖ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾ ਸਕੇ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹੀ ਜਦ ਚੱਲਦੀ ਬੱਸ ਵਿਚ 'ਦਾਮਨੀ' ਨਾਲ ਗੈਰਰੇਖ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਭੂਚਾਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਦਿੱਲੀ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਨਿਕਲ ਆਈ ਸੀ, ਪੂਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਖਿਲਾਫ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਹੋਏ, ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਤੇ

ਅਜਿਹੇ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਆਹ ਜੋ 22 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ 5 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਕਾਲਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੂਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਸਭ ਮੌਨ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਲੋਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ! ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਵਾਰਦਾਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ... ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਿਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਤੇ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਰੇਪ... ਕਿਤੇ ਦਸ ਸਾਲ ਤੇ ਕਿਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ... ਅੱਜ ਮੁਲਕ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ! ਤਿੰਨ ਦਰਿੰਦੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਗਏ; ਨਾ ਧਰਤੀ ਕੰਬੀ, ਨਾ ਆਸਮਾਨ ਰੋਇਆ, ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਉਠੀ! ਹੁਣ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਕੀ ਹੁਣ ਜੋ ਅਗਾਂਹ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ...

ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਕਿਉਂ, ਸਾਡਾ ਪੰਜਾਬ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬਦ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੈ। ਅਜੇ ਪਿਛਲੇ

ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਹੀ ਖਬਰ ਹੈ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਸ਼ਰੂਤੀ ਅਗਵਾ ਕਾਂਡ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਗਲਤ ਨਾਂ ਉਤੇ ਪੇਪਰ ਬਣਵਾ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸ਼ਰੂਤੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰਦਾ ਵੇਖ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਾਣੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਸਿਆਪਾ ਕੀਤਾ। ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਂਡ ਦਾ ਸਜ਼ਾਯਾਫ਼ਤਾ ਬੰਦਾ ਪੈਰੋਲ ਉਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਹੈ?

ਅੱਜ ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਕਿ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਕੀ ਕਰਨ, ਕਿਥੇ ਜਾਣ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ

ਖੂਨ ਪੀਣੀਆਂ ਇੱਲਾਂ !

ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੱਬ 'ਚ ਬੈਠੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ, ਯਾਰ ਤੂੰ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਇੱਲਾਂ ਵੀ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਇੱਥੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਲੈ ਗਏ।

ਕੁਝ ਦੇਰ ਸੋਚਣ ਪਿਛੋਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦਾ, ਮੈਂ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਗਾਹ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਮਾਸ ਖਾਣੀਆਂ ਇੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਹਾਂ, ਖੂਨ ਪੀਣੀਆਂ ਇੱਥੋਂ ਗਈਆਂ ਇੱਲਾਂ ਜਰੂਰ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ।

ਖੂਨ ਪੀਣੀਆਂ ਇੱਲਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕਈ ਪੰਜਾਬੀ ਬੰਦੇ ਆਪਣੇ ਕੱਚੇ ਜਾਂ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ ਵਾਲੇ ਬੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਗੁਠਾ ਦਿਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਕਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੋਚੀ ਪੈ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ-ਪੋਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਸਨ।

-ਸਤਵਿੰਦਰ ਥਾਂਦੀ ਦੌਲਤਪੁਰੀ

ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ ਹੋ ਗਏ। 1972 'ਚ ਕੈਨੇਡਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੱਸ, ਦੋ-ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਬੀ.ਐਸ. ਸੀ. ਮੈਡੀਕਲ ਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਲੱਗਾ, ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਟਰੇਨਿੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਈਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜੀ ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਚਲਾਉਣ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਹੀ ਸੀ।

ਉਦੋਂ ਵਿਤਕਰਾ (ਡਿਸਕ੍ਰਿਮੀਨੇਸ਼ਨ) ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਕੰਪਨੀ 'ਚ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਚਲਾ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨੌਕਰੀਓਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਬੰਦੇ ਯੈਲੋ 'ਚੋਂ ਫਾਇਰ ਹੋ ਕੇ ਬਲੈਕ ਟੌਪ ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਗਏ ਸੀ। ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰੂਲ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਜਾਣ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਵਾਸਤੇ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਮੇਰੀ ਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਹੈਲੋ-ਹਾਏ ਹੋ ਗਈ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਾਰਨ ਕੀ ਐ? ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣ ਦਿੰਦੇ? ਉਸ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਆ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਥੇ ਸਾਰੇ ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਈ ਹੋ ਜਾਣੇ ਆਂ।

ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਲ ਕੁ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਟਰਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਆ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨੌਕਰੀਓਂ ਨਾ ਕੱਢ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਭਾ। ਮੈਂ ਕੰਮ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਸਤਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਕਦੇ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਜ੍ਹਾ ਦੱਸੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਵਕੀਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਕ, ਹੈਰੀ ਲਿੰਕਨ, ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ। ਉਹ ਸਿਟੀ ਦਾ ਐਲਡਰਮੈਨ ਵੀ ਸੀ। ਇਟਾਲੀਅਨ ਮੂਲ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਇਮੀਗਰੈਂਟ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਟੈਕਸੀਆਂ ਦੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲੈਨੇ ਆਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਖੋਲ੍ਹ ਲਵੋ।

ਉਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਐਨੇ ਜੋਗੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਲ ਕੁ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਦੋਂ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ ਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਉਂ ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤੇ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਰੋੜਾ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਓਨਰ ਓਪਰੇਟਰ ਬਣੇ। ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਈਨੀਜ਼ ਮੂਲ ਦੇ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਓਨਰ ਓਪਰੇਟਰ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗੋਰੇ ਹੀ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਟੈਕਸੀਆਂ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਚਾਰ। ਦੋ-ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ

ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਸਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸੇਖਾ ਨੇ ਐਤਕੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਟੈਕਸੀ ਬਿਜ਼ਨੈਸ ਵਿਚ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਨਬਚਨੀ ਦੇ ਸਟਾਈਲ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸੇਖਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਦੋ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 'ਬੀ ਜੀ ਮੁਸਕਰਾ ਪਏ' ਅਤੇ 'ਬਾਰਾਂ ਬੂਹੇ' ਛਪ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 'ਟੈਕਸੀਨਾਮਾ' ਉਹਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਟੈਕਸੀਨਾਮਾ

14

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ
ਫੋਨ: 778-231-1189
hsekha@hotmail.com

ਡਰਾਈਵਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ। ਚੀਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਵਿਚ ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰੇਕ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਰੇਕ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਏ।

ਉਦੋਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਟੈਕਸੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੈਥੋਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਫੋਰਮ ਇੰਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਸਟਿੰਗਜ਼ ਤੇ ਲੋਕਵੱਡ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਕ-ਦੋ ਚਾਈਨਾ ਟਾਊਨ ਵਿਚ

ਚਲਾਉਂਦਾ ਵੀ ਆ; ਜਾਂ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਟੇਮਸ ਸਕਾਰ, ਉਸ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੁਣ ਵੀ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਉਹ ਡਿਸਪੈਚ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਵੇਚ-ਵੁਚ ਗਏ।

ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਬਹੁਤੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਇਕ-ਐਧਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ

ਡਾਲਰ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਰਾਤ ਦੀ ਪਲੇਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਦੋਂ ਵਿਆਹੋ-ਵਰ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਡਰਾਈਵਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟੈਕਸੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨੇ ਚਲਾਉਣੀ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਦੀ ਪਲੇਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰਾਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੁਣ

ਪਰ ਜੀ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ। ਗੁੱਸਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਆ ਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਖੋਹੀ ਜਾਨੋ ਐ, ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਆਂ। ਮੈਂ ਬੋਝਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੋਲਿਸੀ ਦੱਸੀ ਆ, ਪਰ ਜੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਰਾਈਡ ਵੀ ਲੈਣੀ ਆ ਤੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ। ਬਾਹਰ ਹੋਰ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀਆਂ ਦੇਖ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਕਾਹਲਾ ਪੈਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਦੋਂ ਇਸ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਖਹਿਤਾ ਛੁੱਟੇ ਤੇ ਚਾਰ ਡਾਲਰ ਬਣਾਈਏ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਰ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੱਦਣ ਲੱਗਾਂ। ਉਹ ਹੋਰ ਚੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, ਤੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੱਦ ਲੈ, ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰ। ਮੈਂ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਕੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੁੰਨਾਂ। ਸੁਭਾਅ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅੱਪੜਨੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੀ ਮੁੜ ਸਕਦਾ। ਸੋ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਕਦਮ ਤਰਕੀਬ ਆਈ ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆ ਜਾ ਫਿਰ ਵੇਖ ਈ ਲੈ ਝੁੱਟ। ਉਹ ਡੋਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਲੀ ਨੱਪ ਦਿੱਤੀ। ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਚੀਟਰ-ਚੀਟਰ ਕਰਦਾ ਟੈਕਸੀ ਮਗਰ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਛੁੱਟ ਆਇਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੱਕ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਚਲਾਉਣਾ ਸੱਤ ਦਿਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਆਣੇ ਛੋਟੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਿਆਣੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਗਏ ਆ। ਇੱਕ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਬੋਤੂ ਚਿਰ ਤੋਂ ਵੀਲ ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਆ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬਲਮ ਪਈ ਆ, ਵਾਈਫ ਨੂੰ ਕੰਮ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਦਿਨੇ ਉਸ ਦੀ ਲੁੱਕ ਆਫਟਰ ਕਰਦੀ ਆ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਚਿੱਤ 'ਚ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਐਨਾ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਗਏ ਸੀ, ਐਥੇ ਆ ਕੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਦੇਖਦੇ ਆਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਗਏ ਆ, ਚੰਗਾ ਖਾਨੇ-ਪੀਨੇ ਆ, ਵਧੀਆ ਘਰ ਐ, ਫਿਰ ਸੋਚਦੇ ਆਂ ਕਿ ਵਧੀਆ ਰਹੇ, ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਉਦੋਂ ਵਧੀਕੀ (ਡਿਸਕ੍ਰਿਮੀਨੇਸ਼ਨ) ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਕੰਪਨੀ 'ਚ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਚਲਾ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨੌਕਰੀਓਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਬੰਦੇ ਯੈਲੋ 'ਚੋਂ ਫਾਇਰ ਹੋ ਕੇ ਬਲੈਕ ਟੌਪ ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਗਏ ਸੀ।... ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਮੇਰੀ ਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਹੈਲੋ-ਹਾਏ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ- ਕਾਰਨ ਕੀ ਐ, ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣ ਦਿੰਦੇ? ਉਸ ਦੱਸਿਆ- ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਆ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਥੇ ਸਾਰੇ ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਈ ਹੋ ਜਾਣੇ ਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਵੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਯੈਲੋ 'ਚ ਈ ਰਲ ਗਈਆਂ। ਹੋਰ ਇਕ ਅਡਵਾਂਸ ਕੈਬ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੇ, ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਨੌਬੇਵਿਆਂ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਯੈਲੋ ਕੈਬ ਵਿਚ ਆਣ ਰਲੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਮਿੱਲਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੇ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ। ਜਦੋਂ ਸੰਨ ਸੱਤਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸੀ। ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਭਾਰੇ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਉਹ ਇਹ ਹੌਲਾ ਕੰਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ। ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਬਰੇਕ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਟੈਕਸੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਟੈਕਸੀ ਖਰੀਦਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ। ਇਉਂ ਟੈਕਸੀ ਪਲੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਗਈਆਂ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗੋਰੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਕੇ ਵੇਚ ਗਏ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਗੋਰਾ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਇਕ ਹੈਗਾ ਵਾਲਟਰ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆ। ਹਾਲੇ ਵੀ 55 ਨੰਬਰ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆ, ਟੈਕਸੀ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ 'ਚ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਬੰਦੇ ਕਿਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਲੈਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਐਤਕੀਂ ਆਹ ਬੰਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨੇ ਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣੀਆਂ। ਫਿਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਟਾਈਮ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਦੇ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਕਿਤੇ ਬਿਜ਼ਨੈਸ ਨੂੰ ਨਾ ਫਰਕ ਪਵੇ। ਲੋਕ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਨਾ ਤੁਰ ਪੈਣ। ਵਿਚ-ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਆਖਦੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਾਂ ਵਧੀਕੀ ਕਰਦੇ ਆਂ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਏ।

1973-74 ਵਿਚ 50-60 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪਲੇਟ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਕੀਮਤ ਸਾਡੇ ਸੱਤ ਲੱਖ

ਵੀ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦੀ ਐ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕਦਮ ਜੁਗਤ ਸੁੱਝਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਵੀ ਹੁੰਦੇ...ਰਾਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਬਿਜ਼ੀ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਬਾਰਾਂ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸੀ। ਤੇ ਮੇਰੀ ਟੈਕਸੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਵ ਇੰਡੀਅਨ (ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮੂਲਵਾਸੀ) ਆਣ ਬੈਠਾ। ਕਹਿੰਦਾ, ਨਿਊਵੈਸਟ ਜਾਣੈ। ਟ੍ਰਿੱਪ ਲੰਮਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਉਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਕੇ। ਸੋ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਬਿਜ਼ੀ ਕੰਮ ਐ ਤੇ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਣਾ। ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਊ। ਮੈਂ ਤਰੀਕੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅਸੂਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਟ੍ਰਿੱਪ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,

ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ 2016 ਨੂੰ “ਜੀ ਆਇਆਂ”

ਬਦਲਾਓ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕਦੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਦੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਚਰਨ ਛੂਹ ਸਕੇਗੀ-ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਫੇਰ ਵੀ 'ਆਦਿ'

ਸੰਦੀਪ ਰਾਣਾ, ਬੁਢਲਾਡਾ
ਫੋਨ: 91-97801-51700

ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦਾ 'ਆਦਿ' ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜਰੂਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਅੰਤ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ 'ਆਦਿ' ਅਤੇ 'ਅੰਤ' ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕਈ ਅੰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਬੂਤ 'ਆਦਿ' ਬਾਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਅੰਤ' ਬਾਰੇ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਹਰ ਕੋਈ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਾ 'ਆਦਿ' ਹੈ, ਉਸ ਦਾ 'ਅੰਤ' ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਾਂਗ 2015 ਵੀ 31 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ 12:00 ਵਜੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਹਰ ਵਰ੍ਹਾ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋੜੀਆਂ-ਮਿਨੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋੜੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਵਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 'ਤੇ ਆਸਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਸੋਚ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚਾਲ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਲ ਕੀ ਗੁੱਲ ਖਿਲਾਏਗਾ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਹਿਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਪਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੋੜੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਲਕਾਂ ਵਿਛਾ ਕੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਮੁਮਕਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਨਵਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਪੋਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ ਸਕੂਲ

ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ, ਚਾਹੇ ਦੀਨਾਨਗਰ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਫਰਾਂਸ ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਸੇਕ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਤਕ ਚੀਸ ਉਠਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਹਰੇਕ ਦਰਦ ਦੀ ਦਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਖਮਾਂ 'ਤੇ ਮਲੂਮ ਲਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੋ ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਮੁਢ-ਕਦੀਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ।

ਆਓ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੀਏ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰੀਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਪਲ ਨਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਨਸ਼ੱਈਆਂ ਬਾਰੇ ਹਸਾਉਣੀਆਂ

ਦੋ ਅਮਲੀ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਵੇਖਣ, ਅੱਗੇ ਬੜੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਕੇ ਖਲ੍ਹਿਆਰ ਲਿਆ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿਉਂ, ਕੀ ਗੱਲ ਏ?” ਪਹਿਲਾ ਬੋਲਿਆ, “ਵੇਖਦਾ ਨਹੀਂ, ਅੱਗੇ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਜੁੜੀ ਏ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਥੇ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉਲਰ ਜਾਊ।”

“ਹੱਛਾ!” ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਲਵੱਕਤੀ ਪਾ ਕੇ ਓਥੇ ਹੀ ਖਲੇ ਗਏ।

ਇਕ ਅਮਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਿਛੋਂ ਦੀ ਇਕ ਟਾਂਗਾ ਆ ਗਿਆ। ਟਾਂਗੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਚੀ ਉਚੀ 'ਲਾਗੋ! ਲਾਗੋ!' ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਾਈ। ਅਮਲੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਕੰਧ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਖਲੇ ਜਾਈਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਂਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ, ਕਿਤੇ ਉਪਰ ਹੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣ। ਪਰ ਲੋਰ ਵਿਚ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਖਲੇ ਗਿਆ।

ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਉਥੇ ਖਲੋਤਾ ਰਿਹਾ। ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਢੇਰ ਲਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਅਮਲੀ ਪਿਛੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਜਾ ਡਿੱਗਾ। ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਆਪਾਂ ਤਾਂ ਬਚਣ ਦੀ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਟਾਂਗੇ ਵਾਲਾ ਵਿਚ ਵੱਜਣੋਂ ਨਾ ਟਲਿਆ।”

ਕੁਝ ਅਮਲੀ ਖੂਹ ਦੀ ਮਣ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਨਸ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਝੱਟ ਕੁ ਨੂੰ ਖੂਹ ਉਤੇ ਧੁੱਪ ਆ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪ ਛਾਂਵੇਂ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਖੂਹ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਛਾਂਵੇਂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ। ਸੋ, ਖੂਹ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਪਾ ਕੇ ਲੱਗੇ ਖਿੱਚਣ।

ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀਣਕ ਲੱਗ ਗਈ। ਕੁਝ ਚਿਰ ਮਗਰੋਂ ਇਕ ਦੀ ਪੀਣਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ। ਓਨੇ ਚਿਰ ਤੱਕ ਲਾਗਲੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਖੂਹ ਉਪਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਰੌਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, “ਬੱਸ ਹੋਰ ਨਾ ਖਿੱਚੋ, ਕੰਮ ਸਰ ਗਿਆ, ਖੂਹ ਛਾਂਵੇਂ ਆ ਗਿਆ।”

—ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇਕੀ

ਬਲੈਕ ਬਿਊਟੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਟੋਬਲ 'ਤੇ ਪਈ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਨਾਇਬ ਸੂਬੇਦਾਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਘਣੇ ਕਾਲੇ ਬੋਤਲ ਮਹਿਕੇ ਹੋਏ ਨੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਬੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਪੈਗ ਭਰਾਂ ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਿੰਘ ਕਰਾਂ...। ਪਰ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਤੱਕੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਉਹਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਮਬਖ਼ਤ ਲੇਟ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?

ਟੋਬਲ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦਮ ਕੱਦ ਆਈਨਾ ਹੈ ਤੇ ਆਈਨੇ ਵਿਚ ਬਲੈਕ ਬਿਊਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸਥਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਰਲੇ ਪਾਸੇ ਮੇਰਾ ਅਕਾਰ ਬਿਰਕਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਤਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—”ਮਰਦ ਦੀ ਮੁੱਛ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ

ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਮੁੱਛ ਬੰਦੇ ਦੀ ਅਣਖ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ...। ਪਲਟਨ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਪਤਾਨ ਸਾਬ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ!’ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਮਰੂਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਫ਼ੀ ਕਾਹਦੀ?’ ਜਦ ਨੂੰ ਜੰਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਮੋਰਚੇ ‘ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ...। ਮੇਰੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੁੰਦੀ।”

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਵੇਖਿਆਂ ਬੰਦਾ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੋਬਰ ਜੱਟ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਸਟੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਕੁੰਡੀਆਂ ਕੋਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਸਾਰੀ ਪੁਰਖਲੂਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਭੇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ...। ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਨੇ।

ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਖਾਤਰ ਡੁੱਬ ਮਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚਨ ਕਰ ਕੇ ਕਦੀ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਡਰ-ਭਉ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ।

ਪਲਟਨ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਸੂਬੇਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਕਮੀਨੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨਾਲ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਖਹਿਸਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਪਲਟਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਇਕ ਖੂਨੀ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੋਸਤ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗਹਿਣੇ ਪਾ ਲਈ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਗਹਿਣੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਬਾਣੇਦਾਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਚੱਕਰਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਬਾਣੇਦਾਰੀ ਵੀ ਗਈ। ਪੁੱਛੋ ਕਿਵੇਂ ਤਾਂ? ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਹੇਗਾ, “ਇਕ ਯਾਰ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਆਇਆ ਸੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ।”

“ਪਰ ਗੁਨਾਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਅਫ਼ਸਰ ਵੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਨੇ।”

“ਹਾਂ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਬੋਸ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਬੋਝੇ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਨੇ...। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੜ੍ਹਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ ਲੈਂਦਾ ਸਾਂ...।”

ਅਸੀਂ ਹੱਸ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, “ਤੂੰ ਅਜੀਬ ਬੰਦਾ ਏਂ! ਯਾਰ ਦੀ ਯਾਰੀ ਵਿਚ ਬਾਣੇਦਾਰੀ ਵੀ ਗਈ ਤੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਵੀ ਗਈ।”

“ਹੋਇਆ ਕੀ?...ਮਰਦ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਹਟਣਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ...। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਹੋ ਕੀ?” ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹਦੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਪਾਰੇ ਵਾਂਗ ਬਿਰਕਦੀਆਂ ਤੇ ਭਰਪੂਰ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀਆਂ ਨੇ।

ਸਕੂਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜੀਬ ਗਮੀਆਂ-ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਗਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਾਰ-ਦੋਸਤ ਬੜੇ ਦਿਲਦਾਰ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਗਮੀ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਝੱਟ ਕਹੇਗਾ, “ਬਈ ਅੱਜ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲੱਗਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਏ। ਉਏ ਬੁਰਫ਼ਿਉ, ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਮੈਂ ਕੱਢਾਂ ਦੇ-ਚਾਰ ਮਾਂ-ਭੈਣ ਦੀਆਂ ਗਾਲ਼ਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ।”

ਯਾਰਾਂ ਦਾ ਯਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਸਾਹਿਤ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਫੈਂਟਸੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿ-ਦੱਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਮ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ‘ਯਾਰਾਂ ਦਾ ਯਾਰ’ ਵਿਚ ਵੀ ਲੇਖਕ ਅਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਬਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਛੇੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਸਦਾ ਅਣਗੌਲਿਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਗੂੰਝਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਫੇਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਟਿਚਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਿਤੇ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਤਿਉਂ ਟੋਹਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡਾ ਉਮਰਾਂ ਦਾ ਭਿਨ-ਭੇਤ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਬੁਢਿਆਏ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਦੀ ਫੁਰਤੀ ਤੇ ਚੰਚਲਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਰਾਈਫਲਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਨੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲੇਸਟੇ ਨੇ ਤੇ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਉਹਦੀ ਇਹ ਆਦਤ ਸਟਾਫ਼ ਤੱਕ ਹੀ ਮਹਿਦੂਦ ਨਹੀਂ। ਜਵਾਨ ਜਹਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਅਕਸਰ ਚੁਹਲਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਉਹ ਤਿਲਕ ਨਗਰੋਂ ਬੱਸ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਉਹਦੀ ਅਗਲੀ ਸੀਟ ‘ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲੁਸ-ਲੁਸ ਕਰਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਬੁਝੀਆਂ-ਬੁਝੀਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬੈਠੀਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਨ ਜਹਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ। ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੇ ਝਟ ਇਕ ਨਢੀ ਦੇ ਸਲੀਵਲੈਸ ਡੌਲੇ ‘ਤੇ ਆਪਣਾ ਖੁਰਦਰਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਚੰਗਿਆੜੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕੇ ਤੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਜ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਬੀਬੀ! ਬੜੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਕੀੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਾ ਲਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਵੱਢ ਖਾਣਾ ਸੀ ਤੇ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ...।”

ਕੁੜੀ ਨੇ ਇਧਰੋਂ ਮੂੰਹ ਭੁਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਡੌਲੇ ਵੱਲ। ਫੇਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖਿੜਖਿੜਾ ਕੇ ਹੱਸ ਪਈਆਂ। ਜ਼ਹਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਬੱਸ ਵਿਚ ਸਰ੍ਹੋਂ ਮਹਿਕਣ ਲੱਗੀ।

ਇਹ ਸਰ੍ਹੋਂ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ‘ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮਹਿਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਘੁਰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਲੋਹੀ-ਲਾਖੀ

ਹੋਈ ਸਕੂਲੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਿੱਲ ਕਰਾਉਣੀ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹਦਾ ਰਤਾਰ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹਦਾ ਇਹ ਰਤਾਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਿਹਲੇ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਟਿਚਰ ਕਰਦਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਗਾਉਂਦਾ ਦਿਸੇਗਾ:

ਰੰਨਾਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ!
ਮਾਣ ਕਰੀਏ ਬੀਬਾ ਆਪਣੀ ਨਾਰ ਦਾ!

ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਈਨੇ ਦੇ ਪਰਲੇ ਪਾਰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘਰੋਂ ਚੱਲ ਪਿਆ ਹੈ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਦੰਗਾ-ਫ਼ਸਾਦ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਰੁਕ ਗਿਆ ਤੇ ਝੱਟ ਵਿਚ ਜਾ ਫਸਿਆ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਹੜੀ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਰਹੀ, ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਲੋਹਾ-ਲਾਖਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਘੁੱਟ ਪੀ ਕੇ ਹੀ ਤੁਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਭੀੜ ਨੂੰ ਤਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਉਏ ਅਸੀਂ ਜੱਟ ਹੁੰਨੇ ਆਂ। ਇਕ ਮੈਂ ਮਿਲਟਰੀਮੈਨ, ਫੇਰ ਜੱਟ! ਇਕ ਮੈਂ ਐਕਸ-ਬਾਣੇਦਾਰ, ਫੇਰ ਜੱਟ! ਇਕ ਮੈਂ ਇਨਾਮੀ ਨੈਬ ਸੂਬੇਦਾਰ, ਫੇਰ ਜੱਟ! ਇਕ ਮੈਂ ਜੱਟ, ਫੇਰ ਜੱਟ! ਆਓ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੌਣ ਆਉਂਦਾ, ਧੀ ਦਾ...। ਮੈਂ ਬੜੀ ਕੌੜੀ ਚੀਜ਼ ਆਂ।” ਭੀੜ ਬਿਖਰ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਡਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਾਲ਼-ਮੰਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨੇ ਖਾਹਮਖਾਹ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਸੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਗਿਉ ਕਦੀ ਵੀ ਨਾ ਲੜਨ-ਭਿੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਮੋੜ ‘ਤੇ ਹੀ ਉਹ ਫੇਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖਹਿਸਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠਿੱਠ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਆਪ

ਠਿੱਠ ਹੋ ਕੇ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਤੱਕ ਕੇ, ਸਰਕਾਰੀਆ, ਗਿੱਲ ਤੇ ਢਿੱਲੋਂ ਨੂੰ ਹੱਸਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਟਿਚਰ ਕਰਦਿਆਂ ਤੱਕ ਕੇ ਉਹ ਮੋਰ ਵਾਂਗ ਪੁਛ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ-ਬੜੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਛ ਆਪ ਹੀ ਫਸਾਉਂਦਾ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਚਾਹ ਮੰਗਾਉਂਦਾ ਤੇ ਬਿੱਲ ਤਾਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਚਤੰਤਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਨਾਗ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਨਾਗ ਉਹਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹਨੇ ਨਾਗ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮੁੰਡਾ ਦੁੱਧ ਪਿਆ ਕੇ ਮੋਹਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਨਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੀ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹਨੇ ਦੁੱਧ ਪਿਆਇਆਂ ਨਾਗ ਦੇ ਡੰਡਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਉਹਦੀ ਸਿਰੀ

ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਗ ਨੇ ਵੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਡੰਡਾ ਮਾਰਿਆ। ਮੁੰਡਾ ਮਰ ਗਿਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਨਾਗ ਕੋਲੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਫਿਰ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬ੍ਰਾਹਮਣ! ਨਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਏਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿਰੀ ਦਾ ਫੱਟ...ਅਸੀਂ ਮਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।”

ਇਹ ਨੀਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੰਨਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਾਹ ਪੀ ਰਿਹਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਸਤੁਤੀ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ‘ਤੇ ਬਿਗਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਵਗਾਹ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਹੌਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਇਹੋ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਮੋਹਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਮੈ-ਕਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਬੜੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਉਡੀਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੱਠੀਆਂ-ਮੱਠੀਆਂ ਕਣੀਆਂ ਲਹਿ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਲੈਕ ਬਿਊਟੀ ਦਾ ਪੈਗ ਭਰਿਆ ਤੇ ਸਿਪ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹੁਤਿਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਗਿੱਲ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਖਵਰੇ ਵਿੱਲੋਂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ...। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਿੱਛ ਫਸਾਈ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਉਹਦੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਉਹਨੂੰ ਚੈਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣ ਦਿੰਦੀਆਂ...ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲੇਖਕ ਯਾਰ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਲੱਭਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਉਹਦੀ ਮਹਿਕ ਪਛਾਣ ਕੇ ‘ਵਿਰਦੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ? ਚੱਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ!’ ਆਖ ਕੇ ਹਰ ਟਿਕਾਣੇ ‘ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਫਿਰੇਗਾ ਤੇ ਕਪੂਰ ਕੋਢ ਵਿਚ ਤੱਕ ਕੇ

ਕਹੇਗਾ, “ਉਏ ਵਿਰਦੀ! ਕਿਉਂ ਲੁਕਦਾ ਫਿਰਦਾ ਏਂ? ਚਾਹ ਖਾਤਰ? ਯਾਰ ਲਈ ਤਾਂ ਜਿੰਦਾਂ ਵਾਰ ਦਈਦੀਆਂ ਨੇ। ਉਏ ਚਾਹ ਬਦਲੇ ਕਮੀਨਗੀ? ਅੱਜ ਮੈਂ ਪਿਆਉਨਾ ਤੇਰੇ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ, ਵਾਹ ਬਈ ਵਾਹ! ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ।” ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨਾਲ ਮਾਹੌਲ ਖੁਸ਼ ਗਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਿਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।...ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਦਿੱਲੀ ਆਇਆ ਹੀ ਸਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਚਾਂਦ ਨਗਰ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਘਰ। ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਬਲ ਕਰਾਉਨ ਦੀ ਬੋਤਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕ ਪੈਗ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਹਦੇ ਇਸਰਾਰ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਾ ਵੀ ਚੱਖਿਆ ਤਾਂ ਤਾਰੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੁਤਬ ਮੀਨਾਰ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ। ਇੰਨੇ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪਿਸਟਲ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕੰਡ ‘ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ...“ਇਹ ਪਿਸਟਲ ਹੈ। ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੜੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ” ਅਤੇ ਪਿਸਟਲ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਕੰਡ ‘ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਝੱਟ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ।

ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਹਨੇ ਮੇਰੀ ਵੱਖੀ ਵਿਚ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤੀ, “ਇਹਦੇ ਇਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿਤੇ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜਾਂਦਾ...ਦੱਬਾ ਘੋੜਾ!” ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਉਤੇ ਦਾ ਉਤੇ, ਥੱਲੇ ਦਾ ਥੱਲੇ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰਾਈਫਲ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਇਹ ਮਰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।” ਫੇਰ ਉਹਨੇ ਕੁੰਡੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਪਲੇਸਿਆ ਤੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਮੰਨਦਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ?”

“ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਗਿਆ ਸੀ।”
“ਚੱਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਫੇਰ ਰੋਟੀ ਖਾਹ।”

“ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।”
“ਰੋਟੀ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣ ਦੇਂਦਾ।”
“ਕਿਉਂ?”

“ਕਿਉਂ ਕੀ? ਮੇਰਾ ਅਸੂਲ ਹੈ ਕਿ ਚਾਹ ਦੇ ਟੈਮ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਚਾਹ। ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੈਮ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਰੋਟੀ। ਵਸਦੇ ਰਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਇਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ...।”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ, “ਬਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਸਟਲ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੇ ਰਾਈਫਲ ਵਾਲੀ ਪੇਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੇ, ਫੇਰ ਆਵਾਂਗਾ।”

ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਾ ਉਹਨੇ ਮੇਰੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ‘ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਚੰਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਨਾ ਸਹੀ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਆਵਾਂਗਾ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਪਾਰਕ। ਬੋਤਲ ਤਿਆਰ ਰੱਖੀ।”

ਤੇ ਅੱਜ ਬਲੈਕ ਬਿਊਟੀ ਟੋਬਲ ‘ਤੇ ਉਹਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਗ ਹੀ ਹਾਲੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਿਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਬੱਦਲ ਖਿੰਡ-ਪੁੰਡ ਗਏ ਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲ ਗਈਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਲ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਾਲੇ ਸ਼ਾਹ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਸਾਹੋ-ਸਾਹ! ਮੁੱਛਾਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤੇ ਮੋਢੇ ‘ਤੇ ਰਾਈਫਲ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਚਿਹਰਾ ਪੀਲਾ। ਸਰੀਰ ਡਿਗੂੰ-ਡਿਗੂੰ ਕਰਦਾ। ਸਹਾਰੇ ਲਈ ਬਿਹਬਲ। ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਬਿਠਾਇਆ ਤੇ ਸੋਚਿਆ, ਅੱਜ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਆਫ਼ਤ ਆਈ ਹੈ। ਪੁੱਛਿਆ, “ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ! ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?”

ਉਹਨੇ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਗਾਲ਼ਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਢੀਆਂ। ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਫੇਰ ਰੱਬ ਨੂੰ। ਫੇਰ ਬਿੜਕਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਡਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ। ਬੰਦੇ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਡਰ। ਰੋਟੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਦੇਣੀ ਹੈ...ਫੇਰ?”

ਉਹਦੇ ਲੰਬੂਤਰੇ ਚਿਹਰੇ ‘ਤੇ ਇਕ ਰੰਗ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਚਮਕਦੀਆਂ, ਮਸਤਾਨੀਆਂ,

ਗੁਟਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਧਸ ਕੇ ਬੁਝ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨੱਕ ਦੀ ਨੋਕ ਹੋਰ ਲੰਮੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪੀਲੀ-ਪੀਲੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ...। ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ ਉਹ ਫੇਰ ਖਲੋ ਗਿਆ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਫਾਇਰਿੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਕੇ ਫੇਰ ਕੁਰਸੀ ‘ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਪਾਣੀ ਪਿਆਇਆ ਤੇ ਪੈਗ ਭਰ ਕੇ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਪੈਗ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ। “ਬੱਸ ਅੱਜ ਤੋਂ ਨਸ਼ਾ ਬੰਦ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਵਿਰਾਗੀ ਹੋ ਗਿਆ।” ਉਹਨੇ ਮੁੱਛਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ।

“ਕਿਉਂ?”
“ਕਿਉਂ?...ਪੀ.ਟੀ. ਦੁਰਲੱਭ ਸਿੰਘ ਹੈ ਨਾ ਮੇਰਾ ਅਫ਼ਸਰ...।”

“ਉਹਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?”
“ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਐਵੇਂ ਔਖਾ-ਤੱਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਅਣਖ ਨੇ ਫਿਟਕਾਰ ਪਾਈ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਈ ਰਾਈਫਲ ਲੈ ਕੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਤੁਰਿਆ। ਕੁਝ ਖਾਧਾ-ਪੀਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸੋਚਿਆ, ਉਹਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਹੈ...।”

“ਆਖਿਰ ਕਿਉਂ?”
“ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ। ਸਭ ਬੰਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨੇ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ‘ਤੇ ਅਫ਼ਸਰੀ ਦਾ ਰੋਹਬ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ...।”

“ਤੂੰ ਬੜਾ ਡਾਢਾ ਆਦਮੀ ਏਂ।” ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਤੇ ਉਹਦੀ ਰਾਈਫਲ ਨੂੰ ਘੁਰ ਕੇ ਕਿਹਾ।
“ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ?” ਉਹਨੇ ਬੜੀ ਤਲਖੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਫੇਰ ਝੱਟ ਬੋਲਿਆ, “ਗੁੱਸਾ ਮਾਫ਼।”

“ਚੱਲ ਮਾਫ਼! ਗੱਲ ਦੱਸ।”
“ਗੱਲ ਕੀ! ਮੈਂ ਦੁਰਲੱਭ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ, ਸੂਟ! ਦੋ ਘੰਟੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ...। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਦੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ। ਮਾਸੂਮ ਬਾਲ! ਮਾਂ ਪੁੱਤਰ ਬੜੇ ਸੁਖੀ ਸਨ।...ਮੇਰੀ ਰਾਈਫਲ ਡੋਨ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਮਨਾ! ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਵਸਦਾ-ਰਸਦਾ ਘਰ ਉਜਾੜਨ ਲੱਗਾ ਏਂ?...ਦਸ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ?”

“ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ।” ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਹੱਥ ਘੁੱਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਲੈ ਫੜ ਹੁਣ ਗਲਾਸ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਫ਼ਲ ਗਰਮ ਕਰੀਏ।”
“ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ...।”
“ਕਿਉਂ?”

“ਇਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਫਿਰਦਾ...। ਰਾਈਫਲ ਵਿਚੋਂ ਗੋਲੀ ਕੱਢ ਕੇ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕਿੱਸਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ...। ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਆਈ। ਮੱਠੀਆਂ ਵੀ...। ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਲੂਣ ਖਾ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ...।”

ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਉਛਲਣ ਲੱਗਾ। ਚਿਹਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਜਵਾਨੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਛੱਡ ਆਇਆ ਹੋਵੇ...। “ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਕਿਉਂ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਰੱਬ ਦੀ ਇਹ ਕੀ ਖੇਡ ਹੈ?”

ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾ ਦਿੱਤੀ, “ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਜੀਣ ਦਾ ਲੋਭ ਹੋਰ ਵੀ ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ...।”

“ਬੱਸ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੈ।” ਉਹਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜ ਲਏ, “ਚੰਗਾ ਮੈਂ ਚੱਲਦਾ...। ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਹੈ।”

“ਇਕ ਪੈਗ ਤਾਂ ਲਾ ਜਾ!” ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਲਿਆ।

“ਚੰਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ?”

ਬਦਲ ਫੇਰ ਘਿਰ ਆਏ ਤੇ ਕਣੀਆਂ ਵਸਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਹਰ ਪਾਸੇ ਖਿੰਡ ਗਈ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹਨ। ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਰੰਗ ਭਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਮਸਾਲਾ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੀਮਿਤ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ। ਭਾਰਤੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਇਤਿਹਾਸ ਆਧਾਰਿਤ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਜ੍ਹਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮੀ ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਦੀ ਚਾਹਤ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇਜ

ਫੋਨ: +91-98555-01488

ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਜੇ ਲੀਲਾ ਭੰਸਾਲੀ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾਤਰੀਨ ਫਿਲਮ 'ਬਾਜੀਰਾਓ ਮਸਤਾਨੀ' ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ਵਾ ਬਾਜੀਰਾਓ ਪ੍ਰਥਮ ਅਤੇ ਮਸਤਾਨੀ ਬੇਗਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ ਪੁਣੇ, ਜਬਲਪੁਰ ਤੇ ਇੰਦੌਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਬਾਜੀਰਾਓ ਦੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ 9ਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੇਂਦਰ ਪੇਸ਼ਵਾ ਨੇ ਪੁਣੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਦੇ ਦੋ ਗੀਤਾਂ 'ਪਿੰਗਾ' ਅਤੇ 'ਮਲਹਾਰੀ' ਦੇ ਫਿਲਮਾਂਕਣ ਉੱਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗੀਤ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੀ ਅਤੇ ਬਾਜੀਰਾਓ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਕਾਸ਼ੀਬਾਈ ਦਰਮਿਆਨ ਨਰਿੰਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ੀਬਾਈ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਠੀਆ ਤੇ ਤਪਦਿਕ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨੱਚਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦੂਜਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਕੁਲੀਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਣੀਆਂ ਜੋ ਨਰਿੰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਵੀ ਸਨ ਤਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਬੁਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਜਨਤਕ ਨਰਿੰਤ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮਲਹਾਰੀ' ਗੀਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ਵਾ ਬਾਜੀਰਾਓ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ

ਮਸਤਾਨਾ ਸੁਨੇਹਾ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਿਰਦਾਰ, ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਾਲੇ

ਆਖਰੀ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸਤਾਨੀ ਸੰਗ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਮਸਰੂਫ ਸੀ ਕਿ ਬੀਵੀ ਲਈ ਸਿੱਕਣ ਦੀ ਉਸ ਕੋਲ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ਵਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਸਾਦਰਾਓ ਪੇਸ਼ਵਾ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਫਤਨਵੀਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਸਨ।

ਬਾਜੀਰਾਓ ਚਿਤਪਾਵਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ। ਇਹ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰੀਅਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਉਹ ਅਖੌਤੀ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰਚਣ-ਮਿਚਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਸਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਬਾਜੀਰਾਓ ਤੇ ਮਸਤਾਨੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਰਾਠਾ ਸਾਮੰਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਗੁਰੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਇੱਕ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮਸਤਾਨੀ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਤਿਆਗਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਹਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਬਾਜੀਰਾਓ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਿਦਰੋਹ ਵਰਗੀ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਜੂਝਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਵਾ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਪ੍ਰਧਾਨ

ਮੰਤਰੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਰਾਠਾ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤਾਂ ਛਤਰਪਤੀ ਸਾਹੂ ਜੀ ਸਨ। ਮਰਾਠੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੀਆਜੀਰਾਓ ਰਜਵਾੜੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਛਤਰਪਤੀ ਉੱਪਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ਵਾ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਦਾਲ ਨਹੀਂ ਗਲੀ।

ਮਸਤਾਨੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਨਵਾਬ ਤਮਕੀਨ ਅਲੀ ਬਹਾਦਰ, ਜੋ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 'ਚ ਸੇਹੋਰ ਵਿਚ ਵਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੇ ਆਫ਼ਾਕ ਅਲੀ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ 'ਬਾਜੀਰਾਓ ਮਸਤਾਨੀ' ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੀ ਨੂੰ ਤਵਾਇਫ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਸਤਾਨੀ ਨਾ ਤਵਾਇਫ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਵਾਇਫ਼ ਦੀ ਧੀ। ਉਹ ਬੁੰਦੇਲਖੰਡ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਛਤਰਸਾਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਈ ਇਰਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਸਤਾਨੀ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਸਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਤ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਥਕ ਦੀ ਮਾਹਿਰ ਵੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਨਾਮੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਛਤਰਸਾਲ ਨੇ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਮੁਗ਼ਲ ਸੂਬੇਦਾਰ

ਮੁਹੰਮਦ ਖ਼ਾਨ ਬੰਗਾਸ਼ ਦੇ ਬੁੰਦੇਲਖੰਡ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ਵਾ ਬਾਜੀਰਾਓ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਦਦ ਸਦਕਾ ਬੰਗਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਈ ਹਾਰ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿਚ ਛਤਰਸਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ-ਬੋਲਾ ਪੁੱਤ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਗੀਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਮਸਤਾਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਮਸਤਾਨੀ ਤੋਂ ਬਾਜੀਰਾਓ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਹੀ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਸੇਹੋਰ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੰਨਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਬਾਜੀਰਾਓ ਮਸਤਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਵਰਗਾ ਰਿਹਾ। ਬਾਜੀਰਾਓ ਅਪਰੈਲ 1740 ਵਿਚ ਖਰਗੋਨ (ਹੁਣ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਗੀਰਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਚਾਨਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੰਦ ਕਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸਤਾਨੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਹੀਰੋ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਚੱਟ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਵਾਰੀਖੀ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਸ਼ੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਰਗੋਨ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ

ਦੀਪਿਕਾ ਪਾਦੁਕੋਣ

ਨਰਮਦਾ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬਾਜੀਰਾਓ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਕਬਰ ਖਰਗੋਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪਬਾਲ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਮਸਤਾਨੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਲਚਸਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਇੱਕ ਮੁਸਲਿਮ ਮੱਜ਼ਾਵਰ ਮੁਹੰਮਦ ਇਨਾਮਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਸਤਾਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ੀਬਾਈ ਨੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਵਾਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਜ਼ਹਬੀ ਦੀਵਾਰਾਂ ਓਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਅੱਜ ਹਨ। ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵੀ ਵੱਧ ਮਿਕਦਾਰ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਬਾਜੀਰਾਓ ਤੇ ਮਸਤਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਚਿਤਪਾਵਨ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਾਜੀਰਾਓ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਪਰਜਾ ਸਵੀਕਾਰਦੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਾਠੀ ਲੋਕ ਨਾਇਕਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਕਿਉਂ ਤਿਆਗ ਗਏ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਗੰਭੀਰ ਮੰਥਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਫਿਲਮ 'ਬਾਜੀਰਾਓ ਮਸਤਾਨੀ' ਦਾ ਪੋਸਟਰ ਅਤੇ (ਸੱਜੇ) ਫਿਲਮ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਦੀਪਿਕਾ ਪਾਦੁਕੋਣ।

ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਦੇ ਕਿਆ ਕਹਿਣੇ...

ਮਿਸਾਲੀ ਅਦਾਕਾਰ ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਫਿਲਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਣ ਧਮਕਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਇਉਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ 6 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. 'ਸੰਦੋਕਨ' ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੂਪ ਵਿਚ 'ਸੰਦੋਕਨ' ਇਤਾਲਵੀ ਡੀ.ਵੀ. ਸੀਰੀਅਲ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 1976 ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸੀਰੀਅਲ ਇੰਨਾ ਹਿੱਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਦੀ ਬੋਲੋ-ਬੋਲੇ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਡੱਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਸੀਰੀਅਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਰੀਅਲ ਦੀ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਕਰਦਿਆਂ ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਅਤਿਅੰਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਟਾਰ ਬਣਿਆ ਸਾਂ।" ਠੀਕ ਹੀ ਇਸ ਸੀਰੀਅਲ ਨਾਲ ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਛਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀਰੀਅਲ ਇਤਾਲਵੀ ਲੇਖਕ ਐਮੀਲੀਓ ਸਲਗਾਰੀ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੁਈਨ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੰਦੋਕਨ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਦੋਕਨ ਦਾ ਰਾਜ-ਭਾਗ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਅਤੇ ਹੱਲੇ ਕਾਰਨ ਖੁੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਦੋਕਨ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜੂਲਾ ਲਾਹੁਣ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੂਝਦਾ ਹੈ। 'ਸੰਦੋਕਨ' ਦੇ ਨਵੇਂ ਹਿੰਦੀ ਵਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗੀਤ ਵੀ

ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਸੀਰੀਅਲ ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਸ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਬੀਰ ਨੇ ਇਹ ਸੀਰੀਅਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹੀ ਹੀ ਸੀ। 1973 ਵਿਚ ਫਿਲਮ 'ਕੱਚੇ ਧਾਗੇ' ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਦਾ

ਇਤਾਲਵੀ ਡੀ.ਵੀ. ਲੜੀਵਾਰ 'ਸੰਦੋਕਨ' ਵਿਚ ਕਬੀਰ ਬੇਦੀ ਅਤੇ (ਸੱਜੇ) ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲੜੀਵਾਰ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਫਿਰ ਦੇਵ ਅਨੰਦ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਇਸ਼ਕ ਇਸ਼ਕ ਇਸ਼ਕ' ਅਤੇ ਮਹੇਸ਼ ਭੱਟ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਮੰਜ਼ਿਲੇ ਔਰ ਭੀ ਹੈ' ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਅਗਾਂਹ ਰੁੜ੍ਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਐਨ ਇਸੇ ਮੌਕੇ ਉਸੇ ਨੇ 'ਸੰਦੋਕਨ' ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਸੰਦੋਕਨ' ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜਿਆ, ਉਹ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਟਾਰ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ 3 ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਫਿਲਮੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ ਹੈ।

-ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ

ਐਸ ਅਸ਼ੋਕ ਭੌਰਾ

S. ASHOK BHAURYA, IKKI INTERNATIONAL ENTERTAINMENT
& GLOBAL PUNJAB TV PRESENTS

NEW YEAR CULTURAL PROGRAM

CHANKATA VANGAN DA 2016

ਸਵ. ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖਦਾ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਛਣਕਾਟਾ ਵੰਗਾਂ ਦਾ 2016

10 Jan 2016, Sunday

PARADISE BALLROOMS

11:00 am To 5:00 pm

4100 Peralta Blvd. Fremont. 94536 CA.

ਸਮਰਪਿਤ

ਸਵ. ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ

Powered By

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਫਰੀ

ਸ਼ਿੰਦਾ ਸੁਰੀਲਾ

ਗਿੱਧਾ ਭੰਗੜਾ, ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫੀ, ਸਕਿੰਟਾਂ ਤੇ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ

ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਕਲਾਕਾਰ

ਅਨੂਪ ਚੀਮਾ ਤੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ
ਅਪਨਾ ਸੰਗੀਤ

ਗੀਤਕਾਰ ਜਸਵੀਰ ਗੁਣਾਚੋਰੀਆ

ਹਾਸਰਸ
ਕਲਾਕਾਰ

ਵਿਜੇ

ਮੰਚ
ਸੰਚਾਲਨ

ਹਰਜੀਤ ਉੱਪਲ

ਜੋਤ ਰਣਜੀਤ

ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ

For Information and Entry Pass

Avtar Lakha - (209) 200-0818
Anmol - (510) 512-3401
Manvir - (510) 695-4836
Manjit S. Chera - (408) 659-9959
Rahul - (408) 609-9861

Big Thanks to

• Tut Brothers • Ashwani Bhakri • Dr. Alok Arora • Raj Bhanot • Micky Sran • Paramjit Sidhu • Yadwinder Sran • Master Deepak
• Billa Sangera • Sikandar Grewal (Sarpanch Punjabi Dhaba) • Pamma (PP San Jose) • Dr. Pannu • Delta Trucking • Mike Boparai
• Vijay Sound • Manjit Kang • Gullu Brar • Garry Dhesi (Fresno) • Vinod Chumber • Dharmir Thandi • Amritpal Sra • Surinder Dhanoa
• Asha Sharma • Raj Badwal • Manghal S. Bhawn • Kulwant J Khera • Preet Fabrick • Bittu Nijjar • Kash Fabrics • Sukhi Dhaliwal
• Khuswinder Singh (Ny Life) • Rajwant Abedi • V. Vohra • Avtar & Harry Gill • Sahota Fresno • Pal Sahota • Pal Mahal

**At the seminar, we intend to discuss
and chalk out a blue-print for the future
of the Sovereign Sikh Nation**

Saturday Dec. 26, 2015, 11am to 7pm

Dr. Indira Prahst
(Professor, Department of Sociology &
Anthropology, Langara College,
Vancouver, BC)

Prabhsharanbir Singh
PhD Candidate
University of British Columbia

Sukha Singh

Dr Gurtej Singh Cheema
Chair: (Professor, UC Davis)

**Hotel Crowne Plaza
32083 Alvarado-Niles Rd.
Union City, CA 94587**

**For more information, call 510-943-8655
California Sikh Sangat**

